

การศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่6
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวปรารภนา ผดุงพจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

สิงหาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

103. 918

ป 444ก

ร. 3

การศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่6
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

13 พ.ย. 2546

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวปรารธนา ผดุงพจน์

S 100604

~~S 116086~~

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

สิงหาคม 2546

h 229267

ปรารภณา ผดุงพจน์. (2546). การศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์
ญาณิสา บุรณะชัยทวี, ดร.วัลลภา ไทยจินดา, อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาสภาพการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เปรียบเทียบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกัน (เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Anova: F-test) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า :

1. กลุ่มคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีระดับการใช้มาก โดยเรียงจากมากไปน้อย มีจำนวน 12 คำ เช่น เกม คอมพิวเตอร์ ฟรี เทป ไอศกรีม การ์ตูน วีดีโอ ทีม โชว์ แบงก์(ธนบัตร) แท็ก และ แฟชั่น
2. กลุ่มคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีระดับการใช้น้อย มีจำนวน 17 คำ เช่น แก๊ป สเกตซ์ (ร่าง) พีระมิต คอรัปชั่น บล็อก ดาวนั้ เซ็ค(ตัวเงิน) นิวเคลียร์ ไควตา แซร์ จิกโก่ ซิกแซก ฟาล์ว ดอกเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ ปอนด์ และ คาร์บอน
3. นักเรียนที่มีเพศ ระดับชั้น ผลการเรียน การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก
4. จากคำถามปลายเปิดคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 151 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ ซีดี อันดับที่ 3 คือ คอนเสิร์ต อันดับที่ 4 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 5 คือ แอร์ อันดับที่ 6 คือ แท็กซี อันดับที่ 7 คือ ฮัลโหล อันดับที่ 8 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 9 คือ วีซีดี และ อันดับที่ 10 คือ บอร์ด ส่วนคำที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 146 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ วอลเลย์บอล อันดับที่ 3 คือ ซีดี อันดับที่ 4 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 5 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 6 คือ อัฟเตา อันดับที่ 7 คือ กีตาร์ อันดับที่ 8 คือ วีซีดี อันดับที่ 9 คือ คอนเสิร์ต และ อันดับที่ 10 คือ โอเค

A STUDY OF THE USE OF TRANSLITERATION WORDS BY MATHAYOM SUKSA
THREE AND MATHAYOM SUKSA SIX STUDENTS IN MUEANG DISTRICT OF
PATHUMTHANI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
MISS. PRATHANA PADUNGPOTE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Linguistics
at Srinakharinwirot University
August 2003

Prathana Padungpote. (2003). *A Study Of The Use Of Transliteration Words By Mathayom Suksa Three And Mathayom Suksa Six Students In Mueang District Of Pathumthani Province*. Master's Project, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Yanisa Buranachaitavee, Dr. Wanlapa Thaijinda, Wannakarn Likidrattanaporn.

The purposes of this research were

- 1.To study the condition that transliteration words have been used by Mathayom Suksa three and Mathayom Suksa six students.

- 2.To compare the way that transliteration words have been used by students with different backgrounds (sex, grade level, GPA, parents or guardian's economic status, availability of radios and televisions).

The subjects for this study (n = 300) were Mathayom Suksa three and Mathayom Suksa six Students in Mueang district of Pathumthani province. Data were collected through a questionnaire consisting of 2 parts: 1) Background and 2) Application level of transliteration words by Mathayom Suksa three and Mathayom Suksa six students. Collected data were statistically analyzed by using percentage, mean, t-test, one-way Anova (F-test), and Least Significant Difference(LSD).

The results of this study found that :

- 1.There was a group of 12 transliteration words used most by students such as game, computer, free, tape, ice-cream, cartoon, video, team, show, bank (banknote), cake, and fashion, in consecutive order from most to least.

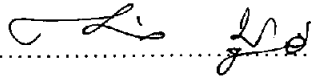
- 2.There was a group of 17 transliteration words used least by students such as cap, sketch, pyramid, corruption, block, down, cheque, nuclear, quota, share, gigolo, zigzag, foul, doctor, electronics, pounds, and carbon.

3. Differences in sex, grade level, GPAs, availability of radios and televisions, and parents incomes did not effect the use of transliteration words in the least.

4. From open-ended questionnaires, the top ten of 151 transliteration words used most by Mathayom Suksa three students are as follow: 1) TV 2) CD 3) concert 4) football 5) air 6) taxi 7) hello 8) internet 9) VCD and 10) board . And the top ten of all 146 transliteration words most used by Mathayom Suksa six students are as follow: 1) TV 2) volleyball 3) CD 4) internet 5) football 6) update 7) guitar 8) VCD 9) concert 10) ok.

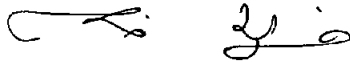
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

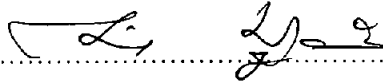
(อาจารย์ญาณิสา บุระชะชัยทวี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

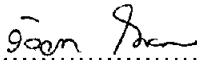
(อาจารย์ญาณิสา บุระชะชัยทวี)

คณะกรรมการสอบ

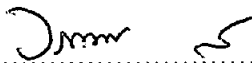
ประธาน

(อาจารย์ญาณิสา บุระชะชัยทวี)

กรรมการ

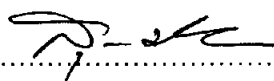
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

กรรมการ

(อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร)

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 8 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะเกิดขึ้นและสำเร็จลุล่วงลงไปได้เลย หากขาดความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและเหล่านักคิดต่างๆ ที่ได้ให้การส่งเสริมทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ต่างๆ ด้านร่างกายและแรงใจให้กับผู้วิจัยดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ อาจารย์ญาณินสา บุรณะชัยทวี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้มอบ แนวความคิด มุมมอง ความรู้ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ให้กับผู้วิจัยจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กราบขอบพระคุณ อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตปริญญาโท เอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษา ปี 2544 ที่ได้ให้คำแนะนำในการเรียนและการใช้ชีวิตให้กับผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาด้วยความหวังดีเสมอมา

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา ในความกรุณารับเป็นคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ของผู้วิจัย

กราบขอบพระคุณเหล่าคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตรศึกษาศึกษาทุกท่านที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ชำเลียง ตีระเดชา ศึกษา นิเทศน์ 8 จ.สุพรรณบุรี ที่ได้ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการทำเรื่องการใช้คำทับศัพท์ ขอขอบพระคุณอาจารย์สุวรรณา พงษ์ประไพ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี ที่ได้สนับสนุนอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณน้องๆ นักเรียน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี โรงเรียนปทุมวิไล โรงเรียนสิงห์ปทุมราษฎร์วิทยา และโรงเรียนปทุมธานีนั้นทมนี่บำรุง ปีการศึกษา 2546 ในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณธารกมล คุณสายชล คุณอิสราภรณ์ คุณวิภาพรรณ คุณนิลุบล และคุณก่อชาติ เพื่อนๆเอกภาษาศาสตรศึกษาศึกษาทั้ง6คนที่ให้กำลังใจรวมทั้งสร้างความกระตือรือร้นตลอดระยะเวลาในการศึกษาและในการทำสารนิพนธ์ให้กับผู้วิจัย

สุดท้ายขอขอบพระคุณเป็นที่สุดสำหรับคุณพ่อและคุณแม่ที่ได้ให้โอกาสทางการศึกษาสนับสนุนในทุกๆ ด้าน รวมทั้งเป็นกำลังใจด้วยความรักและห่วงใยและขอบคุณปรีดา ผดุงพจน์ ที่ขยันพาไปผอนคลายยามเครียด ตลอดระยะเวลาการศึกษาและการทำวิจัยจนสำเร็จ

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระคุณบิดามารดา และขอแสดงความระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ปรารภณา ผดุงพจน์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	การเปลี่ยนแปลงภาษา	6
	การเปลี่ยนแปลงในคลังคำ	6
	การยืมภาษา	7
	ความหมายของการยืมภาษา	7
	จำแนกการยืมภาษา	8
	ปัจจัยที่นำไปสู่การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ	9
	สาเหตุการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย	9
	วิธีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย	10
	วิธีการแปลงความหมายศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้	11
	คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	12
	ความหมายของทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	12
	สาเหตุที่ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	13
	ประเภทของคำทับศัพท์	13
	วิธีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยืมภาษา	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	16
	สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา	18
	ความหมายของสื่อมวลชน	18
	อิทธิพลของสื่อมวลชน	19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยุโทรทัศน์ที่มีผลต่อความสามารถในด้านภาษา	21
	ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดากับการใช้ภาษา	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษ	22

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	23
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	23
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	24
	การจัดกระทำกับข้อมูล.....	25
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
	ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
	ตอนที่ 2 แสดงระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน.....	33
	ตอนที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	
	จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน การมีวิทยุโทรทัศน์ รายได้บิดามารดา... 48	
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	99
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	99
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	99
	สรุปผลการศึกษา.....	100
	การอภิปรายผล.....	103
	ข้อเสนอแนะ.....	106
	ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	106
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	107
	บรรณานุกรม.....	108
	ภาคผนวก.....	113
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และรายได้ของผู้ปกครอง.....	31
2	แสดงค่าเฉลี่ยและระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี.....	34
3	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่6 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	36
4	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	38
5	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	40
6	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของเพศชายและเพศหญิง โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	42
7	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	44
8	แสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกัน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย.....	46
9	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3และม.6 จำแนกตามเพศ.....	48
10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3และม.6 จำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	50
11	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3และม.6 จำแนกตามผลการเรียน.....	53
12	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า การ์ตูน.....	58
13	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า จิว.....	59
14	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า แค็ก.....	59
15	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ไควดา.....	60
16	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า โจ๊ก.....	61
17	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า โซว์.....	61
18	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ทีม.....	62

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เทป.....	62
20	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เปียร์.....	63
21	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ปอนด์.....	63
22	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ฟรี.....	64
23	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า แฟชั่น.....	64
24	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ไอศกรีม.....	65
25	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เกม.....	65
26	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า รีโมตคอนโทรล.....	66
27	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า แบงก์.....	66
28	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เปอร์เซ็นต์.....	67
29	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เอนทรานซ์.....	67
30	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3 และม.6 จำแนกตามการมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน.....	69
31	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนชั้นม.3 และม.6 จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน.....	74
32	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า การ์ตูน.....	80
33	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า สเกตซ์.....	81
34	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า ออฟฟิศ.....	82
35	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า คอมพิวเตอร์.....	83
36	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า รีโมตคอนโทรล.....	84
37	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า อิเล็กทรอนิกส์.....	85
38	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เช็ค.....	86
39	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ คำว่า เปอร์เซ็นต์.....	87
40	แสดงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำถามปลายเปิดของนักเรียนชั้นม.3.....	89
41	แสดงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำถามปลายเปิดของนักเรียนชั้นม.6.....	94

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	33

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน แต่ภาษาทุกภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อม (วนิดา มงคลธนิธ. 2543 : 1) การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาที่ยังไม่ตาย หรือภาษาที่ยังมีผู้ใช้พูดในชีวิตประจำวัน และการเปลี่ยนแปลงนั้นมีใช้เปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะวิวัฒนาการโดยจะเปลี่ยนแปลงได้ในทุกโครงสร้างของภาษา คือทั้งเสียง คำ และไวยากรณ์ แต่ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดและรวดเร็วกว่าส่วนอื่นๆ คือการเปลี่ยนแปลงในคลังคำโดยมีคำใหม่เกิดขึ้น หรือคำเดิมหายไป (ปราณี กุลละวณิชย์. 2526 : 394-438) วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526 : 150 อ้างถึงใน จันทนา บุญแทน. 2536 : 1) กล่าวว่าสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไปได้มากก็คือการยืม ถ้าพิจารณาคำในภาษาไทยปัจจุบันจะพบว่าคำส่วนใหญ่เกิดจากการยืมคำแทบทั้งสิ้น เช่น ศัพท์ทางด้านศาสนาและวรรณคดี จะยืมคำมาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ศัพท์วิชาการสมัยใหม่ทางวิทยาศาสตร์ จะยืมมาจากภาษาทางตะวันตก ส่วนศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีการยืมจากภาษาจีน ภาษาเขมร ภาษาโปรตุเกส ภาษาฝรั่งเศส ภาษามลายู ภาษาทมิฬ ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษจำนวนมากไม่น้อย (วิทย์ เทียงบุญธรรม. 2532) ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522 : 166) ได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า ภาษาอังกฤษก็ได้เข้าเข้ามาปะปนในภาษาไทยมากที่สุด การแพร่หลายของคำยืมภาษาอังกฤษมีอยู่ทุกหนทุกแห่งในบทสนทนา ในหนังสือ ในบทความ รวมทั้งสื่อมวลชนต่างๆ มีการใช้คำยืมจากภาษาอังกฤษ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษกันเป็นจำนวนมากและยังคงเพิ่มจำนวนอยู่เสมอในคนทุกหมู่เหล่า ทุกสาขา ทุกอาชีพ ทุกวัย และทุกระดับการศึกษา แม้แต่ในระดับชั้นประถมศึกษาแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุคำเหล่านี้ไว้เป็นจำนวนมาก เช่น หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาศึกษาลงถึงคำทับศัพท์ไว้หลายคำ ตัวอย่างเช่น แฟกซ์ โฟม เทคโนโลยี่ คอมพิวเตอร์ แก๊ส พลาสติก ก๊าซ รีพอร์ต เคเบิล ไอศกรีม ปลั๊ก ซีเมนต์ คอนเสิร์ต แบงก์ (หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ) ซึ่งคำทับศัพท์ต่างๆ เหล่านี้บางครั้งนักเรียนก็ไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่านั่นคือคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะใช้กันจนเคยชินเสมือนเป็นคำภาษาไทยนั่นเอง ทำให้นักเรียนซึมซาบคำเหล่านี้ไว้เป็นอย่างดี

จากการสัมภาษณ์ “ เรื่อง 110 ปี วรรณไวทยาการ ” จัดโดยสถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2544 ณ ห้องประชุมสถาบัน 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2545) นักวิชาการที่ร่วมอภิปรายในหัวข้อ “ ภาษาไทยที่ดีเป็นอย่างไรใครกำหนด ” มีความเห็นไปในทางเดียวกันว่าการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยนั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้และไม่ทำให้ภาษาไทยวิบัติ โดยกาญจนา นาคสกุล แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำภาษาอังกฤษมากกว่า “...ถ้าเราใช้แต่ในเรื่องหลัก การวิชาการ ก็อาจทำให้เราคิดว่องไว ทันโลก ทันสมัย และภาษาอังกฤษคนไทยเราก็ใช้มานานแล้วเป็น 100 ปี ภาษาไทยของเรายังอยู่สบายดีไม่ได้วิบัติ ปัจจุบันภาษาอังกฤษก็ยังคงเข้ามาอยู่ในภาษาไทยจำนวนมากและคิดว่ามีมากขึ้นและจะมากขึ้นกว่านี้ เพราะเราเปิดรับสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ บางคนใช้มาก บางคนใช้น้อย แต่ขึ้นอยู่กับโอกาสว่าเขาจะไปใช้ที่ไหน...ถ้าเราใช้ไปนานๆ ต่างประเทศก็จะกลายเป็นคำไทยหมด สิ่งที่เราควรนึกถึงภาษาไทยที่ดีก็คือการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตามบริบท ตามโอกาส ตามบุคคล กาลเทศะ และเรื่องที่เรา

กำลังพูด ” สรจักร เกษมสุวรรณ กล่าวว่า “...คำบางคำในภาษาอังกฤษเราจำเป็นต้องนำมาใช้ในภาษาไทย เพราะเราอยู่ในโลกที่มันมีการถ่ายทอดความรู้กันตลอดเวลา...เช่นคำว่าเวิร์กช็อป จริง ๆ ก็มีคำภาษาไทย “ ประชุมเชิงปฏิบัติการ ” ฟังดูยืดเยื้อ บางทีฟังไม่รู้เรื่องด้วยซ้ำคำ บางคำอาจจำเป็นต้องใช้ในเชิงวิชาการไม่เสียหายที่จะมาพูดในภาษาไทยกัน แต่ขอให้ผู้ที่พูดรู้เรื่องที่กำลังพูดเรื่องอะไร...การใช้ภาษาอังกฤษในเชิงวิชาการไม่ใช่ความวิบัติของภาษาไทยมันเป็นวิวัฒนาการ ” และวิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ กล่าวว่า “ การใช้คำภาษาต่างประเทศมาก ๆ คงไม่ทำให้ภาษาไทยสูญหายหรือวิบัติ ยังไม่เคยพบว่ามีภาษาไหนใช้คำภาษาอื่นมากจนภาษาของตนวิบัติหรือหายไป มีแต่ตรงข้ามคือ การยืม การรับคำจากภาษาต่างประเทศเข้าไปช่วยให้ภาษานั้นพัฒนาขึ้น และเป็นกระบวนการพัฒนาของภาษา คำยืมหรือคำที่มาจากภาษาต่างประเทศเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการพัฒนาภาษา ” และจากบทความ “เรื่องมองการทับศัพท์ในแง่ดี” โดยปริชา ช่างขวัญยืน (ก้าวไกล.2535 :40-41) ก็มีความเห็นไปในทางเดียวกับนักวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นด้วย โดยได้กล่าวว่า “ อันที่จริงคนที่ใช้คำทับศัพท์มิใช่ว่าจะเห็นแก่ความโก้โก้เป็นใหญ่ ส่วนมากไม่รู้จะบัญญัติเป็นไทยว่าอะไรก็ทับศัพท์ไปก่อนหรือมีศัพท์บัญญัติแล้วเห็นว่าความหมายไม่ตรงตามที่ตนเข้าใจเกรงว่าผู้ฟังจะเข้าใจผิดก็ต้องทับศัพท์ไปก่อนหรือบางคนอาจเห็นว่าศัพท์บัญญัติไม่แพร่หลายเมื่อสนทนากันก็อาจต้องแปลกลับอีกจึงจะเข้าใจ...เมื่อเป็นเช่นนี้คนในปัจจุบันจึงนิยมการทับศัพท์มากขึ้นเพราะง่ายได้ความหมายครบถ้วนและใช้ตรงกัน ”

โดยสรุปเห็นได้ว่าผู้ที่เห็นด้วยกับการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย และการใช้คำทับศัพท์จะมองไปในแง่ของการสร้างสรรค์ภาษา การเจริญเติบโตของภาษา และเห็นว่าสังคมไทยควรยอมรับความหลากหลายในการใช้ภาษา

ลักษณะของการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้นั้นได้มีผู้สนใจศึกษาไว้หลายท่านเช่น วัฒนา อุดมวงศ์ (2524) ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย นิตยา นิราศพรพ(2530) ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาอังกฤษในราชกิจจานุเบกษาที่ตีพิมพ์ในสมัยรัชกาลที่ 5 เบญจภรณ์ อ่อนประเสริฐ (2533) ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาอังกฤษในจดหมายเหตุไทย สมัยรัชกาลที่ 3-5 จันทนา บุญแทน (2536) ศึกษาเรื่องคำยืมจากภาษาอังกฤษ วีระ ภาณุทานนท์ (2541) ศึกษาเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 5 ในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงคำยืมได้มีผู้ศึกษาเช่น มะลิ นาคเทวินตรา (2533) ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงคำยืมจากภาษาอังกฤษที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์สมัยรัชกาลที่ 5 ในลักษณะของการยืมและทัศนคติได้มีผู้ศึกษาเช่นพัชร โภคาสัมฤทธิ์ (2526) ศึกษาเรื่องการยืมและทัศนคติเกี่ยวกับการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย และนิภา คร้ามวงศ์(2522) ศึกษาเรื่องความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และในลักษณะของการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์นั้นได้มีผู้สนใจศึกษา เช่น สุกัญญา จัตุรัสติยพงศ์ (2533) ศึกษาหน้าที่และความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์รายวันปี พ.ศ. 2530 พงษ์ศักดิ์ รักษาเพชร (2534) ศึกษาเรื่องการยืมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และวนิดา มงคลพนิต (2543) ศึกษาเรื่องการยืมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์รายวันปี 2542 ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวล้วนแสดงให้เห็นอิทธิพลของภาษาอังกฤษที่มีต่อการใช้ภาษาไทย ในลักษณะของการยืมคำภาษาอังกฤษ และการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในสาขาอาชีพต่างๆโดยเฉพาะสื่อมวลชนและสอดคล้องกับความเห็น อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์(2540 : 127)กล่าวว่าสื่อมวลชนนับว่าเป็นผู้ใช้ภาษาไทยมากและทำให้ภาษาไทยมีชีวิต มีความหมาย กลุ่มนี้จึงเป็นที่พึงเล็งของนักอนุรักษ์ภาษาไทย

ปัจจุบันนี้กล่าวได้ว่าสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในสภาพสังคมปัจจุบันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา เพราะประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว และมักจะใช้ตามอย่างเป็นไปโดย

ทันที (ชำนาญ รอดเหตุภัย.2522 : 142) ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของสื่อมวลชน ประเภทหนังสือพิมพ์ของวนิดา มงคลธนิธ(2543)เรื่องการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษบนหนังสือพิมพ์รายวันปี 2542 และงานวิจัยการใช้ภาษาของสื่อมวลชนประเภทวิทยุของสุทธิรา ว่องพานิช(2540) เรื่องการปนภาษาของนักจัดรายการวิทยุซึ่งพบว่า นักจัดรายการวิทยุใช้คำทับศัพท์ทั่วไปมากกว่าคำศัพท์เฉพาะ โดยเฉพาะการทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด และสื่อมวลชนอีกประเภทที่จัดว่ามีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาคือ โทรทัศน์ โดยจากรายงานการสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน พ.ศ. 2532 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี พบว่าประชากรในหมวดอายุ 11 -19 ปี มีการชมโทรทัศน์เป็นประจำสูงสุด คือ ประมาณร้อยละ 86.3 ซึ่งจะเห็นว่าวัยรุ่นมีการชมโทรทัศน์เป็นประจำ สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย (2524 : 11) ก็กล่าวสนับสนุนอีกด้วยว่า โทรทัศน์จึงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ความเชื่อของประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะวัยรุ่นอายุ 11-19 ปี ซึ่งก็จะสอดคล้องกับลักษณะของวัยรุ่นที่มีลักษณะที่ติดอะไรง่ายที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะกลุ่มวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมที่เลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบและไว้วางใจ เช่น การเลียนแบบการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุหรือพิธีกร(วลัยลักษณ์ เศรษฐธี.2539 : 2) ลักษณะอีกอย่างหนึ่ง คือมีความต้องการเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ตนเป็นที่ยอมรับและยกย่องจากเพื่อน เช่นการใช้ภาษาพูดต้องเป็นไปตามสมัยนิยมที่ชอบขณะนั้น (ชัยนาท นาคนูปผา.2515 : 17- 19) เช่นใช้คำภาษาวัยรุ่น หรือการใช้คำภาษาอังกฤษทับศัพท์ในภาษาไทย

สถาบันครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างแยกกันไม่ออก เนื่องจากนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันครอบครัวและเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเช่นกันพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านที่ได้รับความสนใจและนำมาศึกษา คือ รายได้หรือ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และปัจจัยเกี่ยวกับตัวนักเรียน คือ ผลการเรียนรู้ ระดับชั้นเรียน ซึ่งในลักษณะของปัจจัยด้านต่างๆเหล่านี้ได้มีผู้ศึกษาไว้หลายท่านที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในด้านภาษาโดยสมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2511) พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพทำนา มีความสามารถในด้านภาษาดีกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพ ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ อารี ยังสกุล (2514) พบว่าสภาพแวดล้อมบางประการได้แก่ ภาษาพูด อาชีพผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะฟังวิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน นิยม สุขประพันธ์ (2514) พบว่ามียอดองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์สูงกับผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนหลายประการได้แก่ การศึกษาและรายได้ของผู้ปกครอง ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ปราโมทย์ ครองบุญศรี (2523 : บทคัดย่อ) พบว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่ามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในปริมาณมากน้อยเพียงใด เพราะจากการศึกษาพบว่าวัยรุ่นมีการใช้ภาษาตามสื่อมวลชนกันมาก และยังพบว่ารายได้ของผู้ปกครองมีผลต่อการใช้ภาษาของนักเรียน นอกจากนี้ยังศึกษาผลทางการเรียนและเพศ โดยจะศึกษาว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีลักษณะการใช้คำเหล่านี้แตกต่างกันตามสถานภาพหรือไม่อย่างไร ผลการวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนในการสอนเรื่องการออกเสียงและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และเป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกัน (ระดับชั้น เพศ ผลการเรียนรู้ สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การมีเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์)

ความสำคัญของการวิจัย

1. งานวิจัยจะช่วยให้ทราบถึงความถี่ของการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในการสอนในเรื่องการออกเสียงและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี (ร.ร.คณะราษฎรบำรุงปทุมธานี, ร.ร.ปทุมวิไล, ร.ร.ปทุมธานีนนทบุรี, ร.ร.สิงห์ปทุมราษฎร์วิทยา) จำนวน 2,163 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเลือกกลุ่มตัวอย่างหลายชั้น (Multi-Stage Sampling) ดังนี้ คือการสุ่มแบบเจาะจงโรงเรียนมัธยมศึกษา อ.เมือง จ.ปทุมธานี ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และในแต่ละระดับชั้นได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)แบบจับฉลากโดยในแต่ละโรงเรียนใช้ระดับชั้นละ 1 ห้อง รวม 8 ห้อง จำนวนทั้งสิ้น 300 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ระดับชั้น

1.2 เพศ

1.3 ระดับผลการเรียน

1.4 สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (รายได้ของบิดามารดา)

1.5 การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำทับศัพท์ หมายถึง คำภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้ในภาษาไทยซึ่งอาจจะมีการดัดแปลง เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับระบบภาษาไทย แต่ทั้งนี้ยังคงลักษณะไว้ใกล้เคียงกับภาษาเดิมด้วย(วนิดา มงคลชนิด.2542 :4)

2. การใช้คำทับศัพท์ หมายถึง การพูดหรืออ่านหรือเขียนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน อ.เมือง จ.ปทุมธานี ได้แก่ ร.ร.คณะราษฎรบำรุงปทุมธานี, ร.ร.ปทุมวิไล, ร.ร.ปทุมธานีนนทบุรีบำรุง และ ร.ร.สิงห์ปทุมราษฎร์วิทยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทย

1. การเปลี่ยนแปลงของภาษา
 - 1.1 ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงภาษา
 - 1.2 การเปลี่ยนแปลงในคลังคำ
2. การยืมภาษา
 - 2.1 ความหมายของการยืมภาษา
 - 2.2 จำแนกการยืมภาษา
 - 2.3 ปัจจัยที่นำไปสู่การยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - 2.4 สาเหตุการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - 2.5 จำแนกวิธีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย
 - 2.6 การแปลงความหมายศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้
3. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.2 สาเหตุที่ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ประเภทของคำทับศัพท์
 - 3.4 วิธีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยืมภาษา
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ ฐานทางเศรษฐกิจของบิตามารดา
การมีเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีผลต่อการใช้ภาษาของนักเรียน

1. สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา
 - 1.1 ความหมายของสื่อมวลชน
 - 1.2 อิทธิพลของสื่อมวลชน
 - 1.3 งานวิจัยเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์มีผลต่อความสามารถในด้านภาษาอังกฤษ
2. ฐานทางเศรษฐกิจของบิตามารดากับการใช้ภาษา
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

1. การเปลี่ยนแปลงภาษา

การเปลี่ยนแปลงของภาษาเป็นลักษณะธรรมชาติของภาษาที่เราพบในภาษาในปัจจุบัน (ปราณี กุลละวณิชย์.2526 : 394) อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542:101)กล่าวถึงว่า การเปลี่ยนแปลงภาษามี 2 ลักษณะ

1.1 ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงภาษา คือ

1. การเปลี่ยนแปลงภายในภาษาหรือจากตัวภาษา เป็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาหนึ่งๆโดยไม่ได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางภาษาที่สังเกตเห็นได้ยาก เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดตามธรรมชาติและตามกาลเวลา

2. การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากอิทธิพลภายนอกภาษา เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการยืมภาษาอื่นมาใช้ในภาษาตนเอง

สรุปแล้ว ว่า ลักษณะที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาษามี 2 ลักษณะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภายในภาษาหรือจากตัวภาษา และการเปลี่ยนแปลงภายนอกภาษานั้นเอง

การเปลี่ยนแปลงภาษาที่อาจจะเกิดขึ้นกับทั้งทางเสียง ไวยากรณ์ และในคลังคำ น้าทิพย์ ภิงคารวัฒน์ (2541 : 123 -139) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงที่ผู้ใช้ภาษาจะสังเกตเห็นได้ชัดเจนที่สุดได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในคลังคำ ทั้งนี้เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างสะดวกง่ายดายและกินเวลาน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านอื่นๆของภาษา ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาประเภทของการเปลี่ยนแปลงในคลังคำ เพื่อประโยชน์ในการทำ ความเข้าใจในหัวข้อการยืมภาษาที่จะกล่าวต่อไป

1.2 การเปลี่ยนแปลงในคลังคำ

น้าทิพย์ ภิงคารวัฒน์(2541:123-139)กล่าวว่าการเปลี่ยนแปลงในคลังคำแยกได้ 2 ประเภท คือ

1.การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อจำนวนคำในคลังคำ

1.1 การสูญคำ หมายถึง การที่คำสูญหายไปจากภาษา ผู้ใช้ภาษาในยุคต่อมาจะไม่รู้จักคำนั้นเลยเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ค่านิยมหรือแนวปฏิบัติที่เคยเป็นที่นิยมในสังคมสมัยหนึ่งอาจเสื่อมความนิยมลงในสมัยต่อมา ผลก็คือ คำที่ใช้เรียกสิ่งของหรือแนวคิดเหล่านั้นก็พลอยสูญหายไปจากภาษาด้วย และอีกสาเหตุที่ทำให้เกิดการสูญคำ คือ การยืมคำจากภาษาต่างประเทศที่มีความหมายเดียวกับคำเดิมในภาษา ภาษานั้นยึดมั่นในหลัก“หนึ่งรูปหนึ่งความหมาย”เมื่อการยืมคำก่อให้เกิดคำสองคำที่มีความหมายเดียวกัน วิธีแก้ไขคือ คำใดคำหนึ่งอาจต้องแปรความหมายไปจากเดิมบ้างหรือมีเช่นนั้นคำใดคำหนึ่งอาจจะต้องสูญหายไปจากภาษาในที่สุด

1.2/ การสร้างคำใหม่ เมื่อสังคมเปลี่ยนไปและวิทยาการก้าวหน้ามากขึ้น มนุษย์ย่อมต้องการคำศัพท์เพิ่มขึ้นในภาษาเพื่อใช้เรียกสิ่งใหม่ๆเหล่านั้น หนทางที่จะตอบสนองความต้องการคำศัพท์ขึ้นใหม่ทำได้ด้วยวิธีการต่างๆดังต่อไปนี้

- การรวมคำ breakfast " อาหารเช้า" + lunch " อาหารกลางวัน" = brunch " อาหารมื้อสาย" ในภาษาอังกฤษ หรือในภาษาไทย โลกาภิวัตน์ ซึ่งมีที่มาจาก โลก+ อภิวัฒน์

- การเปลี่ยนแปลงหน้าที่คำ เปลี่ยนแปลงคำคุณศัพท์ให้เป็นคำกริยา ได้แก่ better " ดีกว่า" เปลี่ยนเป็น to better "ทำให้ดีขึ้น"

- การเติมอุปสรรค-ปัจจัย เช่น อุปสรรค un- มีความหมายในทางปฏิเสธ เมื่อเติมหน้าคำว่า happy "มีความสุข" ก่อให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายในเชิงปฏิเสธ คือ unhappy "ไม่มีความสุข"
- การประสมคำ เช่น น้ำแข็ง โรงเรียน ในภาษาไทย toothbrush เป็นคำประสมมาจากคำว่า tooth "ฟัน" กับคำว่า brush "แปรง" คำประสมนี้จึงมีความหมายรวมกันว่า"แปรงสีฟัน"

1.3 การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

- คำยืมทับศัพท์จากภาษาอังกฤษในภาษาไทย ได้แก่ กอล์ฟ (golf) โลชั่น (lotion)
- คำยืมแบบแปลในภาษาไทยที่มีที่มาจากคำภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปกแข็ง จากคำเดิม hard cover และยานอนหลับ จากคำเดิม sleeping pill จะสังเกตเห็นได้ว่าการแปลจากภาษาอังกฤษออกเป็นภาษาไทยโดยใช้ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ตามแบบภาษาไทย

2. การเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีผลกระทบต่อจำนวนคำในคลังคำ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ทั้งนี้เพราะเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้ว จำนวนคำในภาษายังคงอยู่เท่าเดิม แต่ความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเท่านั้น

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ทำให้พอสรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในคลังคำของภาษา มี 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อจำนวนคำในคลังคำ อันได้แก่ การสูญคำ การสร้างคำใหม่ด้วยวิธีต่างๆหรือการยืมคำจากภาษาต่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีผลกระทบต่อจำนวนคำในคลังคำ อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงทั้งสองประเภทนี้ยังจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆตราบที่ผู้ใช้ภาษายังดำรงชีวิตอยู่ในสังคมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นในบรรดาการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อจำนวนคำในคลังคำประเด็นสำคัญที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งต่อไปคือ การยืมภาษา เพราะเป็นกระบวนการเกิดได้เร็วและเห็นง่ายกว่ากระบวนการอื่น

2. การยืมภาษา

2.1 ความหมายของการยืมภาษา

ในเรื่องของการยืมภาษา มีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการยืมภาษา พอจะสรุปได้ดังนี้

ประยูร ทรงศิลป์ (2526 : 60) ได้ให้ความหมายของการยืมภาษาไว้ว่าการที่ภาษาหนึ่งนำเอาคำหรือลักษณะทางภาษาของอีกภาษาหนึ่งเข้าไปใช้ในภาษาของตนเอง

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526 : 128) กล่าวไว้ว่า การยืม คือการที่ภาษาหนึ่งนำเอาคำของอีกภาษาหนึ่งเข้ามาใช้ในภาษาของตน

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2542 : 98) ได้ให้ความหมายว่า การยืมภาษามีความหมายถึง การที่ภาษาหนึ่งรับเอาลักษณะใดก็ตามจากอีกภาษาหนึ่งเข้ามาใช้จนกลายเป็นลักษณะของตนเอง

จะเห็นได้ว่าความหมายของการยืมภาษาทั้ง 3 ความหมายนี้คล้ายคลึงกัน ซึ่งกล่าวว่า การยืมภาษาเป็นการที่ภาษาหนึ่งรับ หรือนำเอาคำหรือลักษณะจากอีกภาษาหนึ่ง ไปใช้เป็นของตัวเอง

ส่วน Bloomfield (1933 : 444) ได้ให้คำจำกัดความของการยืมภาษาไว้ว่าการยืมภาษาคือการรับเอาคุณสมบัติหรือลักษณะบางประการ ซึ่งต่างจากลักษณะประเพณีของตน

จะเห็นได้ว่า บลูมฟิลด์ ได้ให้คำจำกัดความคล้ายคลึงกับของประยูร ทรงศิลป์, อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และวิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ คือบอกว่านอกเหนือจากการยืมภาษาเป็นการรับเอาลักษณะจากภาษาอื่นมาเป็นของตนเองแล้วนั้น ยังเห็นว่า การยืมภาษาเป็นเรื่องของการรับเอาคุณสมบัติบางประการที่ต่างจากในประเพณีของตนอีกด้วย

จากความหมายของการยืมภาษาข้างต้น พอสรุปได้ว่าการยืมภาษา หมายถึง การที่ภาษาหนึ่งรับเอาลักษณะบางประการจากภาษาหนึ่งมาใช้เป็นของตนเอง

2.2 จำแนกการยืมภาษา

บลูมฟิลด์ (Bloomfield, 1964:444 - 495) และ พนมพร นิรัญทวี (2537 : 12) จำแนกการยืมออกเป็น 3 ประเภท สามารถสรุปรวมได้ดังนี้

1. การยืมเนื่องจากวัฒนธรรม (Cultural Borrowing) คือ การยืมภาษาจากกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมและภาษาต่างกัน มีการติดต่อกันจนอีกฝ่ายหนึ่งรับเอาลักษณะบางประการจากอีกภาษาหนึ่งมาใช้ เช่น ไทยรับวรรณคดีสันสกฤตมาจากอินเดีย เป็นต้น

2. การยืมจากคนต่างกลุ่ม (Dialect Borrowing) คือ การยืมภาษาจากคนที่พูดภาษาเดียวกัน แต่เป็นคนต่างกลุ่มหรือต่างสภาพภูมิศาสตร์ ต่างสภาพสังคม หรือต่างสภาพการศึกษาก็ได้ เช่น การใช้คำว่า กิน หัวดิน เอ็ง ข้า ของคนไทยในสังคมชนบท เปลี่ยนเป็นคำว่า ทาน ศิระชะ เท้า คุณ ผม ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในสังคมเมืองหลวง

3. การยืมเนื่องจากความใกล้ชิด (Intimate Borrowing) คือ การยืมภาษาของคนสองกลุ่มที่ใช้ภาษาต่างกัน แต่อยู่รวมในสังคมเดียวกัน หรืออาณาเขตติดต่อกัน เช่น ไทยกับเขมร ไทยกับจีน หรือในอเมริกาผู้อพยพชาติต่างๆจะต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษ หรือยืมภาษาอังกฤษเข้าไปในภาษาของตน

แต่ฮอลล์ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2525 : 65; อ้างอิงจาก Hall, 1964 : 320-323.) ได้จำแนกการยืมภาษาออกเป็น 2 ประเภทใหญ่แตกต่างออกไป คือ การยืมจากภายนอก(external borrowing)และการยืมจากภายใน (internal borrowing) การยืมจากภายนอกแยกออกเป็น 3 ประเภทย่อย ได้แก่ การยืมจากภาษาย่อยของภาษาเดียวกัน(dialect borrowing) การยืมจากภาษาอื่น(loans) และการยืมจากภาษาโบราณ(archaisms) การยืมจากภายในนั้น Hall หมายถึงการทำให้เป็นแบบเดียวกัน(analogy)ของรูปต่างๆในภาษาเดียวกัน เช่น เมื่อ hat มีรูปพหูพจน์เป็น hats ก็จะทำให้รูปพหูพจน์ของ foot เป็น foots แทนที่จะเป็น feet จากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวนี้จะแสดงให้เห็นว่าไม่มีการยืมเนื่องจากวัฒนธรรม และ การยืมเนื่องจากความใกล้ชิดเหมือนทั้งของบลูมฟิลด์และพนมพร นิรัญทวี ปรากฏอยู่เลย

เบอร์ริง(อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2525: 65-66; อ้างอิงจาก Burling 1990:176-180.) กล่าวถึง การยืมทำได้ 3 ลักษณะ คือ

↳ ลักษณะที่ 1 : การยืมศัพท์ (lexical borrowing)

↳ ลักษณะที่ 2 : การยืมเสียง (phonological borrowing) เช่น ภาษาอังกฤษยืมเสียงบางเสียงมาจากภาษาฝรั่งเศส

↳ ลักษณะที่ 3 : การยืมไวยากรณ์ (grammatical borrowing)

การที่คนไทยรับเอาวิทยาการใหม่ๆจากซีกโลกตะวันตกเพื่อนำมาพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมอารยประเทศ ทำให้มีการยืมภาษาจากซีกโลกตะวันตกมาใช้ในภาษามาก ซึ่งถือว่าการยืมภาษาเนื่องมาจากวัฒนธรรม ลักษณะการยืมที่พบเราจะพบการยืมทางคำศัพท์มากที่สุด รองลงมา คือในด้านโครงสร้าง และด้านเสียง ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะด้านคำเท่านั้น

2.3 ปัจจัยที่นำไปสู่การยืมคำจากภาษาต่างประเทศ มี 2 ประการ

1. ความจำเป็น ที่ต้องมีคำศัพท์ไว้เรียกขานสิ่งต่างๆในวงการวิทยาการสมัยใหม่ทำให้ภาษาไทยต้องยืมคำจากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งมักใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน เช่น คอมพิวเตอร์, เม้าส์, ดิสก์, ซีดีรอม, โปรแกรม และพรินเตอร์

2. ความมีหน้ามีตา ในการติดต่อระหว่างชนที่พูดภาษาต่างกัน บ่อยครั้งที่ภาษาใดภาษาหนึ่งจะได้รับการยกย่องว่ามีสถานภาพสูงกว่าอีกภาษา ผู้ที่พูดภาษานั้นได้หรือ รู้จักถ้อยคำบางคำในภาษานั้นจึงกลายเป็นผู้มีหน้ามีตาในสังคม เช่น ปัจจุบันใครที่พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษมักจะถูกยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้ (น้ำทิพย์ ภิงคารวัฒน์. 2541 : 140 -142)

2.4 สาเหตุการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

อนันต์ อ่วมศาสตร์และเนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์(2520 : 87-107) กล่าวถึงสาเหตุแห่งการยืมคำว่ามีสาเหตุจากหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติ ประเทศที่มีความเกี่ยวข้องกันทางประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ ประชาชนสองประเทศย่อมได้รับการถ่ายทอดทางภาษาซึ่งกันและกัน เช่น คนไทยที่อยู่บริเวณชายแดนเขมรก็สามารถพูดภาษาเขมรนั้นได้

2. อิทธิพลทางศาสนา ประชาชนของประเทศที่นับถือศาสนาของประเทศอื่นย่อมได้รับเอาภาษาของประเทศนั้นไปด้วย เช่น พบว่ามีคำบาลีสันสกฤตในภาษาไทย

3. การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมย่อมถ่ายทอดให้กันและกันได้ตามปกติ ภาษาของชาติที่มีวัฒนธรรมแข็งแกร่งกว่ามักจะถ่ายทอดไปสู่ชาติที่มีวัฒนธรรมอ่อนกว่า

4. ความเจริญทางการศึกษา เมื่อประชาชนมีการศึกษาสูงขึ้น มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศชาติต่าง ๆ มากขึ้น ย่อมต้องศึกษาภาษาของชาตินั้น ๆ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในกิจการต่าง ๆ หรือการติดต่อทางธุรกิจ รวมทั้งการเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศด้วย เช่น ภาษาอังกฤษ

5. ความนิยมของประชาชน เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งซึ่งทำให้เกิดการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ เช่น ยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ทางธุรกิจ

นอกจากนี้ ประยูร ทรงศิลป์ (2526: 66-69) และพนมพร นิรัญทวี (2537: 13-16) ยังได้กล่าวว่ามีสาเหตุการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย นอกเหนือจากของอนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ สามารถสรุปรวมดังนี้

1. การเมืองและการทำสัมพันธไมตรีกับต่างชาติ ประเทศไทยทำสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ เช่น โปรตุเกส ฮอลันดา ฝรั่งเศส จีน อังกฤษ ฯลฯ จึงมีการนำภาษาต่างประเทศเหล่านี้เข้ามาในภาษาไทย

2. ความสัมพันธ์ทางด้านประวัติศาสตร์และการสงคราม ในประวัติศาสตร์มีการรบพุ่งกันระหว่างประเทศ หากฝ่ายใดชนะก็จะมีกวาดต้อนพลเมืองของฝ่ายแพ้กลับไปประเทศของตน ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันจากการที่ต้องย้ายถิ่นฐานเนื่องจากสงคราม ทำให้ภาษาของชนชาติเหล่านั้นเข้ามาปะปนในภาษาไทยด้วย เช่น พม่าหรือผู้คนจากดินแดนอื่นมาในไทย อาทิ จีน เขมร

3. การพาณิชย์ ประเทศไทยมีการติดต่อค้าขายกับต่างชาติมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์ และปัจจุบันการค้าขายกับต่างประเทศได้ขยายตัวกว้างขึ้น มีการใช้ภาษาในการโฆษณาสินค้า ภาษาของชาตินั้นๆ จึงได้รับการถ่ายทอดมาในภาษาไทย

4. ความเจริญทางเทคโนโลยีต่างๆ ประเทศไทยมีการเจริญและพัฒนาในทุกๆด้านทำให้เราได้รับสิ่งใหม่ๆ ทางวิทยาการแขนงต่างๆ ตลอดจนเครื่องใช้อำนวยความสะดวกจากต่างประเทศมาใช้ เมื่อเราได้รับเอาความคิดใหม่ๆ เหล่านั้นเข้ามา ทำให้เราพลอยรับเอาภาษาจากประเทศนั้นๆ มาใช้ด้วย ซึ่งส่วนมากนิยมใช้คำทับศัพท์ตามภาษาเดิม

5. ความสัมพันธ์ส่วนตัวของบุคคลระหว่างชาติ ชาวไทยมีการติดต่อธุรกิจส่วนตัวกับชาติต่างๆ ในหลายๆ ด้าน เช่น การคบค้าสมาคมกับมิตรสหาย การอุปการะเกื้อกูลกัน การวิวาห์ ทำให้ภาษาของชาติเหล่านั้นปะปนในภาษาไทยได้

กาญจนา นาคสกุล(Nacaskul.1979 :153)กล่าวว่าเหตุผลของการที่ภาษาไทยมีคำยืมภาษาอังกฤษมากนั้นอธิบายว่าคำยืมหลังไหลเข้ามาสู่ภาษาไทยมากสมัยสงครามโลกครั้งที่2เนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น มีนักเรียนไทยกลับจากการศึกษาในยุโรปและอเมริกา ความรวดเร็วในการสื่อสารและการเดินทางระหว่างประเทศกับประเทศไทย การขยายตัวของการอุตสาหกรรมและการค้าในโลก และความสนใจในวัฒนธรรมตะวันตก เช่น ด้านกีฬา บันเทิงแฟชั่นเครื่องแต่งกายซึ่งปรากฏในสื่อมวลชน นอกจากนี้ ฮอยเจอร์ (Hoijer.1964: 461) ยังได้กล่าวสนับสนุนอีกว่าสาเหตุอีกประการหนึ่งที่จะมองข้ามไปไม่ได้ คือ การรับวัฒนธรรมใหม่เข้ามาในวัฒนธรรมของผู้ยืม ซึ่งมักจะทำให้เกิดการยืมคำที่เรียกสิ่งใหม่ๆ เหล่านั้นด้วย

กล่าวโดยสรุป การที่ไทยยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย เนื่องมาจากสาเหตุหรืออิทธิพลต่างๆหลายประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์กันทางเชื้อชาติ การแลกเปลี่ยนกันทางวัฒนธรรม อิทธิพลทางด้านศาสนา การศึกษาค้นคว้าวิชาความรู้ รวมถึงการศึกษาภาษาต่างประเทศ อิทธิพลทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การค้า ธุรกิจของบุคคลระหว่างชาติ ความเจริญทางเทคโนโลยี การเดินทางไปต่างประเทศ และความนิยมภาษาต่างประเทศของประชาชน จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นว่าแทบจะหลีกเลี่ยงการใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยไม่ได้เลย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้เข้ามาปะปนอยู่ในภาษาไทยเป็นจำนวนมากและหลายคำก็เป็นที่ยอมรับและบัญญัติไว้ในพจนานุกรมไทยแล้ว ดังนั้นจึงได้มีความพยายามที่จะศึกษาวิธีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย

2.5 วิธีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์(2524 : 18) กล่าวถึง วิธีการถ่ายทอดภาษาหรือการหยิบยืมภาษานั้น โดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 ลักษณะคือ การทับศัพท์ การบัญญัติศัพท์และ การแปลงข้อความหรือการแปลศัพท์

ประยูร ทรงศิลป์ (2526 : 191-194) กล่าวถึงวิธีการรับศัพท์ภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ในภาษาไทยไว้คล้ายคลึงกับ วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ แต่เรียกชื่อแตกต่างกันเท่านั้น จำแนกได้ 3 ประการ คือ การรับเข้ามาโดยวิธีการทับศัพท์ การรับเข้ามาโดยวิธีการแปลศัพท์ การรับเข้ามาโดยการยืมความหมาย

ส่วนพนมพร นิธิฤทธิ์ (2537 : 16-22) ได้กล่าวถึงวิธีการนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย อาจแบ่งออกเป็น 4 วิธีดังต่อไปนี้

1. การทับศัพท์
2. การลากเข้าความ
3. การแปลงศัพท์ที่รับเข้ามาใช้โดย
 - 3.1 การแปลงเสียง
 - 3.2 การแปลงความหมาย
4. การแปลศัพท์
5. การสร้างศัพท์หรือการบัญญัติศัพท์

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526 : 129-134) ได้กล่าวถึง การยืมคำจากภาษาหนึ่งเข้าไปใช้ในอีกภาษาหนึ่งนั้น ทำได้ 3 ลักษณะ คือ ทับศัพท์ การแปลงศัพท์ การยืมความหมาย

บรรจบ พันธุเมธา (2526 : 14) กล่าวว่า คำยืมภาษาอังกฤษไทยนำมาใช้ในลักษณะต่อไปนี้ คือ ทับศัพท์ เสียงเปลี่ยนไป สร้างคำขึ้นใหม่ ความหมายกลายไป

จะเห็นได้ว่า พนมพร นิรุญทวี, วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ และบรรจบ พันธุเมธา ได้จำแนกวิธีการนำคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทยไว้คล้ายคลึงกันว่า นอกเหนือจากการหยิบยืมภาษาทั้ง 3 ลักษณะ คือ การทับศัพท์ การแปลงศัพท์ การบัญญัติศัพท์แล้ว การลากเข้าความ การแปลงศัพท์ไม่ว่าจะเป็นการแปลงเสียง ความหมาย เหล่านี้ก็เป็นลักษณะวิธีการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทยอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ ทำให้พอสรุปได้ว่า การยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยนั้นมีรูปแบบหลายลักษณะหรือหลายวิธี ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ที่นักภาษาศาสตร์แต่ละท่านคิดกำหนดและวินิจฉัย แต่โดยสรุปแล้วสามารถจำแนกได้เป็น 3 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1.การทับศัพท์ (Loan Word) หมายถึง การออกเสียงตรงตามคำเดิม หรือใกล้เคียงคำเดิมมากที่สุด หากระบบเสียงในภาษาใดมีความแตกต่างไปจากภาษาไทย ก็ปรับเสียงเหล่านั้นให้เข้ากับลักษณะที่มีในภาษาไทย เช่น กัปตัน (Captain) กงสุล (Consul) เป็นต้น

2.การบัญญัติศัพท์ หรือการยืมความหมาย เป็นการยืมความหมายซึ่งเดิมไม่มีใช้ในภาษาเข้ามาและสร้างศัพท์ขึ้นใหม่เพื่อใช้กับความหมายที่ยืมเข้ามา ซึ่งเรียกว่า “ศัพท์บัญญัติ” เช่น สังกัป (Concept) เอกัตภาพ (Individual) ปืนเล็กยาว (Rifle) เป็นต้น

3.การแปลศัพท์ (Loan Translation) เป็นการยืมความหมายของคำภาษาต่างประเทศแล้วมาถ่ายทอดด้วยหน่วยคำในภาษาที่เป็นฝ่ายยืมทั้งประกอบขึ้นเป็นคำตามกฎเกณฑ์การสร้างคำในภาษาที่เป็นฝ่ายยืมนั้น เช่น ช้อนชา (Tea Spoon) คำยืม (Loan Word) ดาราภาพยนตร์ (Movies Star) เป็นต้น

2.6 วิธีการแปลงความหมายศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้

คำยืมจากภาษาต่างประเทศด้วยวิธีการทับศัพท์นั้นเมื่อไทยนำมาใช้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลายลักษณะ ดังนี้ คือ การแปลงเสียง การแปลงความหมาย การสร้างคำ การลากเข้าความ (วิจิตรฯ 2519 : 27) และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในปัจจุบันซึ่งเกิดควบคู่กับคำศัพท์อยู่เสมอ น่าจะเป็นในเรื่องการแปลงความหมายของคำศัพท์ การยืมคำภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องยืมความหมายมาด้วยแต่ความหมายที่ยืมมาไม่ใช้จะคงเดิมเสมอไป คำยืมหลายๆคำเมื่อถูกยืมมาแล้วจะมีความหมายน้อยลง หลายคำมีความหมายมากกว่าเดิมและบางคำมีความหมายเปลี่ยนไปเลย ซึ่งตรงตามความคิดเห็นของนักภาษาศาสตร์ชาวไทยหลายท่าน (พระยาอนุมานราชธน.2522 : 257-290 ; วิจิตรฯ 2524 : 29-30 ; วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์.2526 : 40-47; ทองสุก เกตุโรจน์.2529 : 98-100 และพนมพร นิรุญทวี.2537 : 20-21) ที่มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยจำแนกวิธีการเปลี่ยนแปลงความหมายจากคำยืมดังจะกล่าวต่อไปนี้

1.ความหมายแคบเข้า หมายถึง การนำคำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยเลือกใช้ความหมายเพียงความหมายเดียว เช่นคำว่า Park ความหมายเดิม คือ สวนสาธารณะและจอดรถ แต่ในภาษาไทยใช้ในความหมาย สวนสาธารณะ เท่านั้น

2.ความหมายกว้างออก หมายถึง การนำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยเพิ่มความหมายของคำนั้น โดยความหมายเดิมยังคงอยู่ เช่นคำว่า Game แปลว่า วิธีการเล่น การพนันแต่ภาษาไทยนำมาใช้ในความหมาย วิธีการเล่น การพนัน และการสิ้นสุด เป็นต้น

3. ความหมายย้ายที่ หมายถึง การนำภาษาต่างประเทศมาใช้โดยเปลี่ยนแปลงความหมายจนบางคำไม่เหลือเค้าความหมายเดิม เช่นคำว่า Fit แปลว่า พอเหมาะ แต่ภาษาไทยนำมาใช้ในความหมาย คับ ดึง เป็นต้น

เนื่องจากคำทับศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของคำยืม ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ในลำดับต่อไป

3. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

น้ำทิพย์ ภิงคารวัฒน์ (2541 : 141) ได้ให้ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ว่าหมายถึง คำยืมจากภาษาต่างประเทศที่คงรูปลักษณะไว้ใกล้เคียงกับคำต้นฉบับจากภาษาเดิมมากที่สุด

ชำเลื่อง ตรีเดชา (2537 : 5) ได้ให้ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ว่าหมายถึงคำที่ถ่ายทอดเสียงจากคำภาษาอังกฤษมาเป็นคำภาษาไทยและภาษาไทยนำเข้ามาใช้ในภาษาไทยจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในภาษาไทย

จะเห็นได้ว่าความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 2 ความหมายนี้คล้ายคลึงกัน ซึ่งกล่าวว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือคำที่ยืมมาหรือถ่ายทอดเสียงจากภาษาอังกฤษโดยตรงที่ถูกนำมาใช้ในภาษาไทย และยังคงรูปภาษาเดิมไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

ส่วนวนิดา มงคลพนิต (2543: 4) ได้ให้ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้ในภาษาไทยโดยตรง อาจจะไม่มีกรดัดแปลงหรือดัดแปลงไปบ้าง เช่น เปลี่ยนแปลงความหมายเป็นความหมายแคบเข้า กว้างออก หรือย้ายที่ เพื่อให้เหมาะสมกับระบบภาษาไทย

จันทนา บุญแทน (2536 : 6) ให้ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไว้ว่า หมายถึง การนำคำจากภาษาอังกฤษ มาใช้โดยตรง โดยอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเสียงไปบ้างเพื่อให้เหมาะสมกับระบบเสียงในภาษาไทย

จะเห็นได้ว่าวนิดา มงคลพนิตและจันทนา บุญแทน ได้ให้ความหมายคล้ายคลึงกันคือบอกว่า นอกเหนือจากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคือคำภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้ในภาษาไทยโดยตรงแล้ว คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ยังอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างในด้านต่าง ๆ เช่น ความหมาย เสียง เพื่อให้เข้ากับระบบภาษาไทย

จากความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษข้างต้นทำให้พอสรุปได้ว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำภาษาอังกฤษที่ยืมมาใช้ในภาษาไทย ซึ่งอาจจะมีการดัดแปลง เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับระบบภาษาไทย แต่ทั้งนี้ยังคงลักษณะไว้ใกล้เคียงกับภาษาเดิมด้วย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาใช้ในภาษาไทยเป็นจำนวนมากและหลายคำก็เป็นที่ยอมรับและได้รับการบรรจุไว้ในพจนานุกรมไทยแล้ว จากการศึกษาของชำเลื่อง ตรีเดชา(2538 :ก)พบว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในพจนานุกรม พ.ศ. 2525 จำนวน 562 คำ การที่มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

3.2 สาเหตุที่ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์(2522 : 3 -4); วิจิตรา แสงพลสิทธิ์(2524 : 81 -83) และพนมพร นิรัญทวี (2537 : 17) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่หลายประการด้วยกันสามารถสรุปรวมได้ดังนี้ คือ

1. คำนั้นไม่มีในภาษาไทยมาก่อนจึงรับคำภาษาอังกฤษมาใช้ เพื่อประโยชน์ทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น ชื่อเฉพาะต่างๆ หน่วยการชั่งตวงวัด ชื่อพืชสัตว์ เครื่องดนตรี อาหาร เป็นต้น ดังเช่นคำว่า โอ ลิมปิก ฟุต กีตาร์ มั๊กกะโรนี

2. เป็นศัพท์ที่ใช้กันในเฉพาะสาขาวิชาต่างๆที่รับมาใช้ เพื่อการศึกษาและค้นคว้า ซึ่งเดิมอาจจะ เป็นศัพท์ที่ใช้ในกลุ่มคนบางอาชีพ เช่น แคลอรี วิตามิน นิวเคลียร์ เฮโรอิน ต่อมาคำเหล่านี้กลายเป็นที่นิยมใช้ กันอย่างกว้างขวางของคนทั่วไป ถ้าจะแปลเป็นไทยก็อาจจะสร้างความหมายที่ต่างออกไป

3. อาจเป็นเพราะการใช้คำทับศัพท์อธิบายความหมายในภาษาไทยได้กว้างขวางและรัดกุมกว่า เช่น คอร์รัปชั่น เพียงคำเดียวประหยัดคำมากกว่าที่จะไปอธิบายว่า “ การกระทำความชั่วในลักษณะต่างๆการ จ้อราษฎร์บังหลวง ”

4. ไม่มีการบัญญัติศัพท์หรือแปลเป็นภาษาไทย หรือแม้จะบัญญัติแล้ว บางคำก็เข้าใจยากจะต้อง อธิบายศัพท์บัญญัติหรือคำแปลนั้นๆเป็นภาษาไทยอีกต่อหนึ่ง การใช้คำทับศัพท์จึงดูสะดวกกว่า เช่น

โคเวตา	เป็น	ส่วนกฎเกณฑ์ (กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์)
โรแมนติก	เป็น	จินตนิยม (ราชบัณฑิตยสถาน)
เทคโนโลยี	เป็น	ประยุกต์วิทยา (กรมวิชาการ)

5. เข้าใจกันว่าการใช้คำทับศัพท์เป็นการแสดงถึงเกียรติภูมิอย่างหนึ่งของผู้พูดและทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างจากคนอื่นว่าเป็นผู้มีความรู้หรือเป็นลักษณะนิสัยติดตัวของบางคนที่ชอบใช้ภาษาอังกฤษปนไทย เช่น

เขาไม่สนใจเรื่องที่ถูกล่าวหา	ใช้ว่า	เขาไม่แคร์เรื่องที่ถูกล่าวหา
เขาต่อต้านเรื่องนี้อย่างมาก	ใช้ว่า	เขาแอนตี้เรื่องนี้เป็นอย่างมาก
ในวันสุดสัปดาห์จะมีการสอบ	ใช้ว่า	ในวีคเอนด์หน้าจะมีการเทสต์

3.3 ประเภทของคำทับศัพท์

ม.ล.บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2528 : 63 -64) ได้แบ่งประเภทของคำทับศัพท์ ดังนี้

1. เป็นศัพท์เทคนิคของพวกช่างเครื่องยนต์และช่างอื่นๆที่ไม่ค่อยได้รับการศึกษา คำเหล่านี้จะมีเสียงเพี้ยนไปจากเดิมมากจนยากที่จะเดาได้ เช่น สะกรูไร (Screw Driver) ปะเก็น (Packing) เก (Gauge) และโช้กอัพ (Shock Absorber) .

2. เป็นคำยืมที่ใช้ในภาษาพูดของคนทั่วไป ทั้งที่ได้รับการศึกษา และไม่ได้รับการศึกษา คำเหล่านี้เสียงไม่ค่อยเพี้ยนไปจากเดิม แต่ความหมายอาจจะเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น แฟน (Fan ย่อมาจาก fanatic) ซึ่งใช้ในความหมายกว้างขึ้น หรือคำว่า พาร์ทเนอร์ (Partner) ซึ่งมีความหมายแคบลง

3. เป็นคำทั่วไป ที่ใช้ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน เสียงผิดเพี้ยนไปจากเดิมเล็กน้อย เช่น ไมโครโฟน เป็นต้น

4. เป็นศัพท์วิชาการ เป็นคำที่ใช้ในวิทยาศาสตร์ ผู้ใช้เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษา เช่น ออกซิเจน ไนโตรเจน เป็นต้น

5.เป็นศัพท์ที่ใช้ในหมู่คนที่รู้ภาษาอังกฤษไม่ค่อยดี แต่ไม่ค่อยพยายามใช้ภาษาไทย มักเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงแต่ไม่ปราณีตในการใช้ภาษา เช่น โซเชียล (Social) ซึ่งออกเสียงเพี้ยนไปเล็กน้อยและเพิ่มความหมายไปเป็นการเข้ากับเพื่อนฝูง ดังตัวอย่างโซเชียลไม่ค่อยดี แทนการสังคมไม่ค่อยดี

3.4 วิธีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ (2524 : 81-83) ได้กล่าวไว้ 3 วิธี ดังนี้

1. การลากเข้าความ เมื่อคนไทยยังไม่คุ้นกับภาษาอังกฤษ ระบบเสียงที่รับมาก็แตกต่างกันมาก เราจึงพยายามเปลี่ยนแปลงเสียงของคำที่รับเข้ามาให้มาเข้ากับเสียงอย่างภาษาไทย เพื่อที่จะคุ้นหู และเข้าใจความหมายแบบไทยๆได้ เช่น แป๊ป มาจาก Pipe สาลี่ มาจาก Trolley เป็นต้น
2. ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไปก่อนจนกว่าจะสร้างคำศัพท์ใหม่ได้ เช่น
ไฮเทล จาก hotel เป็น โรงแรม
ตะแล็บแก๊ป จาก telegraph เป็น โทรเลข
3. ใช้ทับศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นคำไทยสามัญและใช้ทั่วไป เช่น บอย (Boy) โน้ต (Note) กอล์ฟ (Golf) เค้ก (Cake)

กำชัย ทองหล่อ (2540 : 366-368) ได้กล่าวถึงวิธีที่ไทยนำคำภาษาอังกฤษมาใช้เขียนดังต่อไปนี้

1. ใช้ตามคำเดิมและออกเสียงตรงกับรูปที่เขียน คือ คำเดิมใช้พยัญชนะ และสระตัวใดก็ใช้ตามนั้น และออกเสียงตามที่เขียน เช่น กรั้ม ฟุต ไอคกรั้ม ลิ้นิน เบนซิน ฯลฯ
2. ใช้ตามคำเดิมแต่ออกเสียงผิดไปจากรูปที่เขียน คือ ใช้สระและพยัญชนะตามคำเดิมออกเสียงตามคำเดิม แต่ไม่ตรงกับรูปที่เขียน เช่น ออฟฟิศ อ่านว่า อ้อบฟิด เทคนิค อ่านว่า เทกนิค ฯลฯ
3. เปลี่ยนคำและเสียงให้ผิดไปจากเดิม เช่น trolley เป็น สาลี่ gross อ่านว่า กุรุส
4. ตัดรูปสระข้างหลังคำออกแล้วใช้คำไทยประกอบข้างหน้า เช่น นวยอร์คเกอร์ เป็นชาวนวยอร์ค
5. เติมไม้ทัณฑฆาตที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำ เพื่อบังคับไม่ให้ออกเสียง เช่น mile เขียนเป็น ไมล์
6. เติมไม้ทัณฑฆาตลงที่พยัญชนะซึ่งอยู่ในคำ เช่น ซอลล์ก เบอร์เซินด์
7. เติมวรรณยุกต์และไม้ไต่คู้ลงไปอย่างคำไทย เพื่อให้ออกเสียงชัดเจนขึ้น เช่น ก๊าซ เซ็ต โน้ต เซ็ค เซ็น
8. ตัดตัวตามที่เป็นพยัญชนะเข้ากับตัวสะกดออก เช่น football เป็น ฟุตบอล
9. ใช้คำคงที่เช่นเดียวกับคำไทย คือ ไม่เปลี่ยนแปลงรูปร่างในภาษาอังกฤษเช่น ฟุต เมื่อเป็นพหูพจน์ก็ยังคงใช้คำว่า ฟุต เหมือนเดิม

คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ราชบัณฑิตยสถาน(www.royin.go.th) ได้วางระเบียบวิธีการทับศัพท์คำภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

- 1.การทับศัพท์ ให้ถอดอักษรในภาษาเดิมพอควรแก่การแสดงที่มาของศัพท์โดยตัดตัวพยัญชนะที่ไม่จำเป็นออกได้ และเขียนในรูปที่อ่านได้สะดวกและสนิทในภาษาไทย เช่น อเมริกา (America) ซูเปอร์แมน (superman)
- 2.สระโดยปกติให้เขียนตามเสียงสระภาษาอังกฤษ แต่ถ้าคำใดเป็นคำภาษาปัจจุบันโดยเฉพาะก็ให้เขียนตามเสียงในภาษานั้น เช่น ล็อก (log) โค้ก (coke)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะถูกนำมาใช้ในงานวิจัยในลักษณะการใช้ตัวสะกดที่ใช้ในแบบสอบถามครั้งนั้นเป็นตัวสะกดที่พบในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2525

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยืมภาษา

วัฒนา อุตมวงศ์ (2524) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะคำและวิธีการถ่ายเสียงคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยสมัยปัจจุบันเฉพาะระดับผู้ใช้ภาษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะสามารถแปลงเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง / ตลอดจนศึกษาวิวัฒนาการและอิทธิพลของคำยืมภาษาอังกฤษต่อระบบเสียงภาษาไทย โดยเสนอรายละเอียดเฉพาะวิธีการถ่ายเสียงพยัญชนะ สระ การกำหนดเสียงวรรณยุกต์ในคำยืมภาษาอังกฤษ ในภาษาไทยสมัยปัจจุบัน เสนอวิวัฒนาการและอิทธิพลของคำยืมภาษาอังกฤษต่อระบบเสียงภาษาไทย เพื่อให้ให้เห็นประวัติความเป็นมาวิวัฒนาการที่ต่อเนื่องและผลที่ได้รับจากคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาเท่านั้น

พัชร โกศาสมฤทธิ์ (2526) ได้ศึกษาเรื่องการยืมและทัศนคติเกี่ยวกับการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นการรวบรวมลักษณะการยืมคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาอังกฤษที่ใช้กันในปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า มีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ไม่ตรงกับหน้าที่เดิมของคำนั้น เช่น นำคำนามมาใช้เป็นคำกริยา ตอนที่ 2 เป็นการศึกษาทัศนคติของผู้มีความรู้ระดับปริญญาตรีขึ้นไปต่อพฤติกรรมการยืมภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ศิลปากรเห็นว่าการยืมภาษาอังกฤษ มีสาเหตุทางด้านสังคมและวัฒนธรรมในการประกอบอาชีพมากกว่าจะเป็นความจำเป็นทางภาษา ผู้ที่ยืมภาษาอังกฤษมาใช้มักเป็นนักวิชาการ หรือผู้บริหาร และการบัญญัติศัพท์สาขาวิชาต่างๆ ยังไม่เพียงพอ

นิตยา นิรวศรพ (2530) ได้ศึกษาคำยืมภาษาอังกฤษในราชกิจจานุเบกษาที่ตีพิมพ์ในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยจำแนกคำยืมออกเป็นวงศ์ศัพท์ตามวงการต่างๆ ในการศึกษาคำยืมครั้งนี้ผู้วิจัยจำแนกคำยืมภาษาอังกฤษออกตามลักษณะการใช้ได้ 2 ประเภท ได้แก่ คำทับศัพท์และคำบัญญัติ คำทับศัพท์อาจแยกย่อยได้อีก 2 ลักษณะ คือ ทับศัพท์สมบูรณ์ และทับศัพท์บางส่วน คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยมี “วงจรร” ชีวิต หรือลักษณะการเข้ามาในภาษาไทย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนธรรมชาติ และขั้นตอนอันเกิดจากสังคมมนุษย์ ขั้นตอนตามธรรมชาติ คือ การนำคำยืมเข้ามาใช้ในรูปแบบคำทับศัพท์ ส่วนขั้นตอนอันเกิดจากมนุษย์ คือ การบัญญัติศัพท์ คำยืมภาษาอังกฤษในสมัยร.5 มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของภาษาไทยยุคนั้นมาก กล่าวคือทำให้ศัพท์ของหลายวงการในภาษาไทยขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวางและนำไปสู่การบัญญัติศัพท์ขึ้นในสังคมไทยเป็นครั้งแรก

เบญจภรณ์ อ่อนประเสริฐ (2533) ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาอังกฤษในจดหมายเหตุไทยสมัยรัชกาลที่ 3-5 พบว่ามีทั้งวิธีการทับศัพท์โดยถ่ายถอดเสียงให้ใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ และยังพบว่ามีวิธีการทับศัพท์โดยนำมวประกอบคำภาษาไทย เขมร และบาลี-สันสกฤต

จันทนา บุญแทน (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคำยืมจากภาษาอังกฤษในด้านลักษณะการยืมคำ และการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ โดยศึกษาคำยืมจากภาษาอังกฤษที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และพจนานุกรม New Model English -Thai Dictionary รวบรวมโดย สอ เสถบุตร ผลการศึกษาพบว่า คำยืมจากภาษาอังกฤษมีทั้งสิ้น 794 คำ แบ่งตามลักษณะการยืมคำได้ 3 ลักษณะ คือ 1) การยืมโดยการคิดคำขึ้นใหม่ มีจำนวน 289 คำ 2) การยืมโดยการทับศัพท์ มีจำนวน 482 คำ และ 3) การยืมโดยการรับศัพท์และคิดคำขึ้นใหม่ จำนวน 23 คำ ส่วนการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ จำแนกออกได้ 2 ลักษณะ คือ เป็นคำทับศัพท์ที่มีความหมายคงเดิมมีจำนวน 348 คำ และเป็นคำทับศัพท์ที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมาย มีจำนวน 134 คำ ซึ่งจำแนกย่อยออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เป็นคำ

ที่มีความหมายกว้างออก จำนวน 13 คำ เป็นคำที่มีความหมายแคบเข้า จำนวน 108 คำ และเป็นคำที่มีความหมายย่ำยที่ จำนวน 13 คำ

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่ศึกษาเกี่ยวกับการยืมภาษา พบว่าส่วนมากเป็นการศึกษาในด้านลักษณะการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน ดังที่พัชร โกศาสมฤทธิ พบว่า ลักษณะการยืมคำภาษาอังกฤษที่ใช้กันปัจจุบันมีการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้ไม่ตรงกับหน้าที่เดิมของคำนั้น และนอกจากนี้ยังศึกษาในส่วนของวิธีการถ่ายเสียงคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยดังที่ วัฒนา อุดมวงศ์และเบญจภรณ์ อ่อนประเสริฐ ศึกษาพบว่ามีการถ่ายถอดเสียงให้ใกล้เคียงกับคำภาษาอังกฤษ หรือมีการเขียนถ่ายถอดตามเสียงที่อ่านหรือเสียงที่ได้ยินและเขียนถ่ายถอดตามอักษรของเดิม

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

นิภา คร้ามวงศ์ (2522 : 55-61) ศึกษาเรื่องความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มี อาชีพและ ระดับการศึกษาต่างกัน เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านที่เกี่ยวกับอาชีพผู้บริหารมีความเข้าใจอันดับสูงสุด และผู้ทำการกลสิกรรมมีความเข้าใจอันดับต่ำที่สุด ในด้านที่เกี่ยวกับระดับการศึกษานั้นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความเข้าใจสูงสุด และผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นมีความเข้าใจต่ำที่สุด ผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง และกลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ มีความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและต่างก็ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะที่น่าสังเกตคือกลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

สุกัญญา ฉัตรเสถียรพงศ์ (2533 : 61-63) ได้ศึกษาหนังสือและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์รายวัน ปี พ.ศ. 2530 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือพิมพ์รายวันที่ออกจำหน่ายในปีพ.ศ. 2530 จำนวน 8 รายชื่อ รวมทั้งสิ้น 96 ฉบับ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับหน้าที่และความหมายของคำภาษาอังกฤษจากพจนานุกรมเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงความหมายของคำภาษาอังกฤษจากพจนานุกรม ผลการศึกษาพบว่า คำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในภาษาไทยแล้วทำหน้าที่เดิมแบ่งเป็น 6 ชนิด คือ คำนาม เช่น สโลแกน คำกริยา เช่น บอยคอต คำทับศัพท์ที่นำมาใช้แล้วหน้าที่เปลี่ยนไป แบ่งเป็น 7 ชนิด คือคำเดิมเป็นคำนามเปลี่ยนเป็นคำต่างๆ อาทิ เปลี่ยนเป็นคำกริยาเช่น คอรัปชั่น ความหมายของคำทับศัพท์จำแนกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือนำมาใช้ในความหมายคงเดิม เช่น กอล์ฟ คอมมิวนิสต์ นำมาใช้แล้วมีความหมายเปลี่ยนไป เช่น ก๊อปปี้ เกม การ์ด ฟลอร์โชว์

พงษ์ศักดิ์ รักษาเพชร (2534) ได้ศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในด้านความหมาย เสียง และหน้าที่ของคำ พบว่า คำทับศัพท์ถูกนำมาใช้ในความหมายที่กว้างขึ้น บางคำก็แคบลง และบางคำก็เปลี่ยนความหมาย คำนามในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เมื่อนำมาใช้เป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย มักจะทำหน้าที่เป็นคำกริยา

วิยะดา จงบรรจบ (2534 : 72-74) ได้ศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อธุรกิจร้านค้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มาของภาษาที่ใช้ วิธีการสร้างคำและองค์ประกอบทางความหมายของชื่อธุรกิจการค้า ตลอดจนสรุปว่าค่านิยมและความเชื่อที่สะท้อนจากความหมายของชื่อธุรกิจร้านค้า พบว่า องค์ประกอบที่มาของภาษาซึ่งนำมาเป็นชื่อธุรกิจร้านค้าที่มีพบมากที่สุด คือ ชื่อธุรกิจร้านค้าที่มาจากภาษาอังกฤษ และชื่อ

ดังกล่าวใช้วิธีการทับศัพท์ทั้งหมด สำหรับคำนิยมที่สะท้อนจากชื่อธุรกิจการค้าพบว่า คำนิยมในการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ตั้งชื่อธุรกิจการค้าพบมากที่สุดโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ

ชาเลียง ตริเดช (2536 : 73-78) ได้ศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 พบว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้กันมาก มี 150 คำ เช่น การ์ตูน ที่วีกิโกรัม กิโลเมตร กิโล ก๊อก แชมพู คาร์บอนไดออกไซด์ แชมป์ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคำที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันและอยู่ใกล้ตัวและเมื่อเปรียบเทียบการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มพบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน และมีเครื่องมือสื่อสารต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก ส่วนนักเรียนที่มีสภาพที่ตั้งบ้านเรือนต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันเป็นจำนวนมากที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเสนอแนะให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนด้วย เพราะนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากคำทับศัพท์ได้ง่ายเนื่องจากไม่ต้องยุ่งยากในการแปลความเป็นภาษาไทยอีก

สุทธรา ว่องพานิชเจริญ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปนภาษาอังกฤษของนักจัดรายการวิทยุภาค เอฟเอ็ม. ในกรุงเทพมหานคร / ผลการศึกษาพบว่า นักจัดรายการวิทยุใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย 2 ชนิด คือ คำศัพท์เฉพาะ และคำศัพท์ทั่วไป โดยแต่ละชนิดจำแนกตามลักษณะการสร้างคำได้ 3 ลักษณะ คือ การตัดคำ การทับศัพท์บางส่วน และการทับศัพท์ การทับศัพท์บางส่วนนั้นมีการเรียงคำในรูปแบบ ไทย+อังกฤษ ไทย+อังกฤษ+ไทย และอังกฤษ+ไทย เพื่อเปรียบเทียบแต่ละชนิดของการปนภาษาพบว่า นักจัดรายการวิทยุใช้คำศัพท์ทั่วไปมากกว่าคำศัพท์เฉพาะ โดยใช้การทับศัพท์มากที่สุด

วิระ ภวภูตานนท์ (2541) ศึกษาเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีจำนวนทั้งสิ้น 531 คำ แบ่งตามวิธีการเขียนได้เป็น 3 ประเภท คือ เขียนแบบถ่ายเสียงจำนวน 346 คำ เขียนแบบถ่ายอักษร จำนวน 127 คำ เขียนแบบถ่ายเสียงร่วมกับถ่ายอักษรจำนวน 58 คำ ด้านความหมายของคำพบว่า มีความหมาย 2 ลักษณะ คือ ความหมายคงเดิม รวมทั้งชื่อเฉพาะ จำนวน 371 คำ และความหมายเปลี่ยนแปลง จำนวน 160 คำ ในด้านการเปรียบเทียบคำทับศัพท์พบว่า มีคำที่ใช้ตรงกันกับคำทับศัพท์จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 เพียง 61 คำ แต่มีวิธีการเขียนและอธิบายความหมายของคำที่แตกต่างกัน

ชาเลียง ตริเดช (2543 : 424-429) ได้ศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ที่คนไทยใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จากพจนานุกรมคำทับศัพท์อังกฤษ-ไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2,376 คำ เปรียบเทียบกับพจนานุกรมภาษาอังกฤษ OXFORD ADVANCE LEARNER'S DICTIONARY ENCYCLOPEDIA ผลการวิเคราะห์พบว่า มีการใช้คำทับศัพท์จำแนกตามลักษณะการนำความหมายมาใช้ออกเป็น 4 ประเภท

1. คำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในลักษณะความหมายคงเดิม มีจำนวน 1,601 คำ เช่น aspirin (แอสไพริน) badminton (แบดมินตัน) cartoon (การ์ตูน)
2. คำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในลักษณะความหมายกว้างออก มีจำนวน 132 คำ เช่น air (แอร์) back (แบ็ก) copy (ก๊อปปี้) dinosaur (ไดโนเสาร์)
3. คำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในลักษณะความหมายแคบเข้า มีจำนวน 584 คำ เช่น bar (บาร์) chalk (ชอล์ก) degree (ดีกรี) free (ฟรี) gang (แก๊ง)

4. คำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในลักษณะความหมายย่ำยี้ มีจำนวน 59 คำ เช่น bonsai (บอนไซ) claim (เคลม) fit (ฟิต) foul (ฟาล์ว) gigolo (จิกโก)

วนิดา มงคลธนิธ (2543) ศึกษาเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์รายวันไทยรัฐปีพ.ศ.2542 โดยรวบรวมข้อมูลจากคอลัมน์ สก๊อปข่าวหน้าหนึ่งที่ตีพิมพ์จำหน่ายในปีพ.ศ. 2542 จำนวน 104 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐสามารถจำแนกได้ 6 กลุ่มคือ กลุ่มคำเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน จำนวน 245 คำ กลุ่มคำที่เกี่ยวกับกีฬา จำนวน 6 คำ กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการ จำนวน 41 คำ กลุ่มคำที่เกี่ยวกับธุรกิจการเงินและการธนาคาร จำนวน 33 คำ กลุ่มคำที่เกี่ยวกับวิชาการศึกษา จำนวน 4 คำ และกลุ่มคำที่เกี่ยวกับการเมือง จำนวน 6 คำ สำหรับผลการวิเคราะห์ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มคำที่มีความหมายคงเดิม มีจำนวน 125 คำ เช่น บอด้การ์ต แอปเปิ้ล เป็นต้น และกลุ่มที่มีความหมายเปลี่ยนไปซึ่งแบ่งย่อยออกไปใน 3 ลักษณะ คือความหมายแคบเข้า จำนวน 75 คำ เช่น ฟรี ความหมายกว้างออก จำนวน 4 คำ เช่น เครดิต และความหมายย่ำยี้ จำนวน 41 คำ เช่น จิกโก เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ-ส่วนมากเป็นการศึกษาที่เกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในวงการต่าง ๆ อาทิ วงการธุรกิจ วงการการศึกษา และสื่อมวลชน ดังที่พงษ์ศักดิ์ รักษาเพชร วนิดา มงคลธนิธ สุกัญญา ฉัตรเสถียรพงศ์ พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในหนังสือพิมพ์ โดยจะพบว่ามีความหมายกว้างขึ้น แคบลงและย่ำยี้ ส่วนในวงการการศึกษา ชำเลียง ดรีเดชา ก็ศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่านักเรียนที่มีสภาพภูมิหลังต่างกันจะมีการใช้คำทับศัพท์ที่แตกต่างกัน ในวงการธุรกิจ วิยะดา จงบรรจวบ พบว่ามีการใช้ภาษาในการตั้งชื่อธุรกิจร้านค้า โดยพบว่า ชื่อธุรกิจร้านค้ามาจากภาษาอังกฤษและใช้วิธีการทับศัพท์มากที่สุด และสื่อมวลชนประเภทนักจัดรายการวิทยุ สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ พบว่านักจัดรายการวิทยุมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการศึกษาถึงวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงความหมายในเอกสารสมัยต่าง ๆ เช่น บทพระราชนิพนธ์ หรือการเปลี่ยนแปลงความหมายในพจนานุกรมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษดังที่ชำเลียง ดรีเดชา พบว่ามีการใช้คำทับศัพท์จำแนกตามลักษณะการนำความหมายมาใช้ออกเป็น ความหมายคงเดิม กว้างออก แคบเข้า ย่ำยี้

ตอนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ ฐานทางเศรษฐกิจของบิดามารดา การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ที่มีผลต่อการใช้ภาษาของนักเรียน

1. สื่อมวลชนกับการใช้ภาษา

1.1 ความหมายของสื่อมวลชน

"สื่อมวลชน" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Mass media" หมายถึง สื่อกลางที่นำข่าวและความรู้ไปสู่มหาชนเช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์(พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2525 : 825)

ชำนาญ รอดเหตุภัย (2522:42) ได้ให้คำจำกัดความว่าสื่อมวลชน คือ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่นำข่าว ความรู้ ความบันเทิงสู่มหาชน สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือหนังสือรายต่าง ๆ วิทยุกระจายเสียงและภาพยนตร์ ดังนั้นสื่อมวลชนก็คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสารหากปราศจากสื่อมวลชน การสื่อสารย่อมจะเกิดมิได้

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชน คือ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่นำข่าว ความรู้ ความบันเทิงมาสู่มหาชน สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือหนังสือรายต่างๆ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ดังนั้นสื่อมวลชนก็คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร หากปราศจากสื่อมวลชน การสื่อสารย่อมจะเกิดมิได้

1.2 อิทธิพลของสื่อมวลชน

จากรายงานการสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน (วิทยุโทรทัศน์) พ.ศ. 2532 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้จัดเก็บข้อมูลทั่วประเทศเกี่ยวกับครัวเรือนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ พบว่าจำนวนครัวเรือนทั่วประเทศทั้งสิ้น 11.2 ล้านครัวเรือน มีโทรทัศน์ในครอบครองประมาณ 5.6 ล้านครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ 50.1 ของครัวเรือนทั้งหมด กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ในครอบครองประมาณร้อยละ 79.9 รองลงมาคือ ภาคกลาง (ไม่รวมกรุงเทพฯ) มีสัดส่วนร้อยละ 63.8 และต่ำสุด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือร้อยละ 34.4 ถ้าเปรียบเทียบสัดส่วนของครัวเรือนที่ชมโทรทัศน์ต่อครัวเรือนทั้งสิ้นและกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนที่สูงที่สุดคือประมาณร้อยละ 83.6 นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ จะพบว่าอัตราส่วนจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ต่อครัวเรือนในกรุงเทพมหานครสูงที่สุด คือมีเครื่องรับโทรทัศน์ 1,208 เครื่องต่อพันครัวเรือนที่มีเครื่องรับ ซึ่งมีผลทำให้การสำรวจประชากรที่ชมโทรทัศน์เป็นไปในทางเดียวกันคือกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนของประชากรอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปที่ชมโทรทัศน์สูงสุด โดยมีสัดส่วนของประชากรที่รับชมโทรทัศน์เป็นประจำประมาณร้อยละ 91.2 และเมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุของบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป พบว่าสัดส่วนของประชากรในหมวดอายุ 11 - 19 ปี ชมโทรทัศน์เป็นประจำสูงสุด คือประมาณร้อยละ 86.3 ของประชากรในหมวดอายุเดียวกัน และพบว่าประชากรที่มีการศึกษาตั้งแต่ต่ำกว่าประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าสายสามัญศึกษา มีสัดส่วนของการชมโทรทัศน์สูงกว่าประชากรการศึกษาระดับอื่น จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าเนื่องจากมีผู้ใช้สื่อมวลชนจำนวนมากโดยเฉพาะ โทรทัศน์ จึงทำให้โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของประชาชนอย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ (ชานานู รอดเหตุภัย.2523 : 115-117)

1. อิทธิพลทางด้านสติปัญญา คือ ให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
2. อิทธิพลทางด้านค่านิยมและทัศนคติ สื่อมวลชนมีอิทธิพลที่จะชักจูงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนได้โดยง่าย เพราะประชาชนโดยทั่วไปมีความศรัทธาในสื่อมวลชนสูงมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามความคิดเห็นของสื่อมวลชน
3. อิทธิพลทางด้านอารมณ์ สื่อมวลชนสามารถทำให้ประชาชนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนาน มีสุขภาพจิตที่ดีได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถสร้างความวุ่นวายได้
4. อิทธิพลทางด้านคุณธรรม สื่อมวลชนที่มีคุณภาพช่วยยกระดับจิตใจของประชาชนให้มีคุณธรรมได้โดยไม่ยากจนเกินไป
5. อิทธิพลทางด้านพฤติกรรม ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะเยาวชนของชาติมักมีพฤติกรรมเลียนแบบสิ่งที่ปรากฏในสื่อมวลชนจากการวิจัยของนักศึกษาและต่างประเทศพบว่าเด็กในชั้นประถมศึกษามีความสนใจในพฤติกรรมของซูเปอร์แมนหรือวีรบุรุษในโทรทัศน์ มีลักษณะหลงใหล เพราะเป็นวัยที่ถูกหลอกลวงทางความคิดได้มากจนถึงกับแสดงพฤติกรรมเลียนแบบ
6. อิทธิพลทางด้านการใช้ภาษา สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อประชาชนทางด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างมากโดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ สื่อประเภทนี้เป็นครูสอนภาษาที่มีอิทธิพลมาก ประชาชนเรียนรู้ภาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว และมักใช้ตามอย่างอัตโนมัติ จะเห็นได้จากงานวิจัย

ของรณจิวน มีนประดิษฐ์ (2513) เรื่อง “อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน” ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก ทำให้ได้หลักฐานยืนยันว่า ภาษาจากสื่อมวลชนประเภทนี้มีอิทธิพลต่อเด็กในวัยดังกล่าวเป็นอันมาก โดยเฉพาะภาษาแสลง เด็ก ๆ จะพากันจดจำและนำมาใช้โดยไม่รู้กาลเทศะ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าโทรทัศน์เปรียบเสมือนการนำ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และวิทยุมารวมกัน เพราะฉะนั้นการชมโทรทัศน์จึงก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ววิธีหนึ่ง เพราะในสถานการณ์เรียนรู้ใดๆ ก็ตาม ถ้ายังรับประสาทสัมผัสผสมผสานกันเท่าใด ผู้เรียนย่อมเรียนรู้ได้เร็วเข้าใจดี และสามารถจดจำได้นานยิ่งขึ้น (สุวิทย์.2526 : 77) นั้นเท่ากับว่า โทรทัศน์เป็นสื่อประเภทกระจายภาพและเสียงซึ่งมีประสิทธิภาพสูงในด้านความรวดเร็วไปถึงผู้ชมได้ทุกหนแห่ง ผู้ชมไม่จำเป็นต้องอ่านหนังสือออก จึงได้รับความนิยมสูง และอรอนพ เจริญถาวร(2520 : 117) ได้กล่าวสนับสนุนถึงคุณสมบัติพิเศษของวิทยุโทรทัศน์ที่มีต่อการศึกษาไว้ดังนี้ วิทยุโทรทัศน์เป็นเครื่องมือที่สามารถเอาชนะอุปสรรคการเรียนรู้ได้หลายประการเพราะสามารถที่จะเสนอความคิดต่าง ๆ สร้างทัศนคติ ให้ข่าวสารที่สำคัญ โดยไม่จำเป็นต้องอ่านหนังสือออก หรือต้องมีความรู้ทางภาษาสูงหรือต้องมีการสนทนาในเรื่องนั้น ๆ ด้วย โทรทัศน์จึงมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อของประชาชนเป็นอย่างมาก บทบาทของโทรทัศน์ต่อชีวิตในบ้านทุกวันนี้มีโทรทัศน์ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงแก่หงาสำหรับเด็กเป็นเครื่องส่งเสริมการศึกษาเพิ่มจากการเรียนในโรงเรียนมาสู่บ้านด้วยการสอนกิจกรรม และเป็นการลดช่องว่างระหว่างวัฒนธรรม(สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. 2524 : 11)

ด้วยเหตุที่โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนมากที่สุด โทรทัศน์ยิ่งแพร่หลายและมี อิทธิพลมากเท่าใด ก็ยังมีผู้เป็นห่วงกังวลถึงผลกระทบที่โทรทัศน์มีต่อสังคม โดยเฉพาะบทบาทของโทรทัศน์ต่อเด็ก ไม่ว่ารายการนั้นจะสร้างมาสำหรับเด็กหรือผู้ใหญ่

ป.กรุงเก่า จากคอลัมน์ “บันทึทวิ” (2536:12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของสื่อมวลชนไว้ว่า “ในที่สุดสื่อที่ถูกกระทำทำให้ภาษาไทยมีอาการวิบัติมาก ตามที่ได้รับทราบจากกระทรวงศึกษาธิการก็คือสื่อที่อยู่ในประเภทนักร้องพิธีกรรายการโทรทัศน์ เหล่านี้ล้วนเป็นสื่อที่ทำให้ภาษาไทยตกอยู่ในสภาพที่วิบัติมากกว่าสื่ออย่างอื่น...”

ชวน หลีกภัย (2537:12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาทางโทรทัศน์ว่า “ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ได้สนใจเพิ่มการเอาใจใส่ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น สื่อวิทยุและโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนเร็วที่สุดใน ทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกหนทุกแห่ง แม้แต่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ดังนั้นถ้าการใช้ภาษาทางสื่อนี้ผิดพลาดก็เท่ากับกระจายความไม่ถูกต้องไปสู่คนจำนวนมาก หากเกิดขึ้นเป็นประจำเด็กและเยาวชนก็จะจดจำเอาเป็นแบบอย่าง ”

นอกจากนี้สื่อประเภทโทรทัศน์จะมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของนักเรียนแล้วยังมีสื่ออีกหลายอย่าง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของนักเรียนด้วย

ชำนาญ รอดเหตุภัย(2523 : 116-117) กล่าวว่า สำหรับสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์นั้น แม้ว่าจะแพร่หลายในวงจำกัดกว่าวิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ก็ตาม แต่สิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ถาวรปรากฏต่อสายตาของผู้รับสารเป็นเวลานาน และก่อให้เกิดความประทับใจได้มากกว่าสารที่รับด้วยการฟัง ภาษาเขียนที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ นั้นจะเป็นแบบอย่างให้ผู้อ่านพลอยใช้ตามไปด้วย โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาซึ่งยังไม่มีทักษะในการใช้ภาษา มักจะเข้าใจเอาเองว่าภาษาที่ปรากฏในสื่อมวลชนเป็นภาษาที่ถูกต้องไพเราะสละสลวย และอาจยึดถือปฏิบัติตามได้จึงพากันใช้ภาษานั้นตามไปด้วยซึ่งมักจะทำให้เกิดความบกพร่องในการใช้ภาษาเป็นปัญหาที่ครูภาษาไทยลำบากใจอยู่ตลอด

และยังกล่าวต่อไปว่าส่วนสื่อมวลชนประเภทวิทยุ นั้น โดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับว่าภาษาพูดเป็นจำนวนมากที่ติดปากทั่วไปอยู่ในขณะนี้วิทยุเป็นจุดกำเนิด ซึ่งจะต้องระบาคออกไปไม่มีที่สิ้นสุดราบที่เรายังใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนประเภทนี้อยู่ อิทธิพลของการใช้ภาษาในวิทยุ เช่น การออกเสียง สำเนียง การใช้คำ สำนวน โวหารและประโยค ทำให้ประชาชนใช้ตามไปโดยไม่รู้สึกตัว หากเป็นภาษาที่ดีอยู่แล้วก็จะเป็นอุปกรณ์สอนภาษาที่ดีที่สุดที่คนฟังได้เรียนอยู่ในชีวิตจริงอย่างได้ผล แต่หากสภาพการใช้ภาษาเป็นไปในทางตรงข้ามก็จะทำให้เกิดผลเสียแก่ภาษาของชาติอย่างมาก

1.2 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับวิทยุโทรทัศน์ที่มีผลต่อความสามารถในด้านภาษา

ปริศรา ตันตินาคม (2538) ศึกษาเรื่องการศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุเพื่อส่งเสริมและเป็นแนวทางในการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องของสื่อมวลชนไทยและเยาวชนและเพื่อนำความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์มาศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการบันทึกเทปจากนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงภาคเอฟ.เอ็ม. ในเขตกรุงเทพมหานคร ประเภทเพลงไทยสากลจำนวน 6 สถานีผลการศึกษาพบว่า ลักษณะภาษาที่นักจัดรายการวิทยุใช้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของรายการเป็นสำคัญ คือ ทั้ง 6 รายการที่เลือกศึกษาต่างมุ่งเน้นที่จะนำเสนอความบันเทิง ดังนั้นรูปแบบของการใช้ภาษาจึงไม่เป็นทางการและนักจัดรายการวิทยุส่วนใหญ่จะพยายามใช้ภาษาที่แปลก เร้าใจ สะดุดหูฟัง โดยไม่คำนึงความถูกต้องทางภาษานัก

อารี ยังสกุล (2514: 56 -63) ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าสภาพแวดล้อมบางประการ ซึ่งได้แก่ ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน อาชีพผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ วุฒิของครูที่สอน ประสบการณ์ในการสอนของครูและจำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดากับการใช้ภาษา

สถาบันครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาอย่างแยกกันไม่ออก เนื่องจากนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันครอบครัว และเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเช่นกัน พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาเอกสารพบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านได้รับความสนใจและนำมาศึกษาคือฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

เวลล์แมน (Wellman. 1956 : 144) กล่าวว่าพัฒนาการทางภาษา มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ผลการทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคพบว่าความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคแตกต่างกันตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าโรงเรียน สภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และสติปัญญาของเด็กก่อนเข้าโรงเรียน สภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และสติปัญญาของเด็กก่อนเข้าโรงเรียน ได้แก่ จำนวนหนังสือที่อ่าน โอกาสที่เด็กใช้อุปกรณ์และของเล่นที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โอกาสที่นักเรียนได้ฟังนิทาน จำนวนเพื่อนเล่นที่บ้าน จำนวนผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กับเด็ก และสิ่งแวดลอมที่เหมาะสมอื่นๆ

นอกจากนี้ได้มีการศึกษางานวิจัยเรื่ององค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในด้านภาษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหลายอย่างของผู้เรียน เช่น รายได้ของผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในด้านภาษา

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษ

นิยม สุขประพันธ์ (2514 : 69 -76) ได้ศึกษาสถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์สูงกับผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนมีหลายประการ ได้แก่ นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ชอบอ่านหนังสือเล่มที่เป็นภาษาอังกฤษ ตั้งความหวังสูงในการสอบภาษาอังกฤษ มีความหวังที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศ นอกจากนี้ นักเรียนยังอยู่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองมีการศึกษาดี รายได้สูง

ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

โลบ (1957 : 604) ได้ศึกษาจำนวนคำศัพท์ที่เด็กเข้าใจโดยศึกษาเด็กเกรด 4, 5 และ 6 ในมลรัฐอาร์แคนซอ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กที่แตกต่างกันทางสติปัญญา เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่าเด็กที่ต่างกันทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดานั้นมีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อินกริด เอ็ม. สตรอม ได้ศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการอ่านและไวยากรณ์ สรุปว่า ความแตกต่างในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนและอาชีพบิดามารดาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่าน แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในด้านไวยากรณ์

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการด้านภาษาของบุคคลโดยทั่วไป เป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับ รายได้ของบิดามารดา ดังเช่นงานวิจัยของสตรอม โลบ นิยม สุขประพันธ์ และปราโมทย์ ครอบบุญศรี พอจะชี้ให้เห็นว่าการศึกษาศึกษาของบุคคลใดก็ตามย่อมมีความสัมพันธ์กับรายได้ของบิดามารดาของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า รายได้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อความสามารถในด้านภาษาของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่าการใช้ภาษาของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบหลายประการ อาทิ เช่น รายได้ของบิดามารดา การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ผลการเรียน ระดับชั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้กับครูผู้สอนภาษาในเรื่องการออกเสียงและความหมายของคำทับศัพท์ในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 อ.เมือง จ.ปทุมธานี ซึ่งมีทั้งหมด 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี โรงเรียนปทุมธานีชนบทนันทบุรี โรงเรียนปทุมวิไล และโรงเรียนสิงห์ปทุมราษฎร์วิทยา จำนวน 2,163 คน (ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2546 ของสามัญศึกษาจังหวัดปทุมธานี)

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเลือกกลุ่มตัวอย่างหลายชั้น (Multi-Stage Sampling) ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มแบบเจาะจงโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยใช้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 2 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Simple random Sampling) แบบจับฉลาก โดยทุกโรงเรียนสุ่มมาระดับชั้นละ 1 ห้อง รวม 8 ห้อง จำนวนทั้งสิ้น 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า(Rating Scale) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ระดับชั้น เพศ ผลการเรียนรู้ รายได้ปีตามารดา การมีวิทยุโทรทัศน์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ซึ่งอยู่หน้าข้อความที่เป็นความจริงสำหรับผู้ตอบจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่านักเรียนผ่านการใช้คำทับศัพท์เหล่านั้นมามากน้อยเพียงใด โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก จำนวน 50 ข้อ

น้อย	หมายถึง	ในรอบ 6 เดือนเคยใช้ไม่เกิน 5 ครั้ง
ปานกลาง	หมายถึง	ในรอบ 6 เดือนเคยใช้ระหว่าง 6-18 ครั้ง
มาก	หมายถึง	ในรอบ 6 เดือนเคยใช้มากกว่า 18 ครั้งขึ้นไป

(ขำเลียง ตรีเดชา.2536.49)

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำศัพท์	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ใช้
ขลข เทคโนโลยี นิวเคลียร์ ขลข	✓		✓	

นักเรียนกาเครื่องหมายตามตัวอย่างแสดงว่า

คำว่า เทคโนโลยี นักเรียนได้ยินหรือได้พูดหรือได้อ่าน หรือได้เขียนบ่อยๆ เฉลี่ยแล้วไม่ต่ำกว่าเดือนละ 3 ครั้งในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา

คำว่า นิวเคลียร์ นักเรียนไม่เคยได้ยินหรือได้พูดหรือได้อ่านหรือได้เขียน หรือเคยแต่น้อยครั้งมาก เฉลี่ยแล้วไม่เกินเดือนละ 1 ครั้งในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อถามความคิดเห็นของนักเรียนว่านอกเหนือจากจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบสอบถามแล้ว นักเรียนได้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอื่นๆ อะไรมากที่สุด 1 - 5 คำ จำนวน 1 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือประเภทแบบสอบถามของพวงรัตน์ ทวีรัตน์(2538)
2. สร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากตำราและงานวิจัย ดังต่อไปนี้

2.11 หนังสืออธิบายคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (บุญเสริม ฤทธาภิรมย์.2522)

2.12 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

2.13 พจนานุกรมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (ชำเลื่อง ตริเดชา .2542)

2.14 รายงานการวิเคราะห์ความหมายของคำทับศัพท์ที่นำมาใช้ในภาษาไทย
(ชำเลื่อง ตริเดชา.2543)

2.15 การศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏบนหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน 2542
(วนิดา มงคลพนิต.2543)

2.2 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้รวบรวมมาจากผลการศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในหนังสือพิมพ์รายวัน ปี 2542 ของวนิดา มงคลพนิต จำนวน 245 คำ ซึ่งกลุ่มคำทับศัพท์นี้ไม่รวมคำวิสามานยนาม และคำปรากฏซ้ำในความหมายเหมือนกัน

เนื่องจากจำนวนคำมีจำนวนมาก ผู้วิจัยมีวิธีการคัดเลือกคำที่จะนำมาใช้ในแบบสอบถามดังนี้ คือ นำคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 245 คำ จากงานวิจัยของ วนิดา มงคลพนิต ไปเปรียบเทียบกับคำที่เขียนทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 เพื่อเป็นการสนับสนุนว่าคำจากงานวิจัยเหล่านี้ ราชบัณฑิตยสถานซึ่งเป็นสถาบันสูงสุดในเรื่องการใช้ภาษา ยอมรับว่ามีการใช้ในสังคมแล้ว จากนั้นนำคำที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ของชำเลื่อง ตริเดชา (2536) โดยจะเปรียบเทียบกับเฉพาะคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีการใช้มากที่สุดเท่านั้น ผลการเปรียบเทียบพบว่าปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และงานวิจัยของทั้งสองเล่ม จำนวน 50 คำ ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาใช้ในแบบสอบถาม

2.3 นำคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 50 คำที่ได้มาแยกตามชนิดของกลุ่มคำว่าแต่ละคำจัดอยู่ในกลุ่มคำชนิดใดบ้าง จากนั้นสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามมีข้อบกพร่องอย่างไรหรือไม่ ผู้ตอบมีความเข้าใจตรงกันเพียงใด นอกจากนี้ขอให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร

2.5 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมสิ่งที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทดลอง (try out) กับนักเรียนชั้นม.3และม.6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

2.7 นำผลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมสิ่งที่บกพร่องจากแบบสอบถามฉบับร่างอีกครั้ง เพื่อให้สมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้วนำแบบสอบถามฉบับที่ได้แก้ไขไปเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปใช้เป็นแบบสอบถามต่อไป

การจัดกระทำข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำมาแยกสถานภาพไว้โดยแจกแจงเป็นความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถามเป็น แบบการประเมินค่าการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามว่าแต่ละคนได้ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษบ่อยมากน้อยเพียงใด คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งกำหนดไว้ 3 ระดับแล้วนำมาตรวจให้คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้ทำการเก็บรวบรวมมาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ แปลงข้อมูลและเข้ารหัส เพื่อทำการประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Window Version 10 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย

1. วิเคราะห์ระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนดำเนินการดังนี้

1.1 การให้คะแนน ได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

เมื่อนักเรียนตอบ น้อย	ได้คะแนน	1 คะแนน
ปานกลาง	ได้คะแนน	2 คะแนน
มาก	ได้คะแนน	3 คะแนน
ข้อใดที่นักเรียนตอบไม่ได้		0 คะแนน

1.2 หาระดับความถี่ในการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 50 คำ โดยกรอกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ละคำจนครบทุกคำและทุกคน แล้วคำนวณหาคะแนนรวมและคะแนนเฉลี่ยในการใช้คำทับศัพท์ทุกคำว่าใช้บ่อยมากน้อยแค่ไหน แล้วเรียงลำดับจากคำที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งถือว่าเป็นคำที่นักเรียนใช้มากที่สุด ไปหาคำที่นักเรียนใช้น้อยที่สุด โดยแบ่งคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มคำทับศัพท์ที่นักเรียนใช้มาก กลุ่มคำทับศัพท์ที่นักเรียนใช้ปานกลาง กลุ่มคำทับศัพท์ที่ไม่ค่อยได้ใช้ ซึ่งการแยกความถี่ในการใช้คำทับศัพท์จะยึดเกณฑ์ของชำเลื่อง ตริเดชา(2537) ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง คำทับศัพท์ที่นักเรียนใช้มาก มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 คะแนนขึ้นไป

กลุ่มที่สอง คำทับศัพท์ที่นักเรียนใช้ค่อนข้างมาก มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.68-2.33 คะแนน

กลุ่มที่สาม คำทับศัพท์ที่นักเรียนใช้น้อย มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.67 คะแนนลงมา

2. การเปรียบเทียบคะแนนการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อดูความแตกต่างระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 และ เพศชายกับเพศหญิง โดยใช้ค่า t -test และ ค่าF-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One -Way Analysis of Variance) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%และ99% (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 : 167) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม แยกตามตัวแปร ระดับผลการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การมีเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ โดยจะเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ปานกลาง และ สูง เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างรายได้ของบิดามารดาที่ต่างกัน และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างนักเรียนที่ ไม่มีวิทยุโทรทัศน์ มีเพียงอย่างเดียว และมีทั้งสองอย่าง กรณีที่ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference(LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร(กัลยา วานิชย์บัญชา.2544 : 333)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายเฉลี่ย

1. การกำหนดค่าระดับคะแนนของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้ในแต่ละคำ กำหนดไว้โดยยึดเกณฑ์ของ ชำเลื่อง ตริเดชา (2537 : 5) ดังนี้

- ระดับคะแนนตั้งแต่ 2.34 ขึ้นไป ถือว่านักเรียนมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำนั้นๆในระดับ สูง (ใช้มาก)

- ระดับคะแนนระหว่าง 1.68-2.33 ถือว่านักเรียนมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษค่านั้นๆในระดับปานกลาง (ใช้ปานกลาง)
- ระดับคะแนนระหว่าง 1.67 ลงมา ถือว่านักเรียนมีสภาพการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษค่านั้นๆในระดับต่ำ (ใช้น้อย)

2. การกำหนดระดับความแตกต่างในการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มต่างๆในแต่ละ ตัวแปรว่า มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันจำนวนเท่าใด จากจำนวนคำทับศัพท์ 50 คำ ที่นำมาเปรียบเทียบวิเคราะห์ โดยใช้สูตรการหาค่าร้อยละ

$$\text{ระดับความแตกต่าง} = \frac{\text{จำนวนคำที่ใช้แตกต่างกัน} \times 100}{\text{จำนวนคำทับศัพท์ (50)}}$$

การกำหนดระดับความแตกต่างกำหนดเกณฑ์เอาไว้ดังนี้

- แตกต่างกันในระดับมากที่สุด คือ การใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 80.00ขึ้นไป
- แตกต่างกันในระดับมาก คือ การใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 60.00-79.00
- แตกต่างกันในระดับปานกลางคือ การใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 40.00-59.00
- แตกต่างกันในระดับน้อย คือ การใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 20.00-39.99
- แตกต่างกันในระดับน้อยมาก คือ การใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 20.00 ลงมา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่าตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic mean) คือค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้แปล

ความหมายของข้อมูลด้านต่างๆในแบบสอบถาม (ล้วน สายยศ.2540 :53)

$$\text{โดยใช้สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

ในเมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนตัวกลางเลขคณิต
 $\sum X$ แทน ผลบวกของคะแนนทั้งหมด
 N แทน ขนาดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

ในเมื่อ S^2 แทน ค่าความแปรปรวน
 $\sum X$ แทน ผลบวกของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัวทั้งหมด
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค(Cronbach) (ศิริชัย พงษ์วิชัย.2544 :127)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้ t-test เพื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่1และกลุ่มที่2

ถ้าพบว่า $\sigma^2 = \sigma^2$ ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 :165)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{s^2 \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad : df = n_1 + n_2 - 2$$

$$s^2 = \text{ความแปรปรวนรวมโดยประมาณ (Polled variance estimate)} \\ = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่1,2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนโดยประมาณของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่1และ2

n_1, n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma^2 \neq \sigma^2$ ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 :165)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad : df = \frac{(s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2)^2}{(s_1^2/n_1)^2/(n_1 - 1) + (s_2^2/n_2)^2/(n_2 - 1)}$$

s_1^2, s_2^2 = ความแปรปรวนโดยประมาณของตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 และ 2
(Separate variance estimate)

4. ค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One -Way Analysis of Variance) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99%(ชูศรี วงศ์รัตน์.2541 :167) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

$$F = \frac{\text{ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม}}{\text{ความแปรปรวนภายในกลุ่ม}} = \frac{Msb}{Msw} = \frac{ssb / dfb}{ssw / dfw}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ใน F-distribution
Msb แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
Msw แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 $dfb = p - 1$; p = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $dfw = n - p$; n = จำนวนคนทั้งหมด

กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% และ 99% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference(LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วานิชย์บัญชา.2544 :33)

$$LSD = \frac{\alpha}{2} ; n - k \sqrt{\frac{2MS}{n}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$r = n - k$$

เมื่อ LSD แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j

MSE แทน ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

α แทน ค่าความเชื่อมั่น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ และรายได้ของบิดามารดาารรวมกันต่อเดือน

ตอนที่ 2 แสดงระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คำ มีดังต่อไปนี้

1. การ์ตูน	11. โจ๊ก	21. ฟรี	31. ฟาล์ว	41. เช็ค (ตัวเงิน)
2. การ์ด	12. ซ็อก	22. แฟชั่น	32. คอมพิวเตอร์	42. แชร์
3. แก๊ป	13. เช็ค (ตรวจสอบ)	23. ไมล์	33. เทคโนโลยี	43. แบงก์ (ธนบัตร)
4. คอลัมน์	14. โซว์	24. ลอตเตอรี่	34. เบนซิน	44. แบงก์ (ธนาคาร)
5. คาร์บอน	15. ซิกแซ็ก	25. สเกตซ์ (ร่าง)	35. แบตเตอรี่	45. ดาวน
6. คิว	16. ทิม	26. เลิร์ฟ	36. นิวเคลียร์	46. เปอร์เซนต์
7. แค็ก	17. เทป	27. ออฟฟิศ	37. มอเตอร์	47. ฟิระมิด
8. ไควตา	18. บล็อก	28. ไอศกรีม	38. รีโมตคอนโทรล	48. ดอกเตอร์
9. จัมโบ้	19. เบียร์	29. เกม	39. วีดีโอ	49. เอนทรานซ์
10. จิกโก้	20. ปอนด์	30. บาสเกตบอล	40. อิเล็กทรอนิกส์	50. คอร์ปชั่น

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คำ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ และรายได้ของบิดามารดาารรวมกันต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียนรู้ การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ และรายได้ของบิดามารดารวมกันต่อเดือน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 300 ตัวอย่าง มาวิเคราะห์ผล ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียนรู้ การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ และรายได้ของบิดามารดารวมกันต่อเดือน

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	119	39.70
1.2 หญิง	181	60.30
รวม	300	100
2. ระดับชั้น		
2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 3	158	52.70
2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 6	142	47.30
รวม	300	100
3. ผลการเรียนรู้		
3.1 ต่ำกว่า 2.00	54	18.00
3.2 2.00 – 2.99	142	47.30
3.3 3.00 – 4.00	104	34.70
รวม	300	100
4. การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์		
4.1 มีวิทยุ	1	0.30
4.2 มีโทรทัศน์	25	8.30
4.3 มีวิทยุและโทรทัศน์	271	90.30
4.4 ไม่มีทั้งสองอย่าง	3	1.00
รวม	300	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน		
5.1 30,000 บาทขึ้นไป	50	16.70
5.2 10,000 – 20,000 บาท	129	43.00
5.3 5,000 – 10,000 บาท	105	35.00
5.4 ต่ำกว่า 5,000 บาท	16	5.30
รวม	300	100

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 300 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

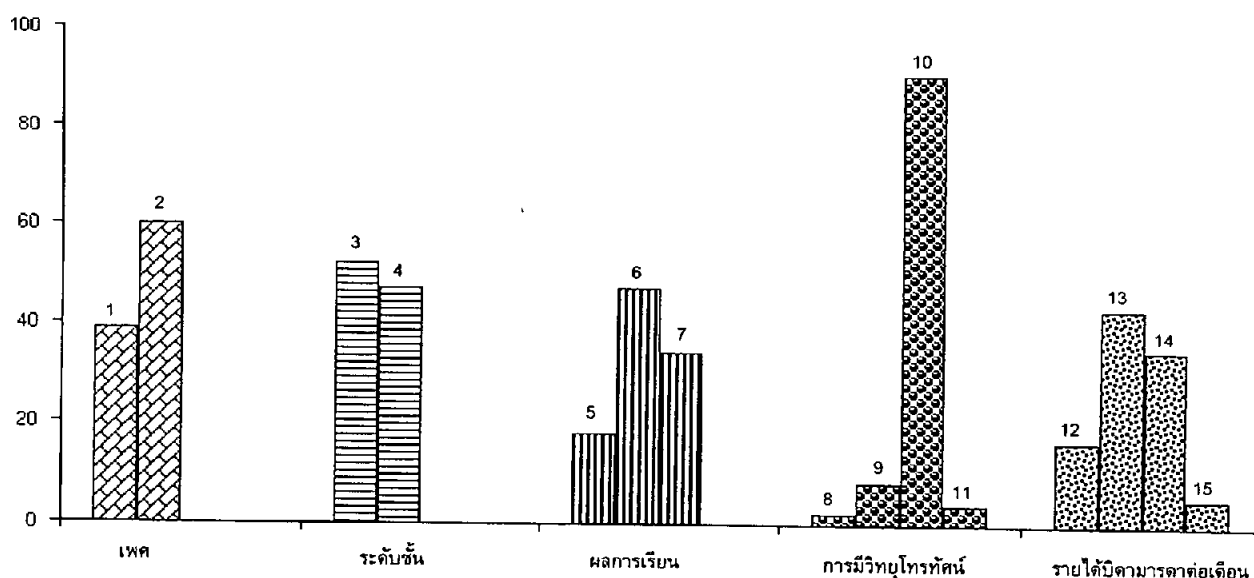
เพศ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่า เพศชาย คือ ร้อยละ 60.30 และ 39.70 ตามลำดับ

ระดับชั้นเรียน แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 คือร้อยละ 52.70 และ 47.30 ตามลำดับ

ผลการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 18.00 นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 47.30 และนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 34.70 แสดงว่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กปานกลางและกลุ่มเด็กเก่ง ส่วนกลุ่มเด็กอ่อนมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น

การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีวิทยุและโทรทัศน์พบมากที่สุด คือ ร้อยละ 90.30 รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีโทรทัศน์และไม่มีวิทยุโทรทัศน์ ร้อยละ 8.30 และ 1.00 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.30 ที่มีวิทยุเพียงอย่างเดียว

รายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่รายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ 10,000 – 20,000 บาท มากที่สุด มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือมีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ 5,000 – 10,000 บาทมีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และมีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ ต่ำกว่า 5,000 บาท น้อยที่สุด มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30

ภาพประกอบ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

หมายเหตุ

1 = ชาย	12 = รายได้บิดามารดา 30,000 บาท ขึ้นไป
2 = หญิง	13 = รายได้บิดามารดา 10,000-20,000 บาท
3 = ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	14 = รายได้บิดามารดา 5,000-10,000 บาท
4 = ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	15 = รายได้บิดามารดา ต่ำกว่า 5,000 บาท
5 = ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 (เด็กอ่อน)	
6 = ผลการเรียน 2.00-3.00 (เด็กปานกลาง)	
7 = ผลการเรียน 3.00-4.00 (เด็กเก่ง)	
8 = การมีวิทยุ	
9 = การมีโทรทัศน์	
10 = การมีวิทยุและโทรทัศน์	
11 = การไม่มีวิทยุและโทรทัศน์	

ตอนที่ 2 แสดงระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คำ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถามทั้งหมด 300 ชุดมาทำการวิเคราะห์ ได้ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย และระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

ระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
1. การ์ตูน	2.62	มาก
2. การ์ด	2.05	ปานกลาง
3. แก๊ป	1.08	น้อย
4. คอลัมน์	1.70	ปานกลาง
5. คาร์บอน	1.66	น้อย
6. คิว	1.99	ปานกลาง
7. แค็ก	2.34	มาก
8. ไควตา	1.53	น้อย
9. จัมโบ้	1.75	ปานกลาง
10. จิกโก่	1.57	น้อย
11. โจ๊ก	2.20	ปานกลาง
12. ซ็อก	2.05	ปานกลาง
13. เช็ค (ตรวจสอบ)	2.18	ปานกลาง
14. โซว์	2.45	มาก
15. ซิกแซ็ก	1.58	น้อย
16. ทีม	2.47	มาก
17. เทป	2.68	มาก
18. บล็อก	1.47	น้อย
19. เบียร์	2.32	ปานกลาง
20. ปอนด์	1.65	น้อย
21. ฟรี	2.74	มาก
22. แฟชั่น	2.39	มาก
23. ไมล์	1.72	ปานกลาง
24. ลอตเตอรี่	1.97	ปานกลาง
25. สเกตช์ (ร่าง)	1.22	น้อย
26. เสิร์ฟ	2.05	ปานกลาง
27. ออฟฟิศ	1.80	ปานกลาง
28. ไอศกรีม	2.63	มาก
29. เกม	2.81	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	X	แปลผล
30. บาสเกตบอล	2.22	ปานกลาง
31. ฟาล์ว	1.59	น้อย
32. คอมพิวเตอร์	2.77	มาก
33. เทคโนโลยี	2.25	ปานกลาง
34. เบนซิน	2.01	ปานกลาง
35. แบตเตอรี่	2.09	ปานกลาง
36. นิวเคลียร์	1.51	น้อย
37. มอเตอร์	1.88	ปานกลาง
38. รีโมตคอนโทรล	2.19	ปานกลาง
39. วีดีโอ	2.52	มาก
40. อิเล็กทรอนิกส์	1.61	น้อย
41. เช็ค (ตัวเงิน)	1.49	น้อย
42. แשר	1.54	น้อย
43. แบงก์ (ธนบัตร)	2.45	มาก
44. แบงก์ (ธนาคาร)	1.81	ปานกลาง
45. ดาวนั้	1.48	น้อย
46. เพอร์เซนต์	1.96	ปานกลาง
47. พีระมิด	1.27	น้อย
48. ดอกเตอร์	1.60	น้อย
49. เอนทรานซ์	1.99	ปานกลาง
50. คอร์ปชั่น	1.34	น้อย

จากตาราง 2 แสดงระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่า

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีระดับการใช้มาก(คะแนนเฉลี่ย 2.34 ขึ้นไป) มีจำนวน 12 คำ คือ คำว่า การ์ตูน แก็ก โซว์ ทิม เทป ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม เกม คอมพิวเตอร์ วีดีโอ และแบงก์ (ธนบัตร)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีระดับการใช้ปานกลาง(คะแนนเฉลี่ย1.68-2.33) มีจำนวน 21 คำ คือ คำว่า การ์ด คอลัมน์ คิว จัมป์ โจ๊ก ซ็อก เช็ค(ตรวจสอบ) เบียร์ ไมล์ ลอตเตอรี่ เสิร์ฟ ออฟฟิศ บาสเกตบอล เทคโนโลยี เบนซิน แบตเตอรี่ มอเตอร์ รีโมตคอนโทรล แบงก์(ธนาคาร) เพอร์เซนต์ และเอนทรานซ์

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่มีระดับการใช้น้อย(คะแนนเฉลี่ย1.67ลงมา) มีจำนวน 17 คำ คือ คำว่า แก๊ป คาร์บอน ไควตา จิกโก๊ ซิกแซ็ก บล็อก ปอนด์ สเกตซ์(ร่าง) ฟาล์ว นิวเคลียร์ อิเล็กทรอนิกส์ เช็ค(ตัวเงิน) แשר ดาวนั้ พีระมิด ดอกเตอร์ และคอร์ปชั่น

ตาราง 3 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 และมัธยมศึกษาปีที่6 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
1. เกม	2.81	มาก
2. คอมพิวเตอร์	2.77	มาก
3. ฟรี	2.74	มาก
4. เทป	2.68	มาก
5. ไอศกรีม	2.63	มาก
6. การ์ตูน	2.62	มาก
7. วีดีโอ	2.52	มาก
8. ทีม	2.47	มาก
9. โซร์	2.45	มาก
10. แบงก์ (ธนบัตร)	2.45	มาก
11. แค้ก	2.34	มาก
12. แฟชั่น	2.39	มาก
13. เบียร์	2.32	ปานกลาง
14. เทคโนโลยี	2.25	ปานกลาง
15. บาสเกตบอล	2.22	ปานกลาง
16. โจ๊ก	2.20	ปานกลาง
17. รีโมตคอนโทรล	2.19	ปานกลาง
18. เซ็ค(ตรวจสอบ)	2.18	ปานกลาง
19. แบตเตอรี่	2.09	ปานกลาง
20. การ์ด	2.05	ปานกลาง
21. ซ็อก	2.05	ปานกลาง
22. เสิร์ฟ	2.05	ปานกลาง
23. เบนซิน	2.05	ปานกลาง
24. คิว	1.99	ปานกลาง
25. เอนทรานซ์	1.99	ปานกลาง
26. ลอตเตอรี่	1.97	ปานกลาง
27. เปอร์เซนด์	1.96	ปานกลาง
28. มอเตอร์	1.88	ปานกลาง
29. แบงก์ (ธนาคาร)	1.81	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
30. ออฟฟิศ	1.80	ปานกลาง
31. จัมโบ้	1.75	ปานกลาง
32. ไมล์	1.72	ปานกลาง
33. คอลัมน์	1.70	ปานกลาง
34. คาร์บอน	1.66	น้อย
35. ปอนด์	1.65	น้อย
36. อิเล็กทรอนิกส์	1.61	น้อย
37. ดอกเตอร์	1.60	น้อย
38. ฟาล์ว	1.59	น้อย
39. ชิกแซ็ก	1.58	น้อย
40. จิกโก่	1.57	น้อย
41. แשר	1.54	น้อย
42. โควตา	1.53	น้อย
43. นิวเคลียร์	1.51	น้อย
44. เช็ค (ตัวเงิน)	1.49	น้อย
45. ดาวนั้	1.48	น้อย
46. บล็อก	1.47	น้อย
47. คอร์ปชั่น	1.34	น้อย
48. พีระมิด	1.27	น้อย
49. สเกตช์ (ร่าง)	1.22	น้อย
50. แก๊ป	1.08	น้อย

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับที่แรก ส่วนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป นักเรียนมีการใช้น้อยเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 4 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
1. เกม	2.85	มาก
2. คอมพิวเตอร์	2.74	มาก
3. ฟรี	2.73	มาก
4. ไอศกรีม	2.68	มาก
5. การ์ตูน	2.67	มาก
6. เทป	2.66	มาก
7. แบงก์ (ธนบัตร)	2.46	มาก
8. โซว์	2.45	มาก
9. ทิม	2.44	มาก
10. เด็ก	2.36	มาก
11. แฟชั่น	2.28	ปานกลาง
12. เบียร์	2.27	ปานกลาง
13. รีโมตคอนโทรล	2.26	ปานกลาง
14. โจ๊ก	2.24	ปานกลาง
15. เซ็ค(ตรวจสอบ)	2.18	ปานกลาง
16. บาสเกตบอล	2.16	ปานกลาง
17. วีดีโอ	2.14	ปานกลาง
18. เสิร์ฟ	2.03	ปานกลาง
19. แบตเตอรี่	2.03	ปานกลาง
20. เปอร์เซนต์	2.03	ปานกลาง
21. ซ็อก	2.02	ปานกลาง
22. การ์ด	2.00	ปานกลาง
23. คิว	1.97	ปานกลาง
24. เบนซิน	1.97	ปานกลาง
25. มอเตอร์	1.91	ปานกลาง
26. ลอตเตอรี่	1.87	ปานกลาง
27. จัมโบ้	1.82	ปานกลาง
28. แบงก์ (ธนาคาร)	1.78	ปานกลาง
29. ออฟฟิศ	1.77	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
30. ไมล์	1.75	ปานกลาง
31. จิกโก	1.68	ปานกลาง
32. ชิกแซ็ก	1.68	ปานกลาง
33. ฟาส์ว	1.68	ปานกลาง
34. ปอนด์	1.67	น้อย
35. ดอกเตอร์	1.65	น้อย
36. เอนทรานซ์	1.65	น้อย
37. คอลัมน์	1.64	น้อย
38. นิวเคลียร์	1.59	น้อย
39. อิเล็กทรอนิกส์	1.58	น้อย
40. เช็ค (ตัวเงิน)	1.56	น้อย
41. คาร์บอน	1.50	น้อย
42. บล็อก	1.50	น้อย
43. ดาวน	1.49	น้อย
44. แชร์	1.45	น้อย
45. พีระมิด	1.32	น้อย
46. โควตา	1.28	น้อย
47. คอร์ปชั่น	1.27	น้อย
48. สเกตช์ (ร่าง)	1.19	น้อย
49. เทคโนโลยี	1.14	น้อย
50. แก๊ป	1.12	น้อย

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก ส่วนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป นักเรียนมีการใช้น้อยเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 5 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
1. คอมพิวเตอร์	2.81	มาก
2. เกม	2.77	มาก
3. ฟรี	2.74	มาก
4. เทป	2.70	มาก
5. วีดีโอ	2.65	มาก
6. ไอศกรีม	2.58	มาก
7. การ์ตูน	2.57	มาก
8. แฟชั่น	2.51	มาก
9. ทีม	2.50	มาก
10. โซว์	2.45	มาก
11. แบงก์ (ธนบัตร)	2.44	มาก
12. เทคโนโลยี	2.38	มาก
13. เอนทรานซ์	2.38	มาก
14. เบียร์	2.37	มาก
15. เค้ก	2.32	ปานกลาง
16. บาสเกตบอล	2.29	ปานกลาง
17. เช็ค(ตรวจสอบ)	2.18	ปานกลาง
18. โจ๊ก	2.16	ปานกลาง
19. แบทเตอรี	2.15	ปานกลาง
20. การ์ด	2.11	ปานกลาง
21. รีโมตคอนโทรล	2.10	ปานกลาง
22. ซ็อก	2.09	ปานกลาง
23. ลอตเตอรี	2.08	ปานกลาง
24. เสิร์ฟ	2.08	ปานกลาง
25. เบนซิน	2.04	ปานกลาง
26. คิว	2.00	ปานกลาง
27. เปอร์เซ็นต์	1.88	ปานกลาง
28. มอเตอร์	1.85	ปานกลาง
29. คาร์บอน	1.84	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้	
	$\bar{X}$	แปลผล
30. ออฟฟิศ	1.84	ปานกลาง
31. แบงก์ (ธนาคาร)	1.84	ปานกลาง
32. ไควตา	1.80	ปานกลาง
33. คอลัมน์	1.77	ปานกลาง
34. ไมล์	1.70	ปานกลาง
35. จัมป์	1.68	ปานกลาง
36. ปอนด์	1.63	น้อย
37. แชร์	1.65	น้อย
38. อิเล็กทรอนิกส์	1.64	น้อย
39. ดอกเตอร์	1.54	น้อย
40. ฟาล์ว	1.49	น้อย
41. ซิกแซ็ก	1.47	น้อย
42. ดาวนั้	1.47	น้อย
43. จิกโก่	1.45	น้อย
44. บล็อก	1.44	น้อย
45. นิวเคลียร์	1.42	น้อย
46. คอร์ปชั่น	1.42	น้อย
47. เช็ค (ตัวเงิน)	1.41	น้อย
48. สเกตช์ (ร่าง)	1.26	น้อย
49. พีระมิด	1.23	น้อย
50. แก๊ป	1.03	น้อย

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก ส่วนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป นักเรียนใช้น้อยเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 6 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของเพศชายและเพศหญิง โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

เพศชาย		$\bar{X}$	เพศหญิง		$\bar{X}$
1.	เกม	2.81	1.	เกม	2.81
2.	คอมพิวเตอร์	2.80	2.	ฟรี	2.76
3.	ฟรี	2.71	3.	คอมพิวเตอร์	2.76
4.	เทป	2.64	4.	เทป	2.71
5.	ไอศกรีม	2.61	5.	การ์ตูน	2.66
6.	การ์ตูน	2.57	6.	ไอศกรีม	2.65
7.	วิดีโอ	2.53	7.	แฟชั่น	2.59
8.	ทีม	2.52	8.	แบงก์(ธนบัตร)	2.55
9.	โชว์	2.41	9.	วิดีโอ	2.52
10.	เบียร์	2.39	10.	โชว์	2.48
11.	บาสเกตบอล	2.34	11.	เค้ก	2.44
12.	เทคโนโลยี	2.34	12.	ทีม	2.44
13.	แบงก์(ธนบัตร)	2.29	13.	โจ๊ก	2.29
14.	แบตเตอรี่	2.26	14.	เบียร์	2.27
15.	การ์ด	2.24	15.	เช็ก(ตรวจสอบ)	2.20
16.	เบนซิน	2.23	16.	เทคโนโลยี	2.20
17.	มอเตอร์	2.21	17.	รีโมตคอนโทรล	2.19
18.	เค้ก	2.19	18.	บาสเกตบอล	2.14
19.	รีโมตคอนโทรล	2.18	19.	เอนทรานซ์	2.12
20.	เช็ก(ตรวจสอบ)	2.13	20.	ช็อก	2.10
21.	แฟชั่น	2.10	21.	เสิร์ฟ	2.07
22.	โจ๊ก	2.08	22.	ลอตเตอรี่	2.03
23.	เสิร์ฟ	2.03	23.	คิว	1.99
24.	ฟาส์ว	2.01	24.	แบตเตอรี่	1.98
25.	คิว	1.98	25.	เปอร์เซ็นต์	1.95
26.	ช็อก	1.97	26.	การ์ด	1.93

ตาราง 6 (ต่อ)

เพศชาย	$\bar{X}$	เพศหญิง	$\bar{X}$
27. เปอร์เซนต์	1.97	27. เบนซิน	1.86
28. ไมล์	1.89	28. แบงก์(ธนาคาร)	1.86
29. ลอตเตอรี่	1.89	29. ออฟฟิศ	1.82
30. อิเล็กทรอนิกส์	1.83	30. คอลัมน์	1.77
31. จัมป์	1.80	31. จัมป์	1.72
32. นิวเคลียร์	1.80	32. คาร์บอน	1.69
33. เอนทรานซ์	1.80	33. มอเตอร์	1.66
34. ออฟฟิศ	1.78	34. โควตา	1.64
35. ปอนด์	1.74	35. ไมล์	1.61
36. แบงก์(ธนาคาร)	1.74	36. ปอนด์	1.59
37. บล็อก	1.73	37. ชิกแซ็ก	1.57
38. จิกโก	1.66	38. ดอกเตอร์	1.56
39. ดอกเตอร์	1.64	39. แซร์	1.56
40. คาร์บอน	1.61	40. จิกโก	1.52
41. ชิกแซ็ก	1.60	41. อิเล็กทรอนิกส์	1.46
42. คอลัมน์	1.59	42. เช็ค(ตั๋วเงิน)	1.45
43. เช็ค(ตั๋วเงิน)	1.55	43. ดาวน	1.45
44. พีระมิด	1.55	44. คอร์ปชั่น	1.34
45. ดาวน	1.53	45. ฟาล์ว	1.32
46. แซร์	1.51	46. นิวเคลียร์	1.31
47. โควตา	1.36	47. บล็อก	1.30
48. คอร์ปชั่น	1.34	48. สเกดซ์(ร่าง)	1.19
49. สเกดซ์(ร่าง)	1.28	49. พีระมิด	1.09
50. แก๊ป	1.14	50. แก๊ป	1.03

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม มากที่สุดเป็นอันดับแรก และใช้คำว่า แก๊ป น้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 7 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

ผลการเรียนต่ำกว่า2.00	ผลการเรียน2.00-2.99	ผลการเรียน3.00-4.00
1. คอมพิวเตอร์	1.เกม	1.เกม
2. เกม	2.คอมพิวเตอร์	2.คอมพิวเตอร์
3. ฟรี	3.ฟรี	3.ฟรี
4. เทป	4.เทป	4.การ์ตูน
5. วีดีโอ	5.ไอศกรีม	5.ไอศกรีม
6. การ์ตูน	6.การ์ตูน	6.การ์ตูน
7. ไอศกรีม	7.วีดีโอ	7.แบงก์(ธนบัตร)
8. โซว์	8.ทิม	8.โซว์
9. เบียร์	9.แฟชั่น	9.ทิม
10. บาสเกตบอล	10.เบียร์	10.วีดีโอ
11. ทิม	11.โซว์	11.เค้ก
12. เทคโนโลยี	12.แบงก์(ธนบัตร)	12.รีโมตคอนโทรล
13. แฟชั่น	13.เค้ก	13.แฟชั่น
14. แบงก์(ธนบัตร)	14.โจ๊ก	14.บาสเกตบอล
15. เค้ก	15.เทคโนโลยี	15.เช็ค(ตรวจสอบ)
16. แบตเตอรี่	16.เช็ค(ตรวจสอบ)	16.เทคโนโลยี
17. เสิร์ฟ	17.รีโมตคอนโทรล	17.โจ๊ก
18. มอเตอร์	18.บาสเกตบอล	18.เบียร์
19. เช็ค(ตรวจสอบ)	19.เอนทรานซ์	19.เปอร์เซ็นต์
20. เบนซิน	20.แบตเตอรี่	20.การ์ด
21. การ์ด	21.คิว	21.ซ็อก
22. โจ๊ก	22.ซ็อก	22.ลอตเตอรี่
23. ซ็อก	23.เสิร์ฟ	23.แบตเตอรี่
24. ลอตเตอรี่	24.เบนซิน	24.เสิร์ฟ
25. ไมล์	25.การ์ด	25.คิว
26. ออฟฟิศ	26.เปอร์เซ็นต์	26.เบนซิน

ตาราง 7 (ต่อ)

ผลการเรียนต่ำกว่า2.00	ผลการเรียน2.00-2.99	ผลการเรียน3.00-4.00
27. แบงก์(ธนาคาร)	27. ลี้อตเตอร์	27. เอนทรานซ์
28. รีโมตคอนโทรล	28. มอเตอร์	28. มอเตอร์
29. อิเล็กทรอนิกส์	29. จัมโบ้	29. ออฟฟิศ
30. คิว	30. แบงก์(ธนาคาร)	30. แบงก์(ธนาคาร)
31. จิกโก่	31. ปอนด์	31. จัมโบ้
32. คอลัมน์	32. คาร์บอน	32. ไมล์
33. เอนทรานซ์	33. ออฟฟิศ	33. ดอกเตอร์
34. ปอนด์	34. คอลัมน์	34. คอลัมน์
35. นิวเคลียร์	35. โควตา	35. ฟาล์ว
36. จัมโบ้	36. ชิกแซ็ก	36. คาร์บอน
37. บล็อก	37. ไมล์	37. ชิกแซ็ก
38. ฟาล์ว	38. แชร์	38. เช็ค(ตัวเงิน)
39. คาร์บอน	39. จิกโก่	39. อิเล็กทรอนิกส์
40. แชร์	40. อิเล็กทรอนิกส์	40. ดาวน
41. เปอร์เซนต์	41. ฟาล์ว	41. นิวเคลียร์
42. ดอกเตอร์	42. ดอกเตอร์	42. ปอนด์
43. เช็ค(ตัวเงิน)	43. บล็อก	43. โควตา
44. คอร์ปชั่น	44. ดาวน	44. จิกโก่
45. ดาวน	45. นิวเคลียร์	45. แชร์
46. ชิกแซ็ก	46. เช็ค(ตัวเงิน)	46. บล็อก
47. สเกตซ์(ร่าง)	47. คอร์ปชั่น	47. พีระมิต
48. พีระมิต	48. พีระมิต	48. คอร์ปชั่น
49. โควตา	49. สเกตซ์(ร่าง)	49. สเกตซ์(ร่าง)
50. แก๊ป	50. แก๊ป	50. แก๊ป

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและสูงใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม มากที่สุดเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า คอมพิวเตอร์มากที่สุด เป็นอันดับแรก และทั้งสามกลุ่มใช้คำว่า แก๊ป น้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย

ตาราง 8 ตารางแสดงลำดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบิตามารดา รายได้ต่างกัน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย

มากกว่า30,000	10,000-20,000บาท	5,000-10,000บาท	น้อยกว่า5,000บาท
1. คอมพิวเตอร์	1.เกม	1.ฟรี	1.เกม
2. ฟรี	2.คอมพิวเตอร์	2.เกม	2.เทป
3. เกม	3.ฟรี	3.คอมพิวเตอร์	3.ไอศกรีม
4. เทป	4.ไอศกรีม	4.เทป	4.โซว์
5. แบงก์(ธนบัตร)	5.เทป	5.การ์ตูน	5.คอมพิวเตอร์
6. การ์ตูน	6.การ์ตูน	6.วีดีโอ	6.ฟรี
7. โซว์	7.ทีม	7.ไอศกรีม	7.วีดีโอ
8. ไอศกรีม	8.วีดีโอ	8.โซว์	8.โจ๊ก
9. ทีม	9.แบงก์(ธนบัตร)	9.ทีมทีม	9.แพชั่น
10. วีดีโอ	10.โซว์	10.แพชั่น	10.ลือตเตอรี
11. แพชั่น	11.แพชั่น	11.แบงก์(ธนบัตร)	11.เทคโนโลยี
12. เทคโนโลยี	12.รีโมตคอนโทรล	12.เบียร์	12.ทีม
13. แค็ก	13.แค็ก	13.แค็ก	13.เบียร์
14. บาสเกตบอล	14.เบียร์	14.เทคโนโลยี	14.เลิร์ฟ
15.เปอร์เซ็นต์	15.โจ๊ก	15.แบดเตอรี	15.แบงก์(ธนบัตร)
16. เช็ค(ตรวจสอบ)	16.เทคโนโลยี	16.บาสเกตบอล	16.การ์ตูน
17. เลิร์ฟ	17.บาสเกตบอล	17.โจ๊ก	17.การ์ด
18. รีโมตคอนโทรล	18.เช็ค(ตรวจสอบ)	18.เช็ค(ตรวจสอบ)	18.บาสเกตบอล
19. โจ๊ก	19.เอนทรานซ์	19.การ์ด	19.แบดเตอรี
20. เบนซิน	20.ช็อก	20.เบนซิน	20.อิเล็กทรอนิกส์
21. แบดเตอรี	21.การ์ด	21.เลิร์ฟ	21.แค็ก
22. ออฟฟิศ	22.เลิร์ฟ	22.ช็อก	22.เช็ค(ตรวจสอบ)
23. ช็อก	23.คิว	23.รีโมตคอนโทรล	23.เอนทรานซ์
24. เบียร์	24.แบดเตอรี	24.คิว	24.คิว
25. คิว	25.เปอร์เซ็นต์	25.ลือตเตอรี	25.ออฟฟิศ
26. การ์ด	26.ลือตเตอรี	26.เอนทรานซ์	26.แซร์

ตาราง 8 (ต่อ)

มากกว่า30,000	10,000-20,000บาท	5,000-10,000บาท	น้อยกว่า5,000บาท
27. แบงก์(ธนาคาร)	27.เบนซิน	27.เปอร์เซ็นต์	27.ช็อก
28. เอนทรานซ์	28.มอเตอร์	28.มอเตอร์	28.เช็ค(ตัวเงิน)
29. ลีตเตอร์	29.จัมโบ้	29.แบงก์(ธนาคาร)	29.เปอร์เซ็นต์
30. มอเตอร์	30.ออฟฟิศ	30.ไมล์	30.คอลัมน์
31. ปอนด์	31.แบงก์(ธนาคาร)	31.จัมโบ้	31.ปอนด์
32. คอลัมน์	32.ฟาล์ว	32.คอลัมน์	32.มอเตอร์
33. คาร์บอน	33.ไมล์	33.จิกโก่	33.รีโมตคอนโทรล
34. ไมล์	34.คาร์บอน	34.ออฟฟิศ	34.แบงก์(ธนาคาร)
35. ดอกเตอร์	35.คอลัมน์	35.ปอนด์	35.โควตา
36. จัมโบ้	36.ดอกเตอร์	36.ซิกแซ็ก	36.เบนซิน
37. เช็ค(ตัวเงิน)	37.ซิกแซ็ก	37.คาร์บอน	37.คาร์บอน
38. นิวเคลียร์	38.อิเล็กทรอนิกส์	38.อิเล็กทรอนิกส์	38.จัมโบ้
39. อิเล็กทรอนิกส์	39.โควตา	39.แซร์	39.สเกตซ์(ร่าง)
40. ซิกแซ็ก	40.จิกโก่	40.ฟาล์ว	40.ดาวน
41. โควตา	41.ปอนด์	41.ดาวน	41.ดอกเตอร์
42. ฟาล์ว	42.บล็อก	42.ดอกเตอร์	42.คอร์ปชั่น
43. แซร์	43.แซร์	43.เช็ค(ตัวเงิน)	43.จิกโก่
44. บล็อก	44.นิวเคลียร์	44.โควตา	44.บล็อก
45. ดาวน	45.ดาวน	45.นิวเคลียร์	45.ไมล์
46. จิกโก่	46.เช็ค(ตัวเงิน)	46.บล็อก	46.ฟาล์ว
47. สเกตซ์(ร่าง)	47.พีระมิด	47.คอร์ปชั่น	47.ซิกแซ็ก
48. คอร์ปชั่น	48.คอร์ปชั่น	48.พีระมิด	48.นิวเคลียร์
49. พีระมิด	49.สเกตซ์(ร่าง)	49.สเกตซ์(ร่าง)	49.พีระมิด
50. แก๊ป	50.แก๊ป	50.แก๊ป	50.แก๊ป

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะดีมักใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะดีและฐานะไม่ค่อยดีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า เกมมากที่สุด เป็นอันดับแรก นักเรียนที่มีฐานะปานกลางใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า ฟรี มากที่สุดเป็นอันดับแรก และทั้งสี่กลุ่มใช้คำว่า แก๊ป น้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คำ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียนรู้การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ และรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน ซึ่งเป็นการทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent Sample t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prop. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ซึ่งสามารถแสดงผลการเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามเพศ

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	T-test for Equality of Means			
	X̄ เพศ		p	แปลผล
	ชาย	หญิง		
1. การ์ตูน	2.57	2.66	.204	ไม่แตกต่างกัน
2. การ์ด	2.24	1.93	.001*	แตกต่างกัน
3. แก๊ป	1.14	1.03	.180	ไม่แตกต่างกัน
4. คอลัมน์	1.59	1.77	.051	ไม่แตกต่างกัน
5. คาร์บอน	1.61	1.69	.450	ไม่แตกต่างกัน
6. คิว	1.98	1.99	.956	ไม่แตกต่างกัน
7. เด็ก	2.19	2.44	.005*	แตกต่างกัน
8. ไควตา	1.36	1.64	.009*	แตกต่างกัน
9. จัมโบ้	1.80	1.72	.419	ไม่แตกต่างกัน
10. จิกโก้	1.66	1.52	.202	ไม่แตกต่างกัน
11. โจ๊ก	2.08	2.29	.023*	แตกต่างกัน
12. ซ็อก	1.97	2.10	.200	ไม่แตกต่างกัน
13. เซ็ค (ตรวจสอบ)	2.13	2.20	.448	ไม่แตกต่างกัน
14. โซว์	2.41	2.48	.434	ไม่แตกต่างกัน
15. ซิกแซ็ก	1.60	1.57	.782	ไม่แตกต่างกัน
16. ทิม	2.52	2.44	.304	ไม่แตกต่างกัน
17. เทป	2.64	2.71	.281	ไม่แตกต่างกัน
18. บล็อก	1.73	1.30	.000**	แตกต่างกัน
19. เบียร์	2.39	2.27	.165	ไม่แตกต่างกัน
20. ปอนด์	1.74	1.59	.159	ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	T-test for Equality of Means			แปลผล
	X เปรียบ		P	
	ชาย	หญิง		
21. ฟรี	2.71	2.76	.416	ไม่แตกต่างกัน
22. แฟชั่น	2.10	2.59	.000**	แตกต่างกัน
23. ไมล์	1.89	1.61	.007**	แตกต่างกัน
24. สดเตอร์	1.89	2.03	.171	ไม่แตกต่างกัน
25. สเกดซ์ (ร่าง)	1.28	1.19	.360	ไม่แตกต่างกัน
26. เสิร์ฟ	2.03	2.07	.735	ไม่แตกต่างกัน
27. ออฟฟิศ	1.78	1.82	.749	ไม่แตกต่างกัน
28. ไอศกรีม	2.61	2.65	.686	ไม่แตกต่างกัน
29. เกม	2.81	2.81	.927	ไม่แตกต่างกัน
30. บาสเกตบอล	2.34	2.14	.049*	แตกต่างกัน
31. ฟาล์ว	2.01	1.32	.000**	แตกต่างกัน
32. คอมพิวเตอร์	2.80	2.76	.489	ไม่แตกต่างกัน
33. เทคโนโลยี	2.34	2.20	.166	ไม่แตกต่างกัน
34. เบนซิน	2.23	1.86	.001**	แตกต่างกัน
35. แบตเตอรี่	2.26	1.98	.004**	แตกต่างกัน
36. นิวเคลียร์	1.80	1.31	.000**	แตกต่างกัน
37. มอเตอร์	2.21	1.66	.000**	แตกต่างกัน
38. รีโมทคอนโทรล	2.18	2.19	.939	ไม่แตกต่างกัน
39. วิดีโอ	2.53	2.52	.906	ไม่แตกต่างกัน
40. อิเล็กทรอนิกส์	1.83	1.46	.001**	แตกต่างกัน
41. เช็ก (ตัวเงิน)	1.55	1.45	.330	ไม่แตกต่างกัน
42. แอร์	1.51	1.56	.647	ไม่แตกต่างกัน
43. แบงก์ (ธนบัตร)	2.29	2.55	.014	แตกต่างกัน
44. แบงก์ (ธนาคาร)	1.74	1.86	.311	ไม่แตกต่างกัน
45. ดาวน	1.53	1.45	.431	ไม่แตกต่างกัน
46. เปอร์เซ็นต์	1.97	1.95	.816	ไม่แตกต่างกัน
47. พิระมิด	1.55	1.09	.000**	แตกต่างกัน
48. ดอกเตอร์	1.64	1.57	.517	ไม่แตกต่างกัน
49. เอนทรานซ์	1.80	2.12	.004**	แตกต่างกัน
50. คอร์ปชั่น	1.34	1.34	.993	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเพศที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 17 คำ ได้แก่คำว่า การ์ด เด็ก โควตา โจ๊ก บล็อก แฟชั่น ไมล์ บาสเกตบอล ฟาล์ว เบนซิน แบดเตอร์ นิวเคลียร์ มอเตอร์ อีเล็กทรอนิกส์ แบงก์(ธนบัตร) พีระมิด และ เอนทรานซ์

ส่วนนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน มีจำนวนทั้งหมด 33 คำ ได้แก่คำว่า การ์ตูน แก๊ป คอลัมน์ คาร์บอน คิว จัมโบ้ จิกโก่ ซ็อก เซ็ค (ตรวจสอบ) โชว์ ชิกแซ็ก ทิม เทป เบียร์ ปอนด์ ฟรี ลอตเตอรี่ สเกตซ์ (ร่าง) เสิร์ฟ ออฟฟิศ ไอศกรีม เกม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี รีโมท คอนโทรล วิดีโอ เซ็ค (ตู้เงิน) แชร่ แบงก์ (ธนาคาร) ดาวนั้ เฟอร์นิเจอร์ ดอกเตอร์ คอร์ปชั่น

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แสดงให้เห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent Sample t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prop. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ซึ่งสามารถแสดงผลการเปรียบเทียบได้ดังนี้

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตาม ระดับชั้นเรียน

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	T-test for Equality of Means			แปลผล
	$\bar{X}$ ชั้น		p	
	M.3	M.6		
1. การ์ตูน	2.67	2.57	.130	ไม่แตกต่างกัน
2. การ์ด	2.00	2.11	.232	ไม่แตกต่างกัน
3. แก๊ป	1.12	1.03	.251	ไม่แตกต่างกัน
4. คอลัมน์	1.64	1.77	.167	ไม่แตกต่างกัน
5. คาร์บอน	1.50	1.84	.001**	แตกต่างกัน
6. คิว	1.97	2.00	.804	ไม่แตกต่างกัน
7. เด็ก	2.36	2.32	.606	ไม่แตกต่างกัน
8. โควตา	1.28	1.80	.000**	แตกต่างกัน
9. จัมโบ้	1.82	1.68	.148	ไม่แตกต่างกัน
10. จิกโก่	1.68	1.45	.025*	แตกต่างกัน
11. โจ๊ก	2.24	2.16	.391	ไม่แตกต่างกัน
12. ซ็อก	2.02	2.09	.467	ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	T-test for Equality of Means			แปลผล
	$\bar{X}$ ชั้น		p	
	M.3	M.6		
13. เซ็ค (ตรวจสอบ)	2.18	2.18	.990	ไม่แตกต่างกัน
14. โซว์	2.45	2.45	.987	ไม่แตกต่างกัน
15. ซิกแซ็ก	1.68	1.47	.035*	แตกต่างกัน
16. ทีม	2.44	2.50	.480	ไม่แตกต่างกัน
17. เทป	2.66	2.70	.556	ไม่แตกต่างกัน
18. บล็อก	1.50	1.44	.530	ไม่แตกต่างกัน
19. เบียร์	2.27	2.37	.304	ไม่แตกต่างกัน
20. ปอนด์	1.67	1.63	.670	ไม่แตกต่างกัน
21. ฟรี	2.73	2.74	.932	ไม่แตกต่างกัน
22. แฟชั่น	2.28	2.51	.008**	แตกต่างกัน
23. ไมล์	1.75	1.70	.627	ไม่แตกต่างกัน
24. ลอตเตอรี	1.87	2.08	.031*	แตกต่างกัน
25. สเกตช์ (ร่าง)	1.19	1.26	.460	ไม่แตกต่างกัน
26. เสิร์ฟ	2.03	2.08	.531	ไม่แตกต่างกัน
27. ออฟฟิศ	1.77	1.84	.552	ไม่แตกต่างกัน
28. ไอศกรีม	2.68	2.58	.245	ไม่แตกต่างกัน
29. เกม	2.85	2.77	.163	ไม่แตกต่างกัน
30. บาสเกตบอล	2.16	2.29	.174	ไม่แตกต่างกัน
31. ฟาล์ว	1.68	1.49	.102	ไม่แตกต่างกัน
32. คอมพิวเตอร์	2.74	2.81	.237	ไม่แตกต่างกัน
33. เทคโนโลยี	1.14	2.38	.013*	แตกต่างกัน
34. เบนซิน	1.97	2.04	.527	ไม่แตกต่างกัน
35. แบตเตอรี่	2.03	2.15	.207	ไม่แตกต่างกัน
36. นิวเคลียร์	1.59	1.42	.089	ไม่แตกต่างกัน
37. มอเตอร์	1.91	1.85	.548	ไม่แตกต่างกัน
38. รีโมตคอนโทรล	2.26	2.11	.176	ไม่แตกต่างกัน
39. วิดีโอ	2.14	2.65	.004**	แตกต่างกัน
40. อิเล็กทรอนิกส์	1.58	1.64	.577	ไม่แตกต่างกัน
41. เซ็ค (ตัวเงิน)	1.56	1.41	.151	ไม่แตกต่างกัน
42. แอร์	1.45	1.65	.068	ไม่แตกต่างกัน
43. แบงก์ (ธนบัตร)	2.46	2.44	.851	ไม่แตกต่างกัน
44. แบงก์ (ธนาคาร)	1.78	1.84	.638	ไม่แตกต่างกัน
45. ดาวนั้	1.49	1.47	.879	ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	T-test for Equality of Means			แปลผล
	$\bar{X}$ ชั้น		p	
	M.3	M.6		
46. เปอร์เซ็นต์	2.03	1.88	.142	ไม่แตกต่างกัน
47. พีระมิด	1.32	1.23	.376	ไม่แตกต่างกัน
48. ดอกเตอร์	1.65	1.54	.326	ไม่แตกต่างกัน
49. เอนทรานซ์	1.65	2.38	.000**	แตกต่างกัน
50. คอร์ปชั่น	1.27	1.42	.138	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 9 คำ ได้แก่คำว่า คาร์บอน ไคโรตา จิกโก่ ชิกแซ็ก แฟชั่น ลอตเตอรี่ เทคโนโลยี วิดีโอ และเอนทรานซ์

ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกันมีจำนวนทั้งหมด 41 คำ ได้แก่คำว่า การ์ตูน การ์ด แก๊ป คอลมน์ คิว แค็ก จัมโบ้ โจ๊ก ซ็อก เซ็ด(ตรวจสอบ) โซว์ ทิม เทป บล็อก เบียร์ ปอนด์ ฟรี ไมล์ สเกตซ์ (ร่าง) เสิร์ฟ ออฟฟิศ ไอศกรีม เกม บาสเกตบอล ฟาล์ว คอมพิวเตอร์ เบนซิน แบตเตอรี่ นิวเคลียร์ มอเตอร์ รีโมตคอนโทรล อิเล็กทรอนิกส์ เซ็ค(ตัวเงิน) แשר เบงก์ (ธนบัตร) เบงก์(ธนาคาร) ดาวนั เปอร์เซ็นต์ พีระมิด ดอกเตอร์ คอร์ปชั่น

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และมีระดับการใช้ที่ไม่แตกต่างกัน ร้อยละ 82

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) เนื่องจากต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prop. น้อยกว่า .05 แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ถ้าผลการทดสอบ F-test ออกมาแล้วพบว่าผลการเปรียบเทียบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน นั่นก็แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อนหรือเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มแบบจับคู่หลายทาง

(Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งสามารถแสดงผลการเปรียบเทียบได้ ดังนี้

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบของผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกัน

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
1. การ์ตูน	ระหว่างกลุ่ม	5.266	2	2.633	8.393	.000**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	93.171	297	.314			
	รวม	98.437	299				
2. การ์ด	ระหว่างกลุ่ม	.499	2	.250	.427	.427	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	173.751	297	.585			
	รวม	174.250	299				
3. แก๊ป	ระหว่างกลุ่ม	1.491	2	.746	1.563	.211	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	141.745	297	.477			
	รวม	143.237	299				
4. คอลัมน์	ระหว่างกลุ่ม	.231	2	.115	.178	.837	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	192.769	297	.649			
	รวม	193.000	299				
5. คาร์บอน	ระหว่างกลุ่ม	2.350	2	1.175	1.579	.208	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	220.970	297	.744			
	รวม	223.320	299				
6. คิว	ระหว่างกลุ่ม	5.110	2	2.555	3.346	.037*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	226.836	297	.764			
	รวม	231.947	299				
7. เด็ก	ระหว่างกลุ่ม	4.630	2	2.315	4.388	.013*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	156.690	297	.528			
	รวม	161.320	299				
8. โคลดา	ระหว่างกลุ่ม	9.121	2	4.561	5.749	.004**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	235.609	297	.793			
	รวม	244.730	299				
9. จัมโบ้	ระหว่างกลุ่ม	1.847	2	.923	1.316	.270	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	208.403	297	.702			
	รวม	210.250	299				
10. จิกโก้	ระหว่างกลุ่ม	3.202	2	1.601	1.980	.140	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	240.184	297	.809			
	รวม	243.387	299				

ตาราง 11 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
11. โจ๊ก	ระหว่างกลุ่ม	5.025	2	2.512	4.110	.017*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	181.572	297	.611			
	รวม	186.597	299				
12. ซ็อก	ระหว่างกลุ่ม	1.169	2	.585	.789	.455	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	219.977	297	.741			
	รวม	221.147	299				
13. เช็ด (ตรวจสอบ)	ระหว่างกลุ่ม	2.532	2	1.266	2.099	.124	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	179.105	297	.603			
	รวม	181.637	299				
14. โซว์	ระหว่างกลุ่ม	3.421	2	1.711	3.713	.026*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	136.829	297	.461			
	รวม	140.250	299				
15. ซิกแซ็ก	ระหว่างกลุ่ม	3.098	2	1.549	2.191	.114	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	209.982	297	.707			
	รวม	213.080	299				
16. ทิม	ระหว่างกลุ่ม	4.150	2	2.075	4.384	.013*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	140.580	297	.473			
	รวม	144.730	299				
17. เทป	ระหว่างกลุ่ม	3.220	2	1.610	4.894	.008**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	97.697	297	.329			
	รวม	100.917	299				
18. บล็อก	ระหว่างกลุ่ม	2.078	2	1.039	1.373	.255	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	224.652	297	.756			
	รวม	226.730	299				
19. เบียร์	ระหว่างกลุ่ม	5.761	2	2.881	4.723	.010*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	181.155	297	.610			
	รวม	186.917	299				
20. ปอนด์	ระหว่างกลุ่ม	6.427	2	3.214	4.117	.017*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	231.823	297	.781			
	รวม	238.250	299				
21. ฟรี	ระหว่างกลุ่ม	1.925	2	.963	3.475	.032*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	82.272	297	.277			
	รวม	84.197	299				

ตาราง 11 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
22. แพชั่น	ระหว่างกลุ่ม	4.471	2	2.235	4.021	.019*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	165.116	297	.556			
	รวม	169.587	299				
23. ไมล์	ระหว่างกลุ่ม	1.499	2	.750	.966	.382	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	230.537	297	.776			
	รวม	232.037	299				
24. ลอตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	.604	2	.302	.421	.657	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	213.182	297	.718			
	รวม	213.787	299				
25. สเก็ตซ์ (ร่าง)	ระหว่างกลุ่ม	.278	2	.139	.203	.817	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	203.758	297	.686			
	รวม	204.037	299				
26. เลิร์ฟ	ระหว่างกลุ่ม	.337	2	.169	.252	.778	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	198.810	297	.669			
	รวม	199.147	299				
27. ออฟฟิศ	ระหว่างกลุ่ม	1.108	2	.554	.604	.547	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	272.288	297	.917			
	รวม	273.397	299				
28. ไอศกรีม	ระหว่างกลุ่ม	5.226	2	2.613	5.688	.004**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	136.441	297	.459			
	รวม	141.667	299				
29. เกม	ระหว่างกลุ่ม	2.606	2	1.303	5.407	.005**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	71.564	297	.241			
	รวม	74.170	299				
30. บาสเกตบอล	ระหว่างกลุ่ม	1.112	2	.556	.808	.447	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	204.368	297	.688			
	รวม	205.480	299				
31. ฟาส์ว	ระหว่างกลุ่ม	.276	2	.138	.135	.874	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	304.111	297	1.024			
	รวม	304.387	299				
32. คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	.807	2	.404	1.581	.207	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	75.780	297	.255			
	รวม	76.587	299				

ตาราง 11 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
33. เทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	.219	2	.110	.155	.857	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	210.527	297	.709			
	รวม	210.747	299				
35. แบตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	.888	2	.444	.623	.537	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	211.682	297	.713			
	รวม	212.570	299				
36. นิวเคลียร์	ระหว่างกลุ่ม	1.322	2	.661	.855	.426	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	229.665	297	.773			
	รวม	230.987	299				
37. มอเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	1.361	2	.680	.914	.402	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	221.076	297	.744			
	รวม	222.437	299				
38. รีโมตคอนโทรล	ระหว่างกลุ่ม	12.708	2	6.354	7.565	.001**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	249.462	297	.840			
	รวม	262.170	299				
39. วิดีโอ	ระหว่างกลุ่ม	.801	2	.401	.773	.463	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	154.035	297	.519			
	รวม	154.837	299				
40. อิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	2.378	2	1.189	1.453	.235	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	242.992	297	.818			
	รวม	245.370	299				
41. เช็ค (ตัวเงิน)	ระหว่างกลุ่ม	.403	2	.202	.232	.793	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	258.567	297	.871			
	รวม	258.970	299				
42. แשר	ระหว่างกลุ่ม	2.469	2	1.234	1.399	.248	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	261.968	297	.882			
	รวม	264.437	299				
43. แบงก์ (ธนบัตร)	ระหว่างกลุ่ม	4.953	2	2.477	3.267	.040*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	225.193	297	.758			
	รวม	230.147	299				
44. แบงก์ (ธนาคาร)	ระหว่างกลุ่ม	.117	2	5.835	.061	.941	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	284.053	297	.956			
	รวม	284.170	299				

ตาราง 11 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
45. ดาวนั้	ระหว่างกลุ่ม	.193	2	9.648	.124	.883	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	230.687	297	.777			
	รวม	230.880	299				
46. เปอร์เซ็นต์	ระหว่างกลุ่ม	13.265	2	6.633	8.784	.000**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	224.255	297	.755			
	รวม	237.520	299				
47. พีระมิต	ระหว่างกลุ่ม	.389	2	.194	.245	.783	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	235.198	297	.792			
	รวม	235.587	299				
48. ดอกเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	1.969	2	.985	1.197	.303	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	244.228	297	.822			
	รวม	246.197	299				
49. เอนทรานซ์	ระหว่างกลุ่ม	9.679	2	4.840	5.357	.005**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	268.307	297	.903			
	รวม	277.987	299				
50. คอรัปชั่น	ระหว่างกลุ่ม	3.390	2	1.695	2.251	.107	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	223.607	297	.753			
	รวม	226.997	299				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 18 คำ ได้แก่ คำว่า การ์ตูน คิว แค็ก ไควดา จิก โซว์ ทิม เทป เบียร์ ปอนด์ ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล แบงก์ (ธนบัตร) เปอร์เซ็นต์ และเอนทรานซ์ จะเห็นได้ว่าทุกคำมีค่าSig ที่คำนวณได้ น้อยกว่า .05 จึงถือได้ว่าคำนั้นเป็นคำที่นักเรียนใช้แตกต่าง

ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน มีจำนวนทั้งหมด 32 คำ ได้แก่ คำว่า การ์ด แก๊ป คอลัมน์ คาร์บอน จัมป์ จิกโก๋ ซ็อก เช็ค(ตรวจสอบ) ซิกแซ็ก บล็อก ไมล์ ลอตเตอรี่ สเกตซ์(ร่าง) เสิร์ฟ ออฟฟิศ บาสเกตบอล ฟาส์ คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี เบนซิน แบตเตอรี่ นิวเคลียร์ มอเตอร์ วิดีโอ อิเล็กทรอนิกส์ เช็ค(ตัวเงิน) แชร้ แบงก์(ธนาคาร) ดาวนั้ พีระมิต ดอกเตอร์ คอรัปชั่น

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และไม่แตกต่างกันร้อยละ 64

และเนื่องจากนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ.05 และ .01 ที่ละคำ ตามตารางที่ 6 - 23 ดังนี้

หมายเหตุ

ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00	= ผลการเรียนต่ำ
ผลการเรียน 2.00 - 2.99	= ผลการเรียนปานกลาง
ผลการเรียน 3.00 - 4.00	= ผลการเรียนสูง

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า การ์ตูน แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.35	2.65	2.73
ต่ำกว่า 2.00	2.35		-.30* .001	-.38* .000
2.00 – 2.99	2.65			-8.29 .252
3.00 – 4.00	2.73			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า การ์ตูน ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.30 และ 0.38 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า การ์ตูน น้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียน ปานกลางและสูง (โดยดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คิว แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.74	2.10	1.96
ต่ำกว่า 2.00	1.74		-.36* .011	-.22 .133
2.00 – 2.99	2.10			.14 .225
3.00 – 4.00	1.96			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คิว ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.36 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คิว น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (โดยดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แค็ก แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.11	2.33	2.47
ต่ำกว่า 2.00	2.11		-.22 .059	-.36* .003
2.00 – 2.99	2.33			-.14 .136
3.00 – 4.00	2.47			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เด็ก ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.36 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คิว น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โควตา แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.24	1.70	1.45
ต่ำกว่า 2.00	1.24		-.46*	-.21
			.001	.159
2.00 – 2.99	1.70			.25*
				.034
3.00 – 4.00	1.45			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โควตา ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.36 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โควตา น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

นอกจากนี้ยัง พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โควตา ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.25 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โควตา มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โจ๊ก แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.94	2.30	2.20
ต่ำกว่า 2.00	1.94		-.36* .004	-.26 .051
2.00 – 2.99	2.30			.10 .318
3.00 – 4.00	2.20			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โจ๊ก ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.36 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า โจ๊ก น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไชว์ แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.26	2.44	2.57
ต่ำกว่า 2.00	2.26		-.18 .103	-.31* .007
2.00 – 2.99	2.44			-.13 .137
3.00 – 4.00	2.57			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไชว์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.31 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไชว์ น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ทิม แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.22	2.54	2.50
ต่ำกว่า 2.00	2.22		-.32*	-.28*
			.004	.017
2.00 – 2.99	2.54			4.23
				.635
3.00 – 4.00	2.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ทิม ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.32 และ 0.28 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ทิม น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เทป แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.48	2.77	2.67
ต่ำกว่า 2.00	2.48		-.29*	-.19*
			.002	.047
2.00 – 2.99	2.77			9.45
				.203
3.00 – 4.00	2.67			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เทป ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 ตามลำดับ และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกัน

เท่ากับ 0.29 และ 0.19 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เทป น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เบียร์ แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.26	2.46	2.15
ต่ำกว่า 2.00	2.26		-.20 .113	.11 .422
2.00 – 2.99	2.46			.30* .003
3.00 – 4.00	2.15			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เบียร์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.30 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เบียร์ มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ปอนด์ แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.65	1.79	1.46
ต่ำกว่า 2.00	1.65		-.14 .320	.19 .209
2.00 – 2.99	1.79			.33* .004
3.00 – 4.00	1.46			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ปอนด์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.33 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ปอนด์ มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ฟรี แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.57	2.80	2.74
ต่ำกว่า 2.00	2.57		-.22*	-.17
			.009	.061
2.00 – 2.99	2.80			5.54
				.415
3.00 – 4.00	2.74			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ฟรี ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.22 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ฟรี น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แฟชั่น แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.20	2.51	2.33
ต่ำกว่า 2.00	2.20		-.31*	-.12
			.010	.325
2.00 – 2.99	2.51			.19
				.053
3.00 – 4.00	2.33			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แฟชั่น ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.31 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แฟชั่น น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง(ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไอศกรีม แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.35	2.69	2.70
ต่ำกว่า 2.00	2.35		-.34*	-.35*
			.002	.002
2.00 – 2.99	2.69			-.118
				.893
3.00 – 4.00	2.70			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไอศกรีม ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.34 และ .35 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ไอศกรีม น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.61	2.85	2.86
ต่ำกว่า 2.00	2.61		-.24*	-.24*
			.002	.003
2.00 – 2.99	2.85			-3.66
				.954
3.00 – 4.00	2.86			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.24 และ .24 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.80	2.19	2.39
ต่ำกว่า 2.00	1.80		.39*	-.60*
			.008	.000
2.00 – 2.99	2.19			-.20
				.085
3.00 – 4.00	2.39			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.39 และ .60 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แบงก์ (ธนบัตร) แตกต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		2.20	2.44	2.58
ต่ำกว่า 2.00	2.20		-.24	-.37*
			.086	.011
2.00 – 2.99	2.44			-.13
				.237
3.00 – 4.00	2.58			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่ต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แบงก์ (ธนบัตร) ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.37 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แบงก์ (ธนบัตร) น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่ต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เปอร์เซ็นต์ ต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.52	2.02	2.11
ต่ำกว่า 2.00	1.52		-.50*	-.59*
			.000	.000
2.00 – 2.99	2.02			-8.46
				.451
3.00 – 4.00	2.11			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่ต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เปอร์เซ็นต์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.50 และ .59 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และ สูง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนที่ต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เอนทรานซ์ ต่างกัน

ผลการเรียน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 – 4.00
		1.69	2.16	1.92
ต่ำกว่า 2.00	1.69		-.48*	-.24
			.002	.137
2.00 – 2.99	2.16			.24
				.052
3.00 – 4.00	1.92			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เอนทรานซ์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.48 โดยนักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เอนทรานซ์ น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (ดูจากค่า $\bar{X}$)

ดังนั้นจากการเปรียบเทียบเชิงซ้อนเพื่อหาค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่6 ที่มีผลการเรียนต่ำ(กลุ่มที่1) กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง(กลุ่มที่2)และกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง(กลุ่มที่3)มีผลสรุป ดังนี้

(กลุ่มที่1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่2) จำนวน13คำ ประกอบด้วย คำว่า การ์ตูน คิว ไคดา โจ๊ก ทิม เทป ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล เปอร์เซ็นต์ และเอนทรานซ์

(กลุ่มที่1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 10 คำประกอบด้วย คำว่า การ์ตูน แค้ก โซว์ ทิม เทป ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล แบงก์(ธนบัตร) และเปอร์เซ็นต์

(กลุ่มที่2) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 3 คำประกอบด้วย คำว่า ไคดา เบียร์ และปอนด์

สรุป จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test) ของคะแนนการใช้คำทับศัพท์ของนักเรียนจำแนกตามระดับผลการเรียนแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีคะแนนการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.00 ของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด และจากการวิเคราะห์รายคู่(LSD) พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันกับนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางมากที่สุด (โดยดูจากจำนวนคำ)

3.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) เนื่องจากต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prop. น้อยกว่า .05 แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ถ้าผลการทดสอบF-test ออกมาแล้วพบว่าผลการเปรียบเทียบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่ต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ก็แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison)โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบของการมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกัน

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	.SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
1. การ์ตูน	ระหว่างกลุ่ม	1.684	3	.561	1.717	.164	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	96.753	296	.327			
	รวม	98.437	299				
2. การ์ด	ระหว่างกลุ่ม	.882	3	.294	.502	.681	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	173.36	296	.586			
	รวม	174.25	299				
3. แก๊ป	ระหว่างกลุ่ม	5.629	3	1.876	4.036	.008**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	137.604	296	.465			
	รวม	143.23	299				
4. คอลัมน์	ระหว่างกลุ่ม	.856	3	.285	.440	.725	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	192.144	296	.649			
	รวม	193.00	299				
5. คาร์บอน	ระหว่างกลุ่ม	1.423	3	.474	.633	.594	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	221.89	296	.750			
	รวม	223.32	299				
6. คิว	ระหว่างกลุ่ม	2.183	3	.728	.937	.423	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	229.764	296	.776			
	รวม	231.947	299				
7. เด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.528	3	.176	.324	.808	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	160.792	296	.543			
	รวม	161.320	299				
8. ไควตา	ระหว่างกลุ่ม	2.529	3	.843	1.030	.379	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	242.201	296	.818			
	รวม	244.730	299				
9. จัมป์	ระหว่างกลุ่ม	2.380	3	.793	1.130	.337	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	207.870	296	.702			
	รวม	210.250	299				
10. จิกโก	ระหว่างกลุ่ม	7.126	3	2.375	2.976	.032*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	236.261	296	.798			
	รวม	243.387	299				
11. โจ๊ก	ระหว่างกลุ่ม	1.855	3	.618	.991	.397	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	184.741	296	.624			
	รวม	186.597	299				

ตาราง 30 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
12. ซ็อก	ระหว่างกลุ่ม	2.104	3	.701	.948	.418	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	219.043	296	.740			
	รวม	221.147	299				
13. เช็ค (ตรวจสอบ)	ระหว่างกลุ่ม	1.353	3	.451	.740	.529	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	180.284	296	.609			
	รวม	181.637	299				
14. โซว์	ระหว่างกลุ่ม	.828	3	.276	.586	.625	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	139.422	296	.471			
	รวม	140.250	299				
15. ซิกแซ็ก	ระหว่างกลุ่ม	1.295	3	.432	.603	.613	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	211.785	296	.715			
	รวม	213.080	299				
16. ทิม	ระหว่างกลุ่ม	1.313	3	.438	.903	.440	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	143.730	296	.485			
	รวม	144.730	299				
17. เทป	ระหว่างกลุ่ม	.826	3	.275	.814	.487	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	100.091	296	.338			
	รวม	100.917	299				
18. บล็อก	ระหว่างกลุ่ม	4.936	3	1.645	2.196	.089	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	221.794	296	.749			
	รวม	226.730	299				
19. เบียร์	ระหว่างกลุ่ม	1.967	3	.656	1.049	.371	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	184.950	296	.625			
	รวม	186.917	299				
20. ปอนด์	ระหว่างกลุ่ม	.428	3	.143	.178	.911	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	237.822	296	.803			
	รวม	238.250	299				
21. ฟรี	ระหว่างกลุ่ม	1.670	3	.557	1.997	.115	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	82.526	296	.279			
	รวม	84.197	299				
22. แฟชั่น	ระหว่างกลุ่ม	2.007	3	.669	1.182	.317	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	167.579	296	.566			
	รวม	169.587	299				

ตาราง 30 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
23. ไมล์	ระหว่างกลุ่ม	1.208	3	.403	.516	.671	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	230.828	296	.780			
	รวม	232.037	299				
24. ลอตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	3.091	3	1.030	1.448	.229	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	210.695	296	.712			
	รวม	213.787	299				
25. สเตจซ์ (ร่าง)	ระหว่างกลุ่ม	1.532	3	.511	.747	.525	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	202.504	296	.684			
	รวม	204.037	299				
26. เสรีฟ	ระหว่างกลุ่ม	2.566	3	.855	1.288	.279	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	196.580	296	.664			
	รวม	199.147	299				
27. ออฟฟิศ	ระหว่างกลุ่ม	2.302	3	.767	.838	.474	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	271.095	296	.916			
	รวม	273.397	299				
28. ไอศกรีม	ระหว่างกลุ่ม	2.847	3	.949	2.024	.111	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	138.819	296	.469			
	รวม	141.667	299				
29. เกม	ระหว่างกลุ่ม	2.672	3	.891	3.687	.012*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	71.498	296	.242			
	รวม	74.170	299				
30. บาสเกตบอล	ระหว่างกลุ่ม	2.551	3	.850	1.240	.295	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	202.929	296	.686			
	รวม	205.480	299				
31. ฟาล์ว	ระหว่างกลุ่ม	2.673	3	.891	.874	.455	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	301.714	296	1.019			
	รวม	304.387	299				
32. คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	.651	3	.217	.845	.470	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	75.936	296	.257			
	รวม	76.587	299				
33. เทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	.394	3	.131	.185	.907	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	210.353	296	.711			
	รวม	210.747	299				

ตาราง 30 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
34. เบนซิน	ระหว่างกลุ่ม	.147	3	4.889	.057	.982	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	253.840	296	.858			
	รวม	253.987	299				
35. แบตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	.215	3	7.179	.100	.960	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	212.355	296	.717			
	รวม	212.570	299				
36. นิวเคลียร์	ระหว่างกลุ่ม	.818	3	.273	.351	.789	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	230.168	296	.778			
	รวม	230.987	299				
37. มอเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2.383	3	.794	1.068	.363	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	220.054	296	.743			
	รวม	222.437	299				
38. รีโมตคอนโทรล	ระหว่างกลุ่ม	.121	3	4.040	.046	.987	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	262.049	296	.885			
	รวม	262.170	299				
39. วิดีโอ	ระหว่างกลุ่ม	1.003	3	.334	.643	.588	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	153.834	296	.520			
	รวม	154.837	299				
40. อิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	1.275	3	.425	.515	.672	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	244.095	296	.825			
	รวม	245.370	299				
41. เช็ค (ตัวเงิน)	ระหว่างกลุ่ม	4.468	3	1.489	1.732	.160	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	254.502	296	.860			
	รวม	258.970	299				
42. แชร์	ระหว่างกลุ่ม	.357	3	.119	.133	.940	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	264.080	296	.892			
	รวม	264.437	299				
43. แบงก์ (ธนบัตร)	ระหว่างกลุ่ม	.458	3	.153	.197	.899	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	229.689	296	.776			
	รวม	230.147	299				
44. แบงก์ (ธนาคาร)	ระหว่างกลุ่ม	.355	3	.118	.123	.946	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	283.815	296	.959			
	รวม	284.170	299				

ตาราง 30 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
45. ดาวัน	ระหว่างกลุ่ม	.726	3	.242	.311	.817	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	230.154	296	.778			
	รวม	230.880	299				
46. เปอร์เซนต์	ระหว่างกลุ่ม	.179	3	5.963	.074	.974	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	237.341	296	.802			
	รวม	237.520	299				
47. พีระมิด	ระหว่างกลุ่ม	1.508	3	.503	.636	.593	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	234.079	296	.791			
	รวม	235.587	299				
48. ดอกเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	.555	3	.185	.223	.880	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	245.642	296	.830			
	รวม	246.197	299				
49. เอนทรานซ์	ระหว่างกลุ่ม	.360	3	.120	.128	.943	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	277.627	296	.938			
	รวม	277.987	299				
50. คอร์ปชั่น	ระหว่างกลุ่ม	2.657	3	.886	1.169	.322	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	224.339	296	.758			
	รวม	226.997	299				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของการมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกันโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า นักเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่ต่างกันมีคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 3 คำ ได้แก่คำว่า แก๊ป จิกโก และเกม

และนักเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่ต่างกันมีคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน มีจำนวนทั้งหมด 47 คำ ได้แก่คำว่า การ์ตูน การ์ด คอลัมน์ คาร์บอน คิว เด็ก โควตา จัมโบ้ ใจึก ซ็อก เซ็ค(ตรวจสอบ) โซว์ ชิกแซ็ก ทิม เทป บล็อก เบียร์ ปอนด์ ฟรี แฟชั่น ไมล์ ลอตเตอรี่ สเกตช์(ร่าง) เสิร์ฟ ออฟฟิศ ไอศกรีม บาสเกตบอล ฟาล์ว คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี เบนซิน แบตเตอรี่ นิวเคลียร์ มอเตอร์ รีโมต คอนโทรล วิดีโอ อิเล็กทรอนิกส์ เซ็ค(ตัวเงิน) แשר แบงก์(ธนบัตร) แบงก์(ธนาคาร) ดาวัน เปอร์เซนต์ พีระมิด ดอกเตอร์ เอนทรานซ์ คอร์ปชั่น

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าระหว่างนักเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 6.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ไม่มีทั้งวิทยุโทรทัศน์มีจำนวนน้อยมากจึงทำให้คอมพิวเตอร์ไม่สามารถคำนวณค่าทางสถิติการเปรียบเทียบแบบรายคู่ได้

3.5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาต่างกันต่อเดือนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) เนื่องจากต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3กลุ่มขึ้นไปโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ดังนั้น จะมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prop. น้อยกว่า .05 แสดงว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ถ้าผลการทดสอบF-test ออกมาแล้วพบว่าผลการเปรียบเทียบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ก็แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison)โดยใช้การทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 31 แสดงผลการเปรียบเทียบของรายได้ของบิดามารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่แตกต่างกัน

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
1. การ์ตูน	ระหว่างกลุ่ม	2.597	3	.866	2.673	.048*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	95.840	296	.324			
	รวม	98.437	299				
2. การ์ด	ระหว่างกลุ่ม	.907	3	.302	.517	.671	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	173.343	296	.586			
	รวม	174.250	299				
3. แก๊ป	ระหว่างกลุ่ม	2.239	3	.746	1.567	.197	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	140.997	296	.476			
	รวม	143.237	299				
4. คอลัมน์	ระหว่างกลุ่ม	2.428	3	.809	1.257	.289	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	190.572	296	.644			
	รวม	193.000	299				
5. คาร์บอน	ระหว่างกลุ่ม	4.337	3	1.446	1.954	.121	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	218.983	296	.740			
	รวม	223.320	299				

ตาราง 31 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
6. คิว	ระหว่างกลุ่ม	0.358	3	.119	.153	.928	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	231.588	296	.782			
	รวม	231.947	299				
7. เด็ก	ระหว่างกลุ่ม	.453	3	.151	.278	.841	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	160.867	296	.543			
	รวม	161.320	299				
8. โควตา	ระหว่างกลุ่ม	4.065	3	1.355	1.666	.174	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	240.665	296	.813			
	รวม	244.730	299				
9. จัมโบ้	ระหว่างกลุ่ม	.744	3	.248	.350	.789	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	209.506	296	.708			
	รวม	210.250	299				
10. จิกโก้	ระหว่างกลุ่ม	1.659	3	.553	.677	.567	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	241.728	296	.817			
	รวม	243.387	299				
11. โจ๊ก	ระหว่างกลุ่ม	1.518	3	.506	.809	.490	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	185.079	296	.625			
	รวม	186.597	299				
12. ซ็อก	ระหว่างกลุ่ม	1.021	3	.340	.458	.712	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	220.126	296	.744			
	รวม	221.147	299				
13. เซ็ค (ตรวจสอบ)	ระหว่างกลุ่ม	.978	3	.326	.534	.659	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	180.658	296	.610			
	รวม	181.637	299				
14. โซว์	ระหว่างกลุ่ม	1.379	3	.460	.980	.402	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	139.871	296	.469			
	รวม	140.250	299				
15. ซิกแซ็ก	ระหว่างกลุ่ม	7.162	3	2.537	.035	.991	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	213.004	296	.720			
	รวม	213.080	299				
16. ทีม	ระหว่างกลุ่ม	1.096	3	.365	.753	.522	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	143.634	296	.485			
	รวม	144.730	299				

ตาราง 31 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
17. เทป	ระหว่างกลุ่ม	7.929	3	2.643	.078	.972	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	100.837	296	.341			
	รวม	100.917	299				
18. บล็อก	ระหว่างกลุ่ม	2.676	3	.892	1.178	.318	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	224.054	296	.757			
	รวม	226.730	299				
19. เบียร์	ระหว่างกลุ่ม	2.856	3	.952	1.531	.207	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	184.061	296	.622			
	รวม	186.917	299				
20. ปอนด์	ระหว่างกลุ่ม	5.700	3	1.900	2.418	.066	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	232.550	296	.786			
	รวม	238.250	299				
21. ฟรี	ระหว่างกลุ่ม	1.593	3	.531	1.903	.129	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	82.604	296	.279			
	รวม	84.197	299				
22. แฟชั่น	ระหว่างกลุ่ม	4.604	3	1.535	.027	.994	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	169.541	296	.573			
	รวม	169.587	299				
23. ไมล์	ระหว่างกลุ่ม	.303	3	.101	.129	.943	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	231.733	296	.783			
	รวม	232.037	299				
24. ลอตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	2.860	3	.953	1.338	.262	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	210.927	296	.713			
	รวม	213.787	299				
25. สเกตช์ (ร่าง)	ระหว่างกลุ่ม	7.980	3	2.660	4.016	.008**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	196.057	296	.662			
	รวม	204.037	299				
26. เสิร์ฟ	ระหว่างกลุ่ม	2.717	3	.906	1.365	.254	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	196.430	296	.664			
	รวม	199.147	299				
27. ออฟฟิศ	ระหว่างกลุ่ม	10.689	3	3.563	4.015	.008**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	262.708	296	.888			
	รวม	373.397	299				

ตาราง 31 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
28. ไอศกรีม	ระหว่างกลุ่ม	1.229	3	.410	.863	.461	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	140.438	296	.474			
	รวม	141.667	299				
29. เกม	ระหว่างกลุ่ม	1.300	3	.433	1.760	.155	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	72.870	296	.246			
	รวม	74.170	299				
30. บาสเกตบอล	ระหว่างกลุ่ม	1.192	3	.397	.567	.631	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	204.288	296	.690			
	รวม	205.480	299				
31. ฟาล์ว	ระหว่างกลุ่ม	5.041	3	1.680	1.661	.175	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	299.346	296	1.011			
	รวม	304.387	299				
32. คอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	2.367	3	.789	3.146	.025*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	74.220	296	.251			
	รวม	76.587	299				
33. เทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	1.357	3	.452	.639	.590	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	209.390	296	.707			
	รวม	210.747	299				
34. เบนซิน	ระหว่างกลุ่ม	1.720	3	.573	.673	.569	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	252.267	296	.852			
	รวม	253.987	299				
35. แบตเตอรี่	ระหว่างกลุ่ม	2.633	3	.878	1.238	.296	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	209.937	296	.709			
	รวม	212.570	299				
36. นิวเคลียร์	ระหว่างกลุ่ม	2.084	3	.695	.547	.442	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	228.902	296	.773			
	รวม	230.987	299				
37. มอเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	1.227	3	.409	.547	.650	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	221.210	296	.747			
	รวม	222.437	299				
38. รีโมตคอนโทรล	ระหว่างกลุ่ม	10.650	3	3.550	4.178	.006**	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	251.520	296	.850			
	รวม	262.170	299				

ตาราง 31 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
39. วิดีโอ	ระหว่างกลุ่ม	1.031	3	.344	.661	.576	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	153.806	296	.520			
	รวม	154.837	299				
40. อิเล็กทรอนิกส์	ระหว่างกลุ่ม	7.524	3	2.508	3.121	.026*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	237.846	296	.804			
	รวม	245.370	299				
41. เช็ก (ตัวเงิน)	ระหว่างกลุ่ม	6.809	3	2.270	2.664	.048*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	252.161	296	.852			
	รวม	258.970	299				
42. แשר	ระหว่างกลุ่ม	4.886	3	1.629	1.857	.137	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	259.550	296	.877			
	รวม	264.437	299				
43. แบงก์ (ธนบัตร)	ระหว่างกลุ่ม	2.509	3	.836	1.087	.355	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	227.638	296	.769			
	รวม	230.147	299				
44. แบงก์ (ธนาคาร)	ระหว่างกลุ่ม	3.140	3	1.047	1.102	.348	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	281.030	296	.949			
	รวม	284.170	299				
45. דאווני	ระหว่างกลุ่ม	1.248	3	.416	.536	.658	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	229.632	296	.776			
	รวม	230.880	299				
46. פערטשענד	ระหว่างกลุ่ม	6.334	3	2.111	2.703	.046*	แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	231.186	296	.781			
	รวม	237.520	299				
47. פירמיד	ระหว่างกลุ่ม	1.545	3	.515	.652	.583	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	234.041	296	.791			
	รวม	235.587	299				
48. דוקטער	ระหว่างกลุ่ม	4.018	3	1.339	1.637	.181	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	242.179	296	.818			
	รวม	246.197	299				
49. ענטראנץ	ระหว่างกลุ่ม	4.652	3	1.551	1.679	.171	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	273.334	296	.923			
	รวม	277.987	299				

ตาราง 31 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษา อังกฤษ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F-Ratio	Sig.	แปลผล
50. คอร์ปชั่น	ระหว่างกลุ่ม	2.863	3	.954	1.260	.288	ไม่แตกต่างกัน
	ภายในกลุ่ม	224.133	296	.757			
	รวม	226.997	299				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA (Analysis of Variance) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของบิดามารดาที่แตกต่างกันมีคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 8 คำ ได้แก่คำว่า การ์ตูน สเกตซ์ (ร่าง) ออฟฟิศ คอมพิวเตอร์ รีโมตคอนโทรล อิเล็กทรอนิกส์ เซ็ค(ตู้เงิน) และเปอร์เซ็นต์

และนักเรียนที่มีรายได้ของบิดามารดาที่ต่างกันมีคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน มีจำนวนทั้งหมด 42 คำ ได้แก่คำว่า การ์ด แก๊ป คอลัมน์ คาร์บอน คิว เค้ก โควตา จัมโบ้ จิกโก่ โจ๊ก ซ็อก เซ็ค(ตรวจสอบ) โซว์ ชิกแซ็ก ทิม เทป บล็อก เบียร์ ปอนด์ ฟรี แฟชั่น ไมล์ ลอตเตอรี่ เสิร์ฟ ไอศกรีม เกม บาสเกตบอล ฟาล์ว เทคโนโลยี เบนซิน แบตเตอรี่ นิวเคลียร์ มอเตอร์ วิดีโอ แอร์ แบงก์(ธนบัตร) แบงก์(ธนาคาร) ดาว์น พีระมิด ดอกเตอร์ เอนทรานซ์ คอร์ปชั่น

จากผลการเปรียบเทียบคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนที่มีรายได้ของบิดามารดาที่ต่างกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่รายได้ของบิดามารดาที่ต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และมีระดับการใช้ที่ไม่แตกต่างกัน ร้อยละ 84

และเนื่องจากนักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันก็แสดงว่ามีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่ต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) หรือเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มแบบจับคู่หลายทาง โดยใช้วิธีการแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ .01 ตามตารางดังนี้

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า การ์ตูน แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ย ต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		2.60	2.67	2.63	2.25
30,000 บาทขึ้นไป	2.60		-7.44 .433	-2.86 .770	.35* .033
10,000 – 20,000 บาท	2.67			4.58 .540	.42* .005
5,000 – 10,000 บาท	2.63				.38* .014
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.25				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 32 แสดงว่านักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า การ์ตูน ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ,10,000 – 20,000 บาท และ 30,000 บาทขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.38 0.42 และ 0.35 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า การ์ตูน น้อยกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท 10,000 – 20,000 บาท และ 30,000 บาทขึ้นไป

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาเหมือนกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า สเกตซ์ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		1.42	1.17	1.11	1.75
30,000 บาทขึ้นไป	1.42		.25 .067	.31* .030	-.33 .159
10,000 – 20,000 บาท	1.17			5.63 .599	-.58* .008
5,000 – 10,000 บาท	1.11				-.64* .004
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.75				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 33 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า สเกตซ์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.31 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า สเกตซ์ มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท

และนอกจากนี้ ยังพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า สเกตซ์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และ 10,000 – 20,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.58 และ 0.64 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า สเกตซ์ น้อยกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และ 10,000 – 20,000 บาท

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ออฟฟิศ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		2.14	1.80	1.61	2.06
30,000 บาทขึ้นไป	2.14		.34*	.53**	7.75
			.030	.001	.775
10,000 – 20,000 บาท	1.80			.19	-.26
				.128	.291
5,000 – 10,000 บาท	1.61				-.45
					.074
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.06				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 34 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ออฟฟิศ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 5,000 – 10,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.34 และ 0.53 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า ออฟฟิศ มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาท

ตาราง 35 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้ค่าทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		2.90	2.81	2.70	2.56
30,000 บาทขึ้นไป	2.90		8.60	.20*	.34*
			.303	.018	.020
10,000 – 20,000 บาท	2.81			.12	.25
				.072	.059
5,000 – 10,000 บาท	2.70				.13
					.324
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.56				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 35 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และต่ำกว่า 5,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.20 และ 0.34 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาทและต่ำกว่า 5,000 บาท

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้ค่าทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ย ต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		2.20	2.39	1.98	1.94
30,000 บาทขึ้นไป	2.20		-.19 .223	.22 .168	.26 .322
10,000 – 20,000 บาท	2.39			.41** .001	.45 .066
5,000 – 10,000 บาท	1.98				4.35 .861
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.94				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 36 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาทมีการใช้ค่าทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.41 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาทมีการใช้ค่าทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า รีโมตคอนโทรล มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า อิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		1.62	1.60	1.51	2.25
30,000 บาทขึ้นไป	1.62		1.53	.11	-.63*
			.918	.493	.015
10,000 – 20,000 บาท	1.60			9.04	-.65**
				.444	.007
5,000 – 10,000 บาท	1.51				-.74**
					.002
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.25				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 37 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า อิเล็กทรอนิกส์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 10,000 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาทที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.63 0.65 และ 0.74 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า อิเล็กทรอนิกส์ มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป ,10,000 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาท

ตาราง 38 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เช็ค แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		1.66	1.43	1.41	2.00
30,000 บาทขึ้นไป	1.66		.23	.25	-.34
			.130	.115	.201
10,000 – 20,000 บาท	1.43			1.68	-.57*
				.890	.020
5,000 – 10,000 บาท	1.41				-.59*
					.018
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.00				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 38 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เช็ค ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาทที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.57 และ 0.59 ตามลำดับ โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาทมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เช็ค มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และ 5,000 – 10,000 บาท

ตาราง 39 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เปอร์เซนต์ แตกต่างกัน

รายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	30,000 บาทขึ้นไป	10,000 – 20,000 บาท	5,000 – 10,000 บาท	ต่ำกว่า 5,000 บาท
		2.24	1.97	1.81	2.00
30,000 บาทขึ้นไป	2.24		.27 .067	.43** .005	.24 .345
10,000 – 20,000 บาท	1.97			.16 .171	-3.10 .895
5,000 – 10,000 บาท	1.81				-.19 .423
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 39 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เปอร์เซนต์ ที่แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และมีผลต่างค่าเฉลี่ยที่ต่างกันเท่ากับ 0.43 โดยนักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไปมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ-คำว่า เปอร์เซนต์ มากกว่า นักเรียนที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท

ดังนั้น จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อนเพื่อหาค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป(กลุ่มที่ 1) 10,000 - 20,000 บาท (กลุ่มที่ 2) 5,000 - 10,000 บาท(กลุ่มที่ 3) และต่ำกว่า 5,000 บาท(กลุ่มที่ 4) มีผลสรุป ดังนี้

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 2) จำนวน 1 คำประกอบด้วย คำว่า ออฟฟิศ

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 4 คำประกอบด้วย คำว่า สเกตช์ ออฟฟิศ เปอร์เซนต์ และคอมพิวเตอร์

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 3 คำประกอบด้วย คำว่า การ์ตูน คอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์

(กลุ่มที่ 2)มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 1 คำประกอบด้วย คำว่า รีโมตคอนโทรล

(กลุ่มที่ 2) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 4 คำประกอบด้วย คำว่าการ์ตูน อิเล็กทรอนิกส์ สเกตช์ และเช็ค

(กลุ่มที่ 3) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 4 คำประกอบด้วย คำว่า การ์ตูน สเกตช์ อิเล็กทรอนิกส์ และเช็ค

สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน(F-test) ของคะแนนการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จำแนกตามระดับรายได้บิดามารดา แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่อเดือนต่างกันมีคะแนนการใช้ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ16.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และจากการ วิเคราะห์รายคู่(LSD) พบว่า ไม่สามารถบอกได้ว่าคู่ใดใช้ต่างกับคู่ใดมากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก (โดยดูจากจำนวนค่า)

ตอนที่ 3 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ตอบ
ในคำถามปลายเปิด จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

ตาราง 40 แสดงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอื่นๆที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้มีการใช้บ่อยนอกเหนือจากใน
แบบสอบถาม

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
1.โมดิฟาย	7	
2.โมเดล	3	
3.เกรด	2	
4.อินเทอร์เน็ต	15	อันดับ 6*
5.ออนไลน์	1	
6.แอร์	16	อันดับ 5*
7.ทีวี	38	อันดับ 1*
8.โมเต็ม	2	
9.ซอส	3	
10.ฟิวส์	4	
11.เฮลิคอปเตอร์	2	
12.วอลเลย์บอล	12	อันดับ 9*
13.สนุกเกอร์	1	
14.ล๊อค	1	
15.ซีดี	33	อันดับ 2*
16.ซีดีรอม	2	
17.สปิริต	2	
18.มิวสิก	8	
19.เบสิก	2	
20.เคลียร์	2	
21.ยีน	3	
22.สปริง(ขดลวด)	1	
23.โบลิ่ง	3	
24.แท็กซี	16	อันดับ 5*
25.บอร์ด	13	อันดับ 8*
26.ซี๊ด	1	
27.ฟิล์ม	6	
28.ซัวร์	3	
29.ช็อกโกเลต	9	

ตาราง 40 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
30.สตรอเบอรี่	2	
31.เทนนิส	12	อันดับ 9*
32.วีซีดี	14	อันดับ 7*
33.ดีวีดี	9	
34.กีตาร์	12	อันดับ 9*
35.แบดมินตัน	4	
36.กอล์ฟ	8	
37.มินิมาร์ท	3	
38.ซูเปอร์มาร์เกต	4	
39.โอเค	15	อันดับ 6*
40.รถบัส	6	
41.เบส	7	
42.โค้ก	2	
43.อีเมล	8	
44.ฟุตบอล	19	อันดับ 4*
45.ฟาสต์ฟูด	1	
46.นมเบอร์	1	
47.อัลโหล	16	อันดับ 5*
48.บาย	6	
49.วิว	6	
50.ลิปต์	5	
51.แฟร์	4	
52.บอล	4	
53.ลิกวิดเปเปอรั	12	อันดับ 9*
54.แฮมเบอร์เกอร์	2	
55.ป๊ม	2	
56.ทาวนเฮาส์	1	
57.เช็ด	1	
58.จ๊อกกิ้ง	1	
59.คาราโอเกะ	11	อันดับ 10*

ตาราง 40 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)
60.ปริซึม	1
61.สแกน	4
62.ไวโอลิน	1
63.เปียโน	6
64.โกล์	3
65.เซลล์	1
66.เวิร์ก	2
67.โอเวอร์	3
68.ซอลส์ก	1
69.ไฮโซ	2
70.ปิงปอง	1
71.เมล์	2
72.สไลด์	4
73.เบรก	1
74.สกี	1
75.คีย์บอร์ด	2
76.แคนเชิล	1
77.มอเตอร์ไซค์	7
78.รีเทิร์น	2
79.โซฟา	2
80.ไวต์บอร์ด	1
81.ดิสก์	4
82.แชมเปิล	1
83.ไวรัส	1
84.เมาส์	2
85.ปีกอัฟ	1
86.พรีนเตอร์	1
87.สตาร์	2
88.เซฟ	8

ตาราง 40 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)
89. ฟังชั่น	2
90. สตาร์ท	3
91. ฟุต	4
92. แอปเปิ้ล	4
93. ดาวโหลด	10
94. ก๊อปปี	8
95. รีเฟลย์	1
96. ริ่งโตน	3
97. คลินิก	2
98. พลาสเตอร์	2
99. โฟม	2
100. ครีม	2
101. แจ็คเก็ต	1
102. เจ็ตสกี	1
103. ไวน์	2
104. คอมแบต	1
105. โปรแกรม	10
106. แซท	6
107. ห้อป	1
108. กราฟ	1
109. แคชเชียร์	1
110. โฮมรูม	9
111. แฟกซ์	2
112. พิซซา	3
113. เซ็กซ์	3
114. คอนโดมิเนียม	1
115. รีแลกซ์	1
116. โน้ต	8
117. แองค์	10

ตาราง 40 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
118.คอนเสิร์ต	30	อันดับ 3*
119.โซเฟอร์	3	
120.บอลลูน	2	
121.คูกี้	5	
122.จิกซอร์	5	
123.แดนเซอร์	5	
124.รีอค	3	
125.อัพเดท	12	อันดับ 9*
126.เทคนิค	2	
127.เว็บไซต์	2	
128.ดินเนอร์	2	
129.ฮิต	4	
130.ลิงค์	2	
131.อินเทอร์เน็ต	1	
132.ชาร์จ	1	
133.อินเตอร์	2	
134.ฟุตบอล	1	
135.ซีรีส์	4	
136.ออฟ	1	
137.ปาร์ตี้	2	
138.เมตร	4	
139.เซนติเมตร	4	
140.ซ้อปปี้ง	1	
141.ซูป	1	
142.คอนเซปต์	1	
143.ซูเปอร์แมน	1	
144.คอร์ส	1	
145.ไซส์	4	
146.เซ็นเตอร์	1	
147.จีอบ	1	
148.สลัด	1	
149.เอ็นจอย	2	
150.แอร์พอร์ต	1	
151.สเตกบอร์ค	1	

จากตาราง 40 จะเห็นว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 151 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ ซีดี อันดับที่ 3 คือ คอนเสิร์ต อันดับที่ 4 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 5 มีดงนี่ แอร์ แท็กซี ฮัลโหล อันดับที่ 6 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 7 คือ วีซีดี อันดับที่ 8 คือ บอร์ด อันดับที่ 9 มีดงนี่ วอลเลย์บอล กีตาร์ ลิควิดเปเปอร์ อพเดท และอันดับที่ 10 คือ คาราโอเกะ

ตาราง 41 แสดงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอื่นๆที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้มีการใช้บ่อยนอกเหนือจากในแบบสอบถาม

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
1.อินเทอร์เน็ต	9	อันดับที่ 9*
2.อพเดท	13	อันดับที่ 6*
3.ทวี	25	อันดับที่ 1*
4.บาย	3	
5.โอเค	10	อันดับที่ 8*
6.จ็อกกิ้ง	5	
7.เทนนิส	9	อันดับที่ 9*
8.วอลเลย์บอล	20	อันดับที่ 2*
9.ฮัลโหล	5	
10.คาราโอเกะ	7	
11.โปรแกรม	5	
12.อัพเกรด	8	อันดับที่ 10*
13.ฟุตบอล	15	อันดับที่ 5*
14.เกรด	9	อันดับที่ 9*
15.อินเตอร์	9	อันดับที่ 9*
16.คัตเตอร์	1	
17.ยูนิฟอร์ม	3	
18.ซัมเมอร์	7	
19.ฟิล์ม	3	
20.ช็อกโกเลต	7	
21.กีตาร์	12	อันดับที่ 7*
22.เมาส์	3	
23.สตรอว์เบอร์รี่	3	
24.อินเทอร์เน็ต	16	อันดับที่ 4*
25.คีย์บอร์ด	1	

ตาราง41 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
26.ปิ่น	1	
27.ซิติ	19	อันดับที่ 3*
28.โมติฟาย	1	
29.โลชั่น	1	
30.ลิปสติก	4	
31.พรีเซนต์	2	
32.ลิปต์	7	
33.ริบบิ้น	1	
34.แคปซูล	1	
35.คอนโดมิเนียม	2	
36.โยเกิร์ต	3	
37.วีซีดี	12	อันดับที่ 7*
38.บอส	3	
39.ดีวีดี	4	
40.ไอเดีย	6	
41.มิวสิก	3	
42.เซ้นส์	1	
43.เมนู	4	
44.สวิตช์	4	
45.แคร่	1	
46.แอร์	4	
47.พลาสติก	4	
48.ซอลล์	1	
49.เฮลิคอปเตอร์	2	
50.ไวต์บอร์ด	2	
51.เมจิก	1	
52.บอร์ด	6	
53.เช็ด	1	
54.แจ็กเก็ต	1	
55.เซพ	1	
56.ลิกวิดเปเปอร์	3	
57.ดาวน์โฮลด์	6	
58.ช้อปปิง	8	
59.เพอร์เฟกต์	5	

ตาราง41 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
60.โอเวอร์	4	
61.เซียร์	3	
62.แชมป์	1	
63.แองค์	1	
64.กอล์ฟ	2	
65.บาลานซ์	4	
66.คลิก	1	
67.เบรก	1	
68.แดนเซอร์	1	
69.ดิสก์	3	
70.คอตตอนบัด	1	
71.มอเตอร์ไซด์	3	
72.เซฟ	3	
73.เปียโน	4	
74.คอนเสิร์ต	10	อันดับที่ 8*
75.คลับ	1	
76.เวิร์ก	1	
77มอเตอร์	2	
78.เช็กส์	3	
79โลเกชั่น	1	
80.ฟิต	1	
81.ดินเนอร์	2	
82.เคาน์เตอร์	1	
83โปรเจกต์	2	
84.ทัวร์	1	
85.กราฟ	1	
86.แคชเชียร์	1	
87.อีเมล	2	
88.โปรโมชัน	1	
89.เทิร์น	2	
90.ยูเทิร์น	3	
91.ไมโครโฟน	2	
92.มินิมาร์ท	1	
93.กอล์ฟ	1	

ตาราง41 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)	
94.คอนแทกต์เลนส์	2	
95.แซท	2	
96.เทสต์	1	
97.แก๊ส	2	
98.ออกซิเจน	1	
99.พาร์ตไทม์	1	
100.บอลลูน	2	
101.รถบัส	3	
102.โซฟา	4	
103.เบส	1	
104.แอร์พอร์ต	1	
105.กรุป	2	
106.อันเดอร์	1	
107.คอนเทนเนอร์	1	
108.กูก	1	
109.ไกด์	1	
110.จ๊อบ	2	
111.คัตเตอร์	1	
112.ฮ็อตด็อก	3	
113.ฮิต	2	
114.พิชซ่า	9	อันดับที่ 9*
115.เรตาร์	1	
116.โปรเซิร์ฟ	2	
117.บู๊ต	1	
118.โลโก้	5	
119.อพาร์ทเมนต์	2	
120.ดริงก์	1	
121.บีก	1	
122.ดิสโก้	1	
123.แก๊ง	1	
124.สตีกเกอร์	2	
125.ไฮเตล	1	
126.อัลบั้ม	5	
127.โปสเตอร์	3	
128.แมนชั่น	1	

ตาราง 41 (ต่อ)

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้ใช้(คน)
129.เอกซเรย์	3
130.จิกซอว์	1
131.เอ็นจอย	1
132.สไลด์	1
133.ไซส์	1
134.สเตริโอ	3
135.แฮมเบอร์เกอร์	3
136.แอปเปิ้ล	1
137.ไฮโดรเจน	1
138.สไตส์	1
139.แท็กซี่	1
140.เช็กชี	1
141.คอนเซปต์	1
142.ปั้ม	1
143.พรีนเตอร์	1
144.โบว์ลิง	1
145.แอปเป้	1
146.แฮนด์บอล	1

จากตาราง 41 จะเห็นได้ว่าคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 146 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ วอลเลย์บอล อันดับที่ 3 คือ ซีดี อันดับที่ 4 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 5 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 6 คือ อัฟเดท อันดับที่ 7 มีดั่งนี้ กีตาร์ วิซิตี อันดับที่ 8 มีดั่งนี้ คอนเสิร์ต โอเค อันดับที่ 9 มีดั่งนี้ อินเทอร์เน็ต เกรด อินเตอร์ พิชซ่า และอันดับที่ 10 คือ อัฟเกรด

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

- 1.เพื่อศึกษาสภาพการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
- 2.เพื่อเปรียบเทียบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกัน (เพศ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การมีเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์)

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี จำนวน 300คน โดยมีวิธีการศึกษาค้นคว้านี้

1.เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ รายได้ของบิดาและมารดา การมีวิทยุ โทรทัศน์ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่านักเรียนมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง มาก จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อถามความคิดเห็นของนักเรียนว่านอกเหนือจากจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบสอบถามแล้ว นักเรียนได้มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอื่นๆอะไรมากที่สุด 1-5 คำ

2.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองที่ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อ.เมือง จ.ปทุมธานี ทั้ง 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี โรงเรียนปทุมวิไล โรงเรียนสิงห์ปทุมราษฎร์วิทยา และโรงเรียนปทุมธานีรัตนมนีนารัง โดยการสุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 4 วัน

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี กระทำโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน การหาค่าสถิติ Independent Sample t-test การหาค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และหาค่าสถิติการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (LSD) มีดังนี้

3.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentile) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตอนที่1) และค่าเฉลี่ย (Mean) ในการวิเคราะห์ระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละข้อ (ตอนที่2)

3.2 สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย(Independent Sample t-test) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน ได้แก่ เพศ และระดับชั้น เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว

3.3 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระกัน ได้แก่ ผลการเรียน การมีวิทยุโทรทัศน์ รายได้ของบิดามารดา เพื่อเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทั้งสามตัว

3.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (LSD) เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และ .01

สรุปผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้ามีจำนวน 300 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1.1 เพศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 และเพศหญิง มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 60.30 โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่า เพศชาย

1.2 ระดับชั้นเรียน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30

1.3 ผลการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.99 มีจำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 และนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.00 - 4.00 มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70

1.4 การมีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนที่มีวิทยุ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 นักเรียนที่มีโทรทัศน์ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 นักเรียนที่มีวิทยุและโทรทัศน์ มีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 90.30 และนักเรียนที่ไม่มีทั้งวิทยุและโทรทัศน์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

1.5 รายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นนักเรียนที่รายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ 10,000- 20,000 บาทมากที่สุด มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือมีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ 5,000-10,000

บาท มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และรายได้ของบิดามารดา 30,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 และมีรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือนที่ต่ำกว่า 5,000 บาท น้อยที่สุด มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30

2. ผลการรวมคะแนนระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี จำนวน 50 คำ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

กลุ่มคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีระดับการใช้มาก มีจำนวน 12 คำ โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ คำว่า เกม คอมพิวเตอร์ ฟรี เทป ไอศกรีม การ์ตูน วีดีโอ ทิม โซว์ แบงก์(ธนบัตร) แก็ก และ แฟชั่น

กลุ่มคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีระดับการใช้ปานกลาง มีจำนวน 21 คำ คือ คำว่า การ์ด คอลัมน์ คิว จัมโบ้ โจ๊ก ซ็อก เซ็ค(ตรวจสอบ) เบียร์ ไมล์ ลอตเตอรี่ เสิร์ฟ ออฟฟิศ บาสเกตบอล เทคโนโลยี เบนซิน แบตเตอรี่ มอเตอร์ รีโมตคอนโทรล แบงก์(ธนาคาร) เปอร์เซนต์ และเอนทรานซ์

กลุ่มคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนมีระดับการใช้น้อย มีจำนวน 17 คำ คือ คำว่า คาร์บอน ปอนด์ อีเล็กทรอนิกส์ ดอกเตอร์ ฟาล์ว ซิกแซก จิกโก แซร์ ไควตา นิวเคลียร์ เซ็ค(ตู้เงิน) ดาวนบล็อก คอรัปชั่น ฟิระมิต สเกตซ์(ร่าง) และแก๊ป

และผลการจัดอันดับคำที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในอ.เมือง จ.ปทุมธานี มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ คำว่า เกม ส่วนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป นักเรียนมีการใช้น้อยมาก เป็นอันดับสุดท้าย และถ้าพิจารณาแยกในแต่ละระดับชั้นไป ผลการจัดอันดับคำที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการใช้มากที่สุด เป็นอันดับแรก คือ คำว่า เกม ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ มากที่สุดเป็นอันดับแรก และคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป คือคำที่นักเรียนทั้งสองระดับมีการใช้น้อยมากเป็นอันดับสุดท้ายเหมือนกัน

ส่วนผลการจัดอันดับคำที่ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีการใช้มากที่สุดเป็นอันดับแรก คือ คำว่า เกม ส่วนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า แก๊ป เพศชายและเพศหญิง มีการใช้เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการจัดอันดับคำของนักเรียนมีระดับผลการเรียนต่ำ ปานกลาง สูง พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและสูงใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม มากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ มากที่สุด เป็นอันดับแรก และทั้งสามกลุ่มใช้ คำว่า แก๊ป น้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการจัดอันดับคำที่นักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะดีมากใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า คอมพิวเตอร์ มากที่สุด เป็นอันดับแรก ส่วนนักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะดีและฐานะไม่ค่อยดีใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ คำว่า เกม มากที่สุดเป็นอันดับแรก นักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะปานกลางใช้คำว่า ฟรี มากที่สุด และทั้งสี่กลุ่มนี้ใช้คำว่า แก๊ป น้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้ายเหมือนกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คำ ที่มีสถานภาพต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 และ .01 จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

3.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 17 คำ ได้แก่ คำว่า การ์ด แก็ก ไควตา โจ๊ก บล็อก แฟชั่น ไมล์ บาสเกตบอล ฟาล์ว เบนซิน แบตเตอรี่ นิวเคลียร์ มอเตอร์ อีเล็กทรอนิกส์ แบงก์(ธนบัตร) ฟิระมิต และเอนทรานซ์ จากผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักเรียนชายใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนหญิงในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และไม่แตกต่างกันร้อยละ 66

3.2 นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 9 คำ ได้แก่คำว่า การ์บอน โควตา จิกโก ชิกแซ็ก แฟชั่น ลอตเตอรี่ เทคโนโลยี วิดีโอ และเอนทรานซ์ จากผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด โดยร้อยละ 82 ใช้ไม่แตกต่าง

3.3 นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 18 คำ ได้แก่คำว่า การ์ตูน คิว เด็ก โควตา จิกโก โซว์ ทิม เทป เบียร์ ปอนด์ ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล แบงก์ (ธนบัตร) เปอร์เซนต์ และเอนทรานซ์ และจากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน(LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 (กลุ่มที่ 1) 2.00 - 2.99 (กลุ่มที่ 2) และ 3.00 - 4.00 (กลุ่มที่ 3) มีผลสรุป ดังนี้

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกับ (กลุ่มที่ 2) จำนวน 13 คำ ประกอบด้วยคำว่า การ์ตูน คิว โควตา จิกโก ทิม เทป ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล เปอร์เซนต์ และเอนทรานซ์

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 10 คำ ประกอบด้วยคำว่า การ์ตูน เด็ก โซว์ ทิม เทป ไอศกรีม เกม รีโมตคอนโทรล แบงก์(ธนบัตร) และ เปอร์เซนต์

(กลุ่มที่ 2) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 3 คำ ประกอบด้วยคำว่า โควตา เบียร์ และปอนด์

สรุปจากผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ ปานกลาง และสูงใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และจากการที่มีนักเรียนใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ถึงแม้จะไม่มากก็ตาม ทำให้ต้องนำไปเปรียบเทียบรายคู่ เพื่อหาความแตกต่างว่าคู่ใดต่างกันบ้าง ซึ่งจากผลก็พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนต่ำมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนปานกลางมากที่สุด (ดูจากจำนวนคำ)

3.4 นักเรียนที่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ .01 มีจำนวนทั้งหมด 3 คำ ได้แก่คำว่า แก๊ป จิกโก และเกม จากผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ไม่มีเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ มีเครื่องรับอย่างเดียว และมีทั้งสองอย่าง ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 6.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด และเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่ไม่มีวิทยุโทรทัศน์ มีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ทำให้ไม่เพียงพอต่อการคำนวณค่าทางสถิติในการเปรียบเทียบรายคู่(LSD)ได้

3.5 นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้ที่แตกต่างกันมีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และ.01 มีจำนวนทั้งหมด 8 คำได้แก่คำว่า การ์ตูน สเกตซ์ (ร่าง) ออฟฟิศ คอมพิวเตอร์ รีโมตคอนโทรล อิเล็กทรอนิกส์ เซ็ด (ตัวเงิน) และเปอร์เซนต์ และจากการเปรียบเทียบเชิงซ้อนเพื่อหาค่าเฉลี่ยรายคู่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่บิดามารดามีรายได้รวมกันต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป (กลุ่มที่ 1) 10,000 - 20,000 บาท (กลุ่มที่ 2) 5,000 - 10,000 บาท (กลุ่มที่ 3) และต่ำกว่า 5,000 บาท(กลุ่มที่ 4) มีผลสรุป ดังนี้

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 2) จำนวน 1 คำ ประกอบด้วยคำว่า ออฟฟิศ

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 4 คำ ประกอบด้วยคำว่า สเกตช์ ออฟฟิศ เพอร์เซนต์ และคอมพิวเตอร์

(กลุ่มที่ 1) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 3 คำ ประกอบด้วยคำว่า การ์ตูน คอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์

(กลุ่มที่ 2) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 3) จำนวน 1 คำ ประกอบด้วยคำว่า รีโมตคอนโทรล

(กลุ่มที่ 2) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 4 คำ ประกอบด้วยคำว่า การ์ตูน สเกตช์ อิเล็กทรอนิกส์ และเช็ค

(กลุ่มที่ 3) มีระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันกับ (กลุ่มที่ 4) จำนวน 4 คำ ประกอบด้วยคำว่า การ์ตูน สเกตช์ อิเล็กทรอนิกส์ และเช็ค

จากผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกัน ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของคำศัพท์ทั้งหมดและจากการที่มีนักเรียนใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ถึงแม้จะไม่มากก็ตาม ทำให้ต้องนำไปเปรียบเทียบรายคู่ เพื่อหาความแตกต่างว่าคู่ใดต่างกันบ้าง ซึ่งจากผลไม่สามารถบอกได้ว่าคู่ใดใช้ต่างกับคู่ใดมากที่สุด เนื่องจากมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก(ดูจากจำนวนคำ)

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี อภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาระดับความถี่ของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งให้เห็นว่าความถี่ในการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 เป็นกลุ่มคำที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การ์ตูน แกด โซว์ ทีม เทป ฟรี แฟชั่น ไอศกรีม และกลุ่มคำที่ใช้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการ เช่น เกม คอมพิวเตอร์ วีดีโอ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำเลียง ตริเดชา (2536 :75) เรื่อง การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่พบว่ากลุ่มคำที่นักเรียนใช้มากจะเป็นกลุ่มคำที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวันและกลุ่มคำที่ใช้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและวิทยาการ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคำเหล่านี้นักเรียนมักรู้จักกันดีและต้องใช้บ่อย อีกทั้งในโลกยุคการสื่อสารไร้พรมแดนทำให้นักเรียนต้องรู้จักและพยายามที่จะใช้ศัพท์เฉพาะทางเทคโนโลยีและวิทยาการเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.2 เป็นคำที่พบเห็นได้บ่อยๆ เช่น การ์ตูน โซว์ เทป เกม คอมพิวเตอร์ ฯลฯ นักเรียนจะรู้จักกันดี และมีการใช้กันมาก หากไม่เคยได้ใช้นักเรียนก็จะไม่ค่อยรู้จัก เช่น ปอนด์ เนื่องจากมาจากการชั่งของ ไทยเราไม่ได้ใช้คำนี้ หรือ คำว่า แก๊ป สเกตช์(ร่าง) บล็อก จิกโก่ ชิกแซก คาร์บอน นิวเคลียร์ อิเล็กทรอนิกส์ ฟาล์ว เช็ค(ตัวเงิน) แשר์ ดาวนั้ ฟีระมิต ดอกเตอร์ และคอร์ปชั่น ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เป็นกลุ่มคำที่นักเรียนมีการใช้น้อยมากที่สุด และคำที่ใช้น้อยเหล่านี้ส่วนมากจัดอยู่ในกลุ่มคำที่ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน และ กลุ่มคำที่ใช้เกี่ยวกับธุรกิจการเงิน ซึ่งก็จะสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชำเลียง ตริเดชา (2536 : 75) เรื่องการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ที่พบว่า กลุ่มคำที่นักเรียนไม่ค่อยได้ใช้ คือ กลุ่มคำที่นักเรียนไม่ค่อยรู้จักในชีวิตประจำวัน และกลุ่มคำที่ใช้เกี่ยวกับ

ธุรกิจการเงิน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น จะเป็นวัยที่รักสนุก ชอบบันเทิงสนุกสนาน ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า การรวมกลุ่มของวัยรุ่นมักจะมีลักษณะกิจกรรมความบันเทิงอยู่เสมอ(ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม.2527 : 131) ฉะนั้นความสนใจในด้านสนทนาการจึงมีมากกว่าทางด้านธุรกิจการเงิน จึงเห็นได้ว่านักเรียนในระดับนี้ไม่ค่อยใช้คำในกลุ่มธุรกิจหรือถ้าใช้ก็จะอยู่ในระดับที่น้อยมาก

1.3 เป็นคำที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชน นักเรียนจะรู้จักได้ง่ายและดีขึ้น เช่น เกม คอมพิวเตอร์ การ์ตูน โทรทัศน์ วีดีโอ ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า คำเหล่านี้นักเรียนมีระดับการใช้มาก สอดคล้องกับการอภิปรายผลของชาเลียง ตริเตชา(2536) เรื่องการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5- 6 ที่ว่าคำที่นักเรียนใช้มาก จะเป็นคำที่สื่อมวลชนเผยแพร่ ทำให้นักเรียนรู้จักได้ง่ายและดีกว่าเดิม ซึ่งก็จะสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชานาญ รอดเหตุภัย (2523 : 115-117) ที่ว่าสื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อมวลชนประเภทวิทยุโทรทัศน์ มีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะทางด้านการใช้ภาษา สื่อประเภทนี้เป็นครูสอนภาษาที่มีอิทธิพลมาก ประชาชนเรียนรู้อาษาจากสื่อมวลชนโดยไม่รู้ตัว และมักใช้ตามอย่างอัตโนมัติ ดังที่ ป.กรุงเทพฯ จากคอลัมน์ " บ้านหลังทีวี " (2536 : 12) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาของสื่อมวลชนไว้ว่า "ตามที่ทราบจากกระทรวงศึกษาธิการ สื่อที่ถูกระบุว่าทำให้ภาษาไทยวิบัติ คือ สื่อที่อยู่ในประเภทนักร้อง พิธีกรรายการโทรทัศน์ " และนอกจากนี้ ชวน หลีกภัย ก็ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า "...วิทยุ โทรทัศน์เป็นสิ่งที่เข้าถึงประชาชนเร็วที่สุดในทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกหนแห่ง แม้แต่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ ดังนั้น ถ้าการใช้ภาษาทางสื่อนี้ผิดพลาดก็เท่ากับกระจายความไม่ถูกต้องไปสู่คนจำนวนมาก หากเกิดขึ้นประจำเด็กและเยาวชนก็จะจดจำเป็นแบบอย่าง" และจากงานวิจัยของรณจวน มินประดิษฐ์(2513) เรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมาจากครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก ทำให้ได้หลักฐานยืนยันว่า ภาษาของสื่อมวลชนประเภทนี้มีอิทธิพลต่อเด็กวัยดังกล่าวเป็นอันมาก จากคำกล่าวและงานวิจัยเหล่านี้ทำให้เราทราบว่าคำที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการใช้ภาษาของนักเรียนคือในด้านบวกทำให้นักเรียนรู้จักง่ายและดีขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากสื่อมีการใช้ภาษาที่ผิดก็ย่อมเกิดผลเสียตามมา

จึงสรุปได้ว่า คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้กันบ่อยๆนั้นจะเป็นคำที่พบเห็นหรือใช้อยู่เสมอๆและจะเป็นคำที่อยู่ใกล้ตัวและใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเป็นคำศัพท์ที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชนด้วย

2. จากการเปรียบเทียบการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน

2.1 เกี่ยวกับเพศ ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อย คิดเป็นร้อยละ 34.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด ตัวอย่างคำที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงใช้แตกต่างกัน เช่น บาสเกตบอล แฟชั่น เด็ก ฯลฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งสองเพศมีการรับรู้ และมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใกล้เคียงกันมาก จะแตกต่างกันก็เฉพาะคำที่เป็นเอกลักษณ์หรือความสนใจเฉพาะเพศนั้นๆ เท่านั้น ดังที่ ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 :137) กล่าวว่า ความสนใจของวัยรุ่นชายและหญิงจะแตกต่างกัน ชายจะสนใจกิจกรรมที่โลดโผน เช่น กีฬากลางแจ้ง การแข่งขันต่างๆ ส่วนหญิงไม่มีกำลังพอในการเล่นกีฬาเหมือนชาย กลุ่มความสนใจมักจะเป็นทางด้านกิจกรรมงานบันเทิง เช่น ดูหนัง ฟังดนตรีวิทยุ ดูโทรทัศน์ ทำอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาเลียง ตริเตชา (2536) เรื่องการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นป.5-6 ที่ว่า เพศมีความมีความสัมพันธ์กับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยมาก และจากคำที่ใช้ทดสอบในแบบสอบถามก็ไม่ได้ใช้เฉพาะเพศใดเพศหนึ่งเท่านั้น

2.2 เกี่ยวกับระดับชั้นเรียน ผลจากการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 18.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่ช่วงอายุใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีอายุ 15 ปี และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะมีอายุ 17 ปี ดังที่ สุชา จันทน์เอม (2529 : 22) จัดช่วงอายุนี้ให้อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นตอนกลาง คือ 15 - 18 ปี (Middle Adolescence) ซึ่งในระยนี้การพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกนึกคิดจะเป็นในลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไป ฉะนั้นจึงมีการใช้คำทับศัพท์ที่แตกต่างกันน้อยมาก ผลการวิจัยข้อนี้จึงแตกต่างไปจากผลการวิจัยของ นิภา คร้ามวงศ์ (2522 : 46) ที่ว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

2.3 เกี่ยวกับระดับผลการเรียน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกันมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด ซึ่งในความแตกต่างกันในระดับน้อยนี้ ในการเปรียบเทียบรายคู่ (LSD) พบว่า คู่ที่ใช้แตกต่างกันมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง เนื่องจากในเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ศึกษาไว้ ฉะนั้นจึงไม่สามารถที่จะหาคำกล่าวหรืองานวิจัยใดมาอธิบายได้ เพียงแต่พบงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับการศึกษาเรื่องนี้ของ ชำเลือง ตรีเดชา (2536 : 76) ที่ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์แตกต่างกันในระดับมากโดยให้เหตุผลว่าอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่งผลต่อการใช้คำทับศัพท์ด้วย เข้าลักษณะการถ่ายโยงภาษาซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่อ่านภาษาอังกฤษได้ดี เมื่อไปพบคำทับศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษ ย่อมจะเรียนรู้ และเข้าใจคำศัพท์ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนด้อยกว่า แต่ในการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรที่ศึกษาเป็นผลการเรียนเฉลี่ยรวมทุกวิชา (GPA.) ไม่ใช่แต่เฉพาะผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผลการเรียนไม่มีผลต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการที่ไม่พบความแตกต่างเท่าใดนักเนื่องจากเป็นค่าที่พบในชีวิตประจำวันไม่ได้เป็นค่าที่มีผลมาจากระดับผลการเรียน

2.4 เกี่ยวกับการมีวิทยุโทรทัศน์ ผลจากการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนที่มีหรือไม่มีวิทยุโทรทัศน์ มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 6.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมาจากหลายทาง เช่น ที่พบเห็นอยู่ทุกวัน หรือใช้ในชีวิตประจำวัน หรือได้รับจากหนังสือพิมพ์ ดังนั้นจึงทำให้การมีหรือไม่มีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ส่งผลต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยมาก หรืออาจเป็นไปได้ว่าการมีหรือไม่มีวิทยุโทรทัศน์ของนักเรียนนั้นไม่แตกต่างกัน เพราะถึงแม้ว่าบ้านของนักเรียนเองจะไม่มี แต่ที่บ้านใกล้เคียงนั้นมี จึงสามารถสื่อสารไปได้ทั่วถึงกันหมด จนทำให้การเรียนรู้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก

2.5 เกี่ยวกับรายได้ของบิดามารดา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกัน มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 16.00 ของคำทับศัพท์ทั้งหมด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ต่างไปจากผลการวิจัยของ ปราโมทย์ บุญครองศรี (2533 : บทคัดย่อ) ที่ว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และของนิยม สุขประพันธ์ (2514 : 69 - 76) ที่ว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูง เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เนื่องจากในเรื่องการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกันนั้นยังไม่มีผู้ศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าถึงแม้ว่านักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่ำแต่ถ้าสังเกตจากค่าที่นักเรียนกลุ่มนี้ใช้กันส่วนมาก พบว่า จะเป็นคำว่า คอมพิวเตอร์ เทป วีดีโอ ฯลฯ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว แม้ว่านักเรียนจะไม่มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกเหล่านี้ที่จะใช้ส่วนตัวที่บ้าน แต่นักเรียนก็สามารถที่จะใช้ที่โรงเรียนกับเพื่อนหรือแม้แต่ที่ร้านเช่าชั่วโมงอินเตอร์เน็ตได้

เนื่องจากเด็กต้องมีสังคมในโรงเรียน ฉะนั้นการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีบิดามารดารายได้ต่างกันจึงแตกต่างกันน้อยมาก

สรุปจากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน ผลการเรียนรู้ การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และรายได้ของบิดามารดาต่อเดือนมีผลต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันในระดับน้อย

3. จากคำถามปลายเปิด ที่ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน 1-5 คำ นอกเหนือจากในแบบสอบถาม มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนนี้ 291 คน คิดเป็นร้อยละ 97 ของนักเรียนทั้งหมด จำแนกตามระดับชั้นเรียนมีดังต่อไปนี้

คำที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 151 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ ซีดี อันดับที่ 3 คือ คอนเสิร์ต อันดับที่ 4 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 5 มีดิงนี่ แอร์ แท็กซี่ ฮัลโหล อันดับที่ 6 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 7 คือ วิซีดี อันดับที่ 8 คือ บอร์ด อันดับที่ 9 มีดิงนี่ วอลเลย์บอล กีตาร์ ลิควิดเปเปอร์ อัฟเดท และ อันดับที่ 10 คือ คาราโอเกะ

คำที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใช้มาก 10 อันดับแรก จากจำนวนคำที่ตอบมาทั้งหมด 146 คำ อันดับที่ 1 คือ ทวี อันดับที่ 2 คือ วอลเลย์บอล อันดับที่ 3 คือ ซีดี อันดับที่ 4 คือ อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 5 คือ ฟุตบอล อันดับที่ 6 คือ อัฟเดท อันดับที่ 7 มีดิงนี่ กีตาร์ วิซีดี อันดับที่ 8 มีดิงนี่ คอนเสิร์ต โอเค อันดับที่ 9 มีดิงนี่ อินเทอร์เน็ต เกรต อินเตอร์ พิชซ่า และอันดับที่ 10 คือ อัฟเกรด

จะเห็นได้ว่าคำทับศัพท์ส่วนใหญ่ที่นักเรียนตอบมา จะจัดอยู่กลุ่มคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเน้นทางด้านบันเทิงมาก เช่น ทวี ซีดี วิซีดี คอนเสิร์ต อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 :131) กล่าวว่า วัยรุ่นจะเป็นวัยที่รักสนุกชอบบันเทิง สนุกสนาน ดังนั้น การรวมกลุ่มของวัยรุ่นจะมีลักษณะกิจกรรมความบันเทิงอยู่เสมอ ฉะนั้นความสนใจทางด้านสันทนาการจึงมีมากกว่าด้านอื่น นอกจากนี้ยังมีคำที่ตอบมา เช่น อินเทอร์เน็ต อัฟเดท อัฟเกรด อินเตอร์ ฮัลโหล โอเค เมื่อพิจารณาดูแล้วจะเป็นคำที่ติดปากวัยรุ่นเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กรับคำเหล่านี้มาจากสื่อโทรทัศน์และวิทยุ โดยเด็กอาจจะเลียนแบบการใช้มาจากพิธีกร หรือดีเจ สอดคล้องกับคำกล่าวของวลัยลักษณ์ เศรษฐฤทธิ์(2539 :2)ที่ว่า ลักษณะวัยรุ่นอายุ 11-19 ปี มีลักษณะที่ติดอะไรได้ง่าย ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะกลุ่มวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมเลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบและไว้วางใจ เช่น การเลียนแบบการใช้ภาษาของนักจัดรายการวิทยุ หรือ พิธีกร นอกจากนี้ ชัยนาถ นาคบุปผา (2525 : 17-19) ได้กล่าวสนับสนุนอีกว่า วัยรุ่นมีลักษณะอีกอย่างหนึ่ง คือ มีความต้องการเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ตนเป็นที่ยอมรับและยกย่องจากเพื่อน เช่นการใช้ภาษาพูดต้องเป็นไปตามสมัยนิยมที่ชอบขณะนั้น จึงทำให้คำเหล่านี้เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่วัยรุ่นใช้มาก

เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษามีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษกันมาก ครูผู้สอนจึงน่าจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมีส่วนที่ดีในแง่ของไม่ต้องยุ่งยากในการแปลความเป็นไทยอีก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 ครูผู้สอนภาษา ถ้าพบว่านักเรียนมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษก็ควรจะสอนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษคำนั้นๆที่ถูกต้องทุกครั้ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาอังกฤษในเรื่องการออกเสียงและความหมายที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 ควรจัดมุมหนังสือ มุมเกม และควรให้นักเรียนช่วยในการทำบัตรคำทับศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเรื่องนี้ในระดับชั้นอื่นๆที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาและน่าจะเพิ่มตัวแปรอื่นๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาด้วย เช่น แรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม ความสนใจ สภาพแวดล้อมทางบ้าน อาชีพของบิดามารดา การมีคอมพิวเตอร์ ฯลฯ หรืออาจจะศึกษาในกลุ่มคนที่มีอาชีพต่างๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ ว่ามีความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ มากน้อยกว่ากันหรือไม่เพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่6 เล่ม2. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- คำชัย ทองหล่อ. (2540). หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- จันทนา บุญแทน. (2536). คำยืมภาษาอังกฤษ : ศึกษาเฉพาะลักษณะการยืมคำและการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำทับศัพท์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์.
- ชวน หลีกภัย. (2537,11 ธันวาคม). “กัษาภาษามีปมด้อย,” เดลินิวส์. หน้า12.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2515). โลกของวัยรุ่น. เชียงใหม่: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2522). สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- ชำเลื่อง ตรีเดชา. (2536). รายงานการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6. สุพรรณบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- (2542). พจนานุกรมคำทับศัพท์อังกฤษ - ไทย. พิมพ์ครั้งที่4. สุพรรณบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- (2543). รายงานการวิเคราะห์ความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทย. สุพรรณบุรี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ทองสุข เกตุโรจน์. (2532). ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนพร กฤษไมตรี. (2540). องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกรับชมรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- น้ำทิพย์ ภิงคารวัฒน์. (2541). การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภาษาอังกฤษผ่านกาลเวลา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา นิราศพร. (2530). การยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยระหว่าง พ.ศ.2417-2453. วิทยานิพนธ์ศศ.ม (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา คร้ามวงศ์. (2522). ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิยม สุขประพันธ์. (2514). สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นัฐวิภา วิริยา. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังฤษปนไทยของนักจัดรายการวิทยุกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมศว. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์ การศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.

- บรรจบ พันธุมธนา. (2526). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญเสริม ฤทธิ์ภิรมย์. (2522). *อธิบายคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2528, มีนาคม). “ภาษาฝรั่งเศสมีอิทธิพลต่อภาษาไทย,” *คุรุปริทัศน์*. (ฉบับที่10) : 63-67.
- เบญจภรณ์ อ่อนประเสริฐ. (2533). *คำยืมภาษาอังกฤษในจดหมายเหตุไทยสมัยร.3-ร.5*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาตะวันออก). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ป.กรงเก่า. (2537, 23 พฤศจิกายน). “บันทึกที่วิ,” *ไทยรัฐ*. หน้า 17.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2526). *การเปลี่ยนแปลงของภาษา : คำยืมในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครุชนบุรี.
- ประสิทธิ์ กาพย์กลอน. (2523). *การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราณี กุลละวาทินชัย. (2526). “การเปลี่ยนแปลงของภาษา,” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย3 หน่วยที่ 7-15*. หน้าที่ 394 -438. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปราณี รามสูต. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครุชนบุรี.
- ปริศรา ดันดินาคม. (2538). *การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(วิชาภาษาและภาษาศาสตร์เอเชียอาคเนย์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2535, กุมภาพันธ์). “มองการทับศัพท์ในแง่ดี,” *ก๊วไกล*. 2(11) : 40-41.
- เปลื้อง ณ นคร. (2542). *ภาษาวรรณ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์.
- พนมพร นิรัฐทวี. (2537). *คำต่างประเทศในภาษาไทย (ท.321)*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระยาอนุমানราชชน. (2522). *นิรุกติศาสตร์ภาค 2*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรี โกลาสัมฤทธิ์. (2526). *การยืมและทัศนคติเกี่ยวกับการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- มณฑียร ชมดอกไม้. (2541). *การวิเคราะห์ระดับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ในโรงเรียนประถมศึกษาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้น พื้นฐาน ในเขตการศึกษา1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มะลิ นาคเทวินตรา. (2534). *การเปลี่ยนแปลงคำยืมจากภาษาอังกฤษที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์สมัยร.5*. ปริญญาโท กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัฐจวน มินประดิษฐ์. (2513). *อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมาจาก ครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ : บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ. (2540). สถิติทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วนิดา มงคลธนิธ. (2542). การศึกษาคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในหนังสือพิมพ์รายวันปี พ.ศ. 2542. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วลัยลักษณ์ เศรษฐฤทธิ์. (2539). รูปแบบและแรงจูงใจในการฟังวิทยุเฉพาะกลุ่มของผู้รับสารวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การโฆษณา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สุนทรชัย. (2542). เรียนสถิติด้วย SPSS ภาคความรู้เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- วัฒนา อุดมวงศ์. (2524). คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. (2524). ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิทย์ เทียงบุรณธรรม. (2532). คำทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา.
- วิยะดา จงบรรจบ. (2534). การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2526). ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ : วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- (2533). ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระ ภาณุตานนท์. (2541). คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจากบทพระราชนิพนธ์ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สมบุญ ชิดพงศ์. (2511). สมรรถภาพที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา ฉัตรเสถียรพงศ์. (2533). หน้าทีและความหมายของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์รายวัน ปีพุทธศักราช 2530. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทรเฒ. (2529). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ. (2540). การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุภาคเอฟ.เอ็ม ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อนันต์ อ่วมศาสตร์ และ เนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์. (2518). หลักภาษาไทย ปกศ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2525). ศาสตร์แห่งภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2542). ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). ภาษาไทยที่ดีเป็นอย่างไรใครกำหนด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรณพ เขียวถาวร. (2542). สื่อมวลชนและสารสนเทศ. กรุงเทพฯ : เอส พี การพิมพ์.

- อารี ยังสกุล. (2514). อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- Holmes, Harry. (1964). "Linguistic and Cultural Change," *Hymes(Ed.), Language in Culture and Society*. New York: Harper&Row,Publishers.
- Loeb, Henry Joe. "A Vocabulary Study of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts.24 :3224-A, 1957.
- Nacaskul, Kanchana. (1979). *A Note on English Loanword in Thai*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Raksaphet, Phongsak. (1991). *A Study of English Loanwords in Thai Newspapers*. Dissertation Thesis, Ph.D. (Linguistic) :Graduate school Indiana University. Photocopied.
- Storm, Ingrid M. "Does Knowledge of Grammar Improve Reading?" in *The English Journal of Educational Research*.60 :359-362 April, 1967.
- Wellman, Beth L. (1956). "Child Development : Enviroment Factors," in *Encyclopedia of Educational Research*. New York: Macmillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบสอบถามการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3
และมัธยมศึกษาปีที่6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษา การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อ.เมือง จ.ปทุมธานี เพื่อทราบถึงปริมาณการใช้ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษและปัจจัยใดที่มีผลต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำ ผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ในเรื่องการออกเสียงและความหมายของ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้นำไปใช้ในการวิจัยเท่านั้นจึงไม่มีผล สะท้อนกลับต่อนักเรียนและโรงเรียนแต่ประการใด ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้ ตอบแบบสอบถามนี้ และโปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของ นักเรียนเพื่อจะได้เกิดประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น

2. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ข้อ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักเรียนด้วยดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

นางสาวปรารธนา ผดุงพจน์

นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงของท่าน

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	☐
2. ระดับชั้น ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3 ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6	☐
3. ผลการเรียน ☐ ต่ำกว่า 2.00 ลงมา ☐ 3.00 - 4.00 ☐ 2.00 - 2.99	☐
4. การมีเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ ☐ มีวิทยุ ☐ มีวิทยุและโทรทัศน์ ☐ มีโทรทัศน์ ☐ ไม่มีทั้ง 2 อย่าง	☐
5. รายได้ของบิดามารดารวมกันต่อเดือน ☐ 30,000 บาทขึ้นไป ☐ 10,000 - 20,000 บาท ☐ 5,000 - 10,000 บาท ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	

ตอนที่2 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
และมัธยมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงระดับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของตัวนักเรียนเองตาม
ระดับการใช้ที่ระบุไว้ในคำชี้แจงการตอบแบบสอบถามตอนที่2
โดยแสดงความคิดเห็นด้วยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการใช้ที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของนักเรียน

คำทับศัพท์ ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้				สำหรับผู้วิจัย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ใช้	
1. การ์ตูน					☐
2. การ์ด					☐
3. แก๊ป					☐
4. คอลัมน์					☐
5. คาร์บอน					☐
6. คิว					☐
7. แค็ก					☐
8. ไควตา					☐
9. จัมโบ้					☐
10. จักโก้					☐
11. โจ๊ก					☐
12. ช็อก					☐
13. เซ็ค (ตรวจสอบ)					☐
14. โซว์					☐
15. ชิกแซ็ก					☐
16. ทีม					☐
17. เทป					☐
18. บล็อก					☐
19. เบียร์					☐
20. ปอนด์					☐

คำทับศัพท์ ภาษาอังกฤษ	ระดับการใช้				สำหรับผู้วิจัย
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ไม่ใช่	
21. ฟรี					☐
22. แฟชั่น					☐
23. ไมล์					☐
24. ลอตเตอรี่					☐
25. สเกตช์ (ร่าง)					☐
26. เสิร์ฟ					☐
27. ออฟฟิศ					☐
28. ไอศกรีม					☐
29. เกม					☐
30. บาสเกตบอล					☐
31. ฟาล์ว					☐
32. คอมพิวเตอร์					☐
33. เทคโนโลยี					☐
34. เบนซิน					☐
35. แบตเตอรี่					☐
36. นิวเคลียร์					☐
37. มอเตอร์					☐
38. รีโมตคอนโทรล					☐
39. วีดีโอ					☐
40. อิเล็กทรอนิกส์					☐
41. เช็ค (ตัวเงิน)					☐
42. แซร์					☐
43. แบงก์(ธนบัตร)					☐
44. แบงก์(ธนาคาร)					☐
45. ดาวนั้					☐
46. เปอร์เซ็นต์					☐
47. พิระมิด					☐
48. ดอกเตอร์					☐
49. เอนทรานซ์					☐
50. คอร์ปชั่น					☐

ตอนที่ 3 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษอื่นๆที่ท่านใช้เป็นประจำ (โปรดระบุ 5 คำ)

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว ประรณนา ผดุงพจน์
วันเดือนปีเกิด	11 ตุลาคม 2522
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	106/2 หมู่ 6 ถนนปทุม-รังสิต ตำบลบางพูน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี
พ.ศ. 2543	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เกียรตินิยมอันดับสอง วิชาเอกภาษาอังกฤษ โทจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร